

מדינת ישראל

גנזך המדינה

משרד הפנים
ט"ו, 95

ב"פ

אלברט פ. מא"ל שומרון ואח'

12/1995 - 3/1995

מס' תיק

מס' תיק מקורי

56/5591

שם תיק: בג"ץ גלברד נ.מוא"ל שומרון ואח'

מזהה פנימי: גל-5/47142

מזהה פריט: 000ybhs

כתובת: 3-306-1-2-4

תאריך הדפסה: 09/08/2018

מחלקה חקלאית
לשכת חקלאים

⊗ ESSELTE

920

1655/95

30702

sk 111 .1

sk 111/12

MITAN 10/10/10

⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗

2007

3.

100

2

20-2

10

2014年12月

20

$$E_{\text{eff}} = \frac{E}{1 + \frac{1}{\alpha}}$$

217

— 257 —

1994

10

and

1911

10

100

175

$$cf = 0.5 - 0.0$$

איוון 1655/95 בג"צ

מוגבל

מפקדת פרקליט צבאי ראשי
ע' הפצ"ר לדין בינלאומי
טל: 03-5692097, 2912, 2925
פקס: 03-5692817

חק 33 (בג"צ 1655/95) 2022
תשנ"ו תשרי
1995 אוקטובר 29

מחזם הפעולות באיו"ש ובאזח"ע

היועמ"ש - למטהב"ט
מטהב"ט - ע' השד להתיישבות
משדד הפנים - היועמ"ש
משדד הפנים - הצמונה על הישובים הישראליים באיו"ש
הפצ"ר
חפ"ש - סגן המחזם
סגן הפצ"ר
איו"ש - היועמ"ש
אזח"ע - היועמ"ש
משדד ומשפטים - מזלשז הבג"צים - עו"ד אורית קורן

הנדון: בג"צ 1655/95 גלבד נ' המועצה האזורית שומרון

שלנו: חק 33 (1655/95) 1743 מיום 2.4.95

1. כזכור, דווחנו במכתבנו שבסמך על הגשת העתירה שבנדון, במסגרתה בקשו העותרים לבטל חיובי ארנונה שהטילו עליהם ועדים מקומיים במועצה האזורית שומרון בשנים 1984 - 1993.
2. ביום 23.10.95 נערך בבית המשפט העליון דיון בעתירה. שופטי בג"צ קבעו כי היה על העותרים לפנות תחילה לקבלת סעד בבימ"ש לעניינים מקומיים באריאל, וזאת בטרם יפנו לבג"צ. בהחלט, הפנו השופטים בפסק דינם את העותרים לדיון בבימ"ש לעניינים מקומיים.
3. לעדכונכם. אנו נוסף ונעקוב אחר ההתפתחויות בטיפול בנושא.

דניאל רייזנר, שאל
ע' הפצ"ר לדין בינלאומי

[אזורי]

100-11-5

100-11-5

100-11-5

100-11-5

100-11-5

100-11-5

100-11-5

100-11-5

100-11-5

100-11-5

100-11-5

כ"ד בתשרי תשנ"ו
18 באוקטובר 1995
תיק: בג"ץ
מס': 5122/1655/95

לכבוד
עו"ד אהרון גולדס
רח' תובל 22, רמת-גן - 52522.

שלום רב,

הנדון: ארנונה על אדמת בניין.
סימוכין: מכתב 2683 מיום 9.8.95.

1. עץ אפרים.

מהשוואת הנתונים שהוצגו במכתב שבסימוכין עם הנתונים שמסרת לי במזכר מיום 7.4.95 מסתבר שהנחון שמסרת לי לגבי 1991 בתחילה היה שגוי: שעור המס היה 1.62 ש"ח למ"ר (9 חודשים) שהם 2.16 ש"ח למ"ר לשנה ולא 2.11 ש"ח למ"ר כפי שנכתב. לכן בלוח שאני הכנתי על סמך הנתונים שמסרת לי צריך לתקן לפי הלוח המצורף.

לאור הנתונים החדשים, הנני מתכבד להודיעך שאני מאשר בדיעבד, כפי שביקשתי בשם מרשך, הועד המקומי של עץ אפרים, את שעורי הארנונה על אדמת בנין ביישוב עץ אפרים, לשנים 1988-1994.

2. שערי תקוה.

לפי בקשתך בשם מרשך, הועד המקומי שערי תקוה, אני מאשר בדיעבד את שעורי הארנונה על אדמת בניין ביישוב שערי תקוה לשנים 1988 - 1992.

בשל החריגה הגדולה בשעור ההעלאה בשנת 1993, אינני יכול לאשר בדיעבד את שעורי המס לשנים 1993 ו-1994. אוכל לאשר את שעורי המס לשנים אלה אם יורדו לרמה כפי שמצויין בלוח המצורף.

בכבוד רב

בנימין ר. קרוז
הממונה ביו"ש

נאם בסאק
18.10.95

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

תאריך: 6.10.98

15/23 f11 - 230N

⋮

03-569 3320

מט' פאקט :

2021/12/10 / 2021/12/10

עבור :

1655/95 קצת נ' הודו, האזור הזה

הנדון :

1377 / 1412

השו"ח :

2.4.95 מ'ח 1743 (1655/95) 33 ח, נכס | ידו | ידו

הערות:

אין אונזערע זאכן וועט מען זעהן אז עס איז
אין אונזערע זאכן וועט מען זעהן אז עס איז

17.10.95 ב"מ 17311 בב"מ (מלחמה) ב"מ 23.10.95

מס' הדפוס (כולל דף זה)

ב ב ר כ ה חן שלם

(2032) 108655

מדינת ישראל

משרד הפנים

2

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

י"א בתשרי תשנ"ו
5 באוקטובר 1995
ח"ק: בג"ץ
מס': 1655/95

5122

סיוט

לכבוד

עו"ד אהרון גולדס

רח' תובל 22, רמת-גן - 52522.

שלום רב,

הנדון: ארנונה על אדמת בניין.
סימוכין: מכתב 2683 מיום 9.8.95.

1. עץ אפרים.

מהשוואת הנתונים שהוצגו במכתב שבסימוכין עם הנתונים שמסרת לי במזכר מיום 7.4.95 מסתבר שהנתון שמסרת לי לגבי 1991 בתחילה היה שגוי: שעור המס היה 1.62 ש"ח למ"ר (9 חודשים) שהם 2.16 ש"ח למ"ר לשנה ולא 2.11 ש"ח למ"ר כפי שנכתב. לכן בלוח שאני הכנתי על סמך הנתונים שמסרת לי צריך לתקן לפי הלוח המצורף.

לאור הנתונים החדשים, הנני מתכבד להודיעך שאני מאשר בדיעבד, כפי שביקשתני בשם מרשך, הועד המקומי של עץ אפרים, את שעורי הארנונה על אדמת בנין ביישוב עץ אפרים, לשנים 1988-1994.

2. שערי תקוה.

בשל החריגה הגדולה בשעור ההעלאה בשנת 1993, לא הייתי מאשר ולא אוכל לאשר גם עכשיו בדיעבד, את שעורי המס לשנים 1993 ו-1994 והייתי דורש את הורדתם לרמה כפי שמצויין בלוח המצורף.

בכבוד רב

בנימין ריקרדו
הממונה ביו"ש

מדינת ישראל

משרד הפנים

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

לפני כ"ח טבת 1658/95

תאריך: 1.10.95

אל: ח"ר אהרון זילבר
ט' פאקט: 03-5756753
עבור: _____
הנדון: _____
השולח: בנימין יוקיב
הערות: (א) גירע גמולת הסלף. פנייתו היא ק/גז יואב
אויפלא אל ח"ר זילבר דא לא האקא לדיא אינא-איוול ורגל
(ב) בקר זאבד. התייחסות האפציה אליו א"ר
אלכר צוקן

מס' הדפים (כולל דף זה) 1

בברכת, אוסדי-לפני

[Handwritten signature]

AHARON GOLDES Law office

Tuval st. 22 Ramat-Gan 52522

Tel. 03-5756751/2

FAX 03-5756753

בס"ד

אהרן גולדס מחרף 970

רח' תובל 22 רמת-גן 52522

טל. 03-5756751/2

פקס. 03-5756753

הודעת פקסימיליה

5.10.95

תאריך:

שם השולח: עו"ד אהרן גולדס

דף מס' 1 מתוך: דפי:

ישור אל פקס מס':

חברה: המנהל א' הובלוביטס באילנד -

לדיו: מר ב. יוקרבו

טלפון לברורים: 03-5756752/1 פקס: 03-5756753

אין

הנבין: צ"י מיסים ודף מלואי לעיתון ארץ ישראל

מחב' ארץ ישראל קונסא סרט נצח דה כה.

שאר מדיון במנהל האילון (בלד עילוס 23.10.95) אודה

אם נלך השולח.

בכונה

א.א.א.

בס"ד

AHARON GOLDES Law office

Tuval st. 22 Ramat-Gan 52522

Tel. 03-5756751/2

FAX. 03-5756753

אהרון גולדס מחזור 970

רח' תובל 22 רמת-גן 52522

טל. 03-5756751/2

פקס. 03-5756753

הודעת פקסימיליה

S.10.95

תאריך:

שם השולח: עו"ד אהרון גולדס

דף מס' 1 מתוך דפים:

שזור אל פקס מס':

לחברה: בן יקיצו

לדן:

פקס: 03-5756753

טלפון לברורים: 03-5756752/1

בן שלום,

המחצה האחרונה שזכרון הקישה תביעות אנונה עברתה באכזריות
 עם של כ-2 מיליון ש"ח תמך גשרה הבין וי והשלן, שום אולפן.
 מפיחיהם המדינה פתרה ונסי, אהרון בדימה כי
 יתקיים בין המחצה וכן המדינה האין של נסיון להסדר אצלך
 לפני שחלש נכון בדיחה, וצא בתגובת הנחיות היוצא
 המערכת, למחצה.
 מאחר ומדובר בנזק אשר יש לו ~~השלכות~~ השלכות אנך לקנין השליש
 אתונה אורה דף באם תעז את השוכה אצלך לאחד
 המחצנים הבאים:

17.10 לאחר השלחה 1400

19.10 בשלח הבוקר

22.10 בשלח אתהצ לאחר השלחה 1500

עם התקנת אורה.

בדיחה

אורן

מדינת ישראל

משרד הפנים

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

תאריך: 19.10.95

אל: ח"ר אהרון גולדס
מס' פאקס: 03-5756753
עבור:
הנדון: בג"ץ 1605/95 - גלבוע
השולח: יגאל חקרי
הערות:

לש הוצאה. התאריך 19.10.95
אנשי מילואים (במסגרת)

מס' הדפים (כולל דף זה) 3

ב ב ר כ ה

[Handwritten signature]

← כח: מנהל קו"מ, פיקוד המזרחי 70867

חיק: בג"ץ 1655/95
מס': 4793

ארנונה על אדמת בניין - שערי-חקה
כפי שנמסר לי על ידי הועד המקומי.

ש"ח/מ"ר	המט הנומינלי	% שנוי	% שנוי מוחזר לפי חוזר מנכ"ל	שעור המט המאושר/שניתן לאשור	המדד בתחילת שנת הכספים*	השנה
1.56	1.56			1.56	114.1	1988
1.56	1.56	--		1.56	136.2	1989
1.88	1.88	+20.5		1.88	158.1	1990
2.16	**2.16	+14.9	+17.6	2.16	185.9	1991
2.52	2.52	+16.7	+17.0	2.52	208.1	1992
2.72	3.27	+29.8	+8.0	2.72	230.5	1993
3.00	3.60	+10.1	+10.4	3.00	254.9	1994

* לפי בסיס ממוצע 1987 = 100.0

** על בסיס 12 חודשים

תיק: בג"ץ 1655/95
מס': 4792

ארכיון על אדמת בניין - עץ אפרים
כפי שנמסר לי על ידי בא כח היישוב.

השנה	שנת הכספים*	המסר בתחילת	המס הנומיןלי	% שנוי	% שנוי מוחר לפי חוזר מנכ"ל	המס במחירים
1988	114.1	576				קבועים לפי 1994
1989	136.2	576	--			
1990	158.1	696	19.6			
1991	185.9	2.16 למ"ר	17.6	2.96 למ"ר		
1992	208.1	2.52 "	+16.6	3.09 "	17.0	
1993	230.5	2.76 "	+9.5	3.05 "	8.0	
1994	254.9	3.05 "	+10.5	3.05 "	10.4	

* לפי בסיס ממוצע 1987 = 100.0

** על בסיס 12 חודשים

י"א בתשרי תשנ"ו
5 באוקטובר 1995
תיק: בג"ץ
מס': 1655/95

לכבוד

עו"ד אהרון גולדס

רח' תובל 22, רמת-גן - 52522.

שלום רב,

הנדון: ארנונה על אדמת בנין.
סימוכין: מכתב 2683 מיום 9.8.95.

1. עץ אפרים.

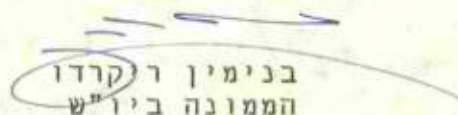
מהשוואת הנתונים שהוצגו במכתבך שבסימוכין עם הנתונים שמסרת לי במזכרך מיום 7.4.95 מסתבר שהנתון שמסרת לי לגבי 1991 בתחילה היה שגוי: שעור המס היה 1.62 ש"ח למ"ר (9 חודשים) שהם 2.16 ש"ח למ"ר לשנה ולא 2.11 ש"ח למ"ר כפי שנכתב. לכן בלוח שאני הכנתי על סמן הנתונים שמסרת לי צריך לחקן לפי הלוח המצורף.

לאור הנתונים החדשים, הנני יכול לומר שאילו סעיף "אדמת בנין" בצוי המיסים של היישוב עץ אפרים לשנים 1988 - 1994 היו מובאים לאישורי, הייתי מאשר אותם.

2. שערי תקוה.

בשל החריגה הגדולה בשעור ההעלאה בשנת 1993, לא הייתי מאשר את שעורי המס לשנים 1993 ו-1994 והייתי דורש את הורדתם לרמה כפי שמצויין בלוח המצורף.

בברכת מועדים לשמחה

בנימין ריקרדו
הממונה ביו"ש

1992
1991
1990
1989
1988

1992
1991
1990
1989
1988

1992
1991
1990
1989
1988

1992
1991
1990
1989
1988

1992
1991
1990
1989
1988

1992
1991
1990
1989
1988

1992
1991
1990
1989
1988

1992
1991
1990
1989
1988

1992
1991
1990
1989
1988

1992
1991
1990
1989
1988

חיק: בג"ץ 1655/95
מס': 4792

ארנונה על אדמת בניין - עץ אפרים
כפי שנמסר לי על ידי בא כח היישוב.

המס בתחילת	המס הנומינלי	% שנתי	% שנתי מוחזר לפי חוזר מנכ"ל	המס במחירים
השנה	שנת הכספים*	ש"ח למגרש	נומינלי	קבועים לפי 1994
1988	114.1	576		
1989	136.2	576	--	
1990	158.1	696	19.6	
1991	185.9	2.16 למ"ר		2.96 למ"ר
1992	208.1	2.52 "	+16.6	3.09 "
1993	230.5	2.76 "	+9.5	3.05 "
1994	254.9	3.05 "	+10.5	3.05 "

* לפי בסיס ממוצע 1987 = 100.0

** על בסיס 12 חודשים

תיק: בג"ץ 1655/95
מס': 4793

ארנונה על אדמת בניין - שערי-תקוה
כפי שנמסר לי על ידי הועד המקומי.

השנה	שנת הכספים*	ש"ח/מ"ר	המס הנומינלי	% שנוי	% שנוי מותר לפי חוזר מנכ"ל	שעורי המס שהייתי מאשר
1988	114.1	1.56	1.56			1.56
1989	136.2	1.56	1.56	--		1.56
1990	158.1	1.88	1.88	+20.5		1.88
1991	185.9	2.16	2.16**	+14.9	+17.6	2.16
1992	208.1	2.52	2.52	+16.7	+17.0	2.52
1993	230.5	3.27	3.27	+29.8	+8.0	2.72
1994	254.9	3.60	3.60	+10.1	+10.4	3.00

* לפי בסיס ממוצע 1987 = 100.0

** על בסיס 12 חודשים

ԿՐԸՆԻ ՔՉ ԿՐԹՈՒ ԸԼՈՒՄ - ՍՊԵՐ - ՄԵՐԻՈՒ
 ՇԵ՛ ԵՇԽՈՐԵ՛ Ը՛ ԶՇ՛ Ի՛՛ ՈՒՊԵՐ ՄԵՐԻՈՒ՛:

מחוז יהודה ושומרון

6859

27-09-1995

נתקבל

AHARON GOLDES Law office

Tuval st. 22 Ramat-Gan 52522

Tel. 03-5756751/2

FAX. 03-5756753

אהרון גולדס משרד עורכי דין

רח' תובל 22 רמת-גן 52522

טל. 03-5756751/2

פקס. 03-5756753

הודעת פקסימיליה

תאריך: 29.9.95

שדר אל פקס מס'

שם השולח: עו"ד אהרון גולדס

לחברה: חמאנה & הישגות האיל

דף מס' 1 מתוך: דפים

לדין: מר. ב. רוקרבו

טלפון לברורים: 03-5756752/1 פקס: 03-5756753

אין

הנכון: רג' מיסי ארז מלמי
בג' 3 עלהרה

מכתבי אלוף מיום 9.8.95 טרם נקרא.

למאני ומתק קבוצ ארין בהנהגת האין באהלך חוצל אוקסאדי
95, אורה א' ובלא תלונתך לאמור במכתבי.

בהננת קמח,

א.א.

מדינת ישראל

משרד הפנים

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

כ"ז תשרי 1655/95

N 13'

תאריך: 5.10.95

אל: ולד * תלמידים, פסקים, תלמיד
 מט' פאקט: 708655
 עבור: התלמידים, אזור אזור קוון
 הנדון: _____
 השולח: ביתן וקריצא
 הערות: הוא ג' וסביב אזור יומה תלמיד
לסדר זולתם וקוון אזור
אני לא עם אזור תלמיד

מט' הדפוס (כולל דף זה) 4

בברכת, אסדי, אסדי

[Handwritten signature]

מדינת ישראל

משרד הפנים

1

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

י"א בתשרי תשנ"ו
5 באוקטובר 1995
ח"ק: בג"ץ
מס': 1655/95

5122

לכבוד

עו"ד אהרון גולדס

רח' תובל 22, רמת-גן - 52522.

שלום רב,

הנדון: ארנונה על אדמת בנין.
סימוכין: מכתב 2683 מיום 9.8.95.

1. עץ אפרים.

מהשוואת הנתונים שהוצגו במכתב שבסימוכין עם הנתונים שמסרת לי במזכר מיום 7.4.95 מסתבר שהנתון שמסרת לי לגבי 1991 בתחילה היה שגוי: שעור המס היה 1.62 ש"ח למ"ר (9 חודשים) שהם 2.16 ש"ח למ"ר לשנה ולא 2.11 ש"ח למ"ר כפי שנכתב. לכן בלוח שאני הכנתי על סמך הנתונים שמסרת לי צריך לתקן לפי הלוח המצורף.

לאור הנתונים החדשים, הנני יכול לומר שאילו סעיף "אדמת בנין" בצוי המיסים של היישוב עץ אפרים לשנים 1988 - 1994 היו מובאים לאישורי, הייתי מאשר אותם.

2. שערי תקוה.

בשל החריגה הגדולה בשעור ההעלאה בשנת 1993, לא הייתי מאשר את שעורי המס לשנים 1993 ו-1994 והייתי דורש את הורדתם לרמה כפי שמצויין בלוח המצורף.

בברכת מועדים לשמחה

בנימין רוקדו
הממונה ביו"ש

תיק: בג"ץ 1655/95
מס': 4793

ארנונה על אדמת בניין - שערי-תקוה
כפי שנמסר לי על ידי הועד המקומי.

השנה	שנת הכספים*	המדד בתחילת	המס הנומינלי ש"ח/מ"ר	% שנתי נומינלי	% שנתי מוחר לפי חוזר מנכ"ל	שערי המס שהייתי מאשר
1988	114.1	1.56	1.56			1.56
1989	136.2	1.56	1.56	--		1.56
1990	158.1	1.88	1.88	+20.5		1.88
1991	185.9	2.16	2.16**	+14.9	+17.6	2.16
1992	208.1	2.52	2.52	+16.7	+17.0	2.52
1993	230.5	3.27	3.27	+29.8	+8.0	2.72
1994	254.9	3.60	3.60	+10.1	+10.4	3.00

* לפי בסיס ממוצע 1987 = 100.0

** על בסיס 12 חודשים

תיק: בג"ץ 1655/95
מס': 4792

ארנונה על אדמת בניין - עץ אפרים
כפי שנמסר לי על ידי בא כח היישוב.

השנה	שנת הכספים*	המדד בחחילת	המס הנומינלי	% שנתי	% שנתי מותר לפי חוזר מנכ"ל	המס במחירים
			ש"ח למגרש	נומינלי		קבועים לפי 1994
1988	114.1	576				
1989	136.2	576		--		
1990	158.1	696		19.6		
1991	185.9	2.16 למ"ר			17.6	2.96 למ"ר
1992	208.1	2.52 "		+16.6	17.0	3.09 "
1993	230.5	2.76 "		+9.5	8.0	3.05 "
1994	254.9	3.05 "		+10.5	10.4	3.05 "

* לפי בסיס ממוצע 1987 = 100.0

** על בסיס 12 חודשים

מדינת ישראל

משרד הפנים

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

תאריך: 31.8.95

אל: מ' גולסטי, פקיסטן, תל אביב

708655

מס' פאקס:

דוד אורית קובן

עבור:

גז' 1655/95

הנדון:

כניסה ויזות

השולח:

הערות:

בהתאמה לאור גז' 1655/95

מס' הדפים (כולל דף זה) 4

בברכה, אליהו

[Signature]

2022 Year to the end of the year

AHARON GOLDES Law office

Tuval st. 22 Ramat-Gan 52522

Tel. 03-5756751/2

Fax. 03-5756753

אהרון גולדס ח"י

רח' תובל 22 רמת-גן 52522

טל. 03-5756751/2

פקס. 03-5756753

י"ג באב התשנ"ה
9 באוגוסט 1995
סימוכין: 2683

לכבוד
מר בני ריקרדו
הממונה על הישובים
ביו"ש

א.נ.

הנדון: ארנונה על אדמת בנין

בימים אלה קיבלתי העתק תצהירך לביהמ"ש העליון בבג"צ 1655/95 שהוגש ע"י בן עמי גלברד.

בסעיף 12 לתצהירך הנך מודיע לביהמ"ש "בנסיבות הענין דנן אין מניעה כי המועצות האזוריות יפנו אל הממונה אף כיום בבקשה לאישור בדיעבד של צווי הארנונה נשוא העתירה".

אציין, כי על אף שאין אנו סבורים כי הפרשנות בה נקטת, עפ"י יעוץ משפטי, הינה נכונה באשר גם ביהמ"ש העליון דחה את בקשת הרשות לערער של העותר על פסה"ד של ביהמ"ש המחוזי, מכל מקום מוגשת לך בקשה לאשר בדיעבד את תעריפי הארנונה לשנים 1984 - 1993 של הועד המקומי עץ אפרים והועד המקומי שערי תקוה ככל שהדבר מתייחס לאדמת בנין.

להלן פירוט התעריפים למ"ר אדמת בנין בישוב שערי תקוה:

שנת 85/6	1.12	ש"ח למ"ר.
שנת 86/7	1.20	ש"ח למ"ר.
שנת 87/8	1.44	ש"ח למ"ר.
שנת 88/9	1.56	ש"ח למ"ר.
שנת 89/90	1.56	ש"ח למ"ר.
שנת 90/91	1.88	ש"ח למ"ר.
שנת 91/92	2.16	ש"ח למ"ר.
שנת 92 -	2.52	ש"ח למ"ר.
שנת 93 -	3.27	ש"ח למ"ר.

להלן פירוט התעריפים שהיו קיימים בסעיף "אדמת בנין" בישוב עץ אפרים:

השנה	עלית המדד	מס נומינלי
1988	114.1	576 ש"ח למגרש
1989	136.2	576 ש"ח למגרש
1990	158.1	696 ש"ח למגרש

חיוב לפי שיטת מחיר קבוע למגרש.

1991	185.9	2.16 ש"ח למ"ר
1992	208.1	2.52 ש"ח למ"ר
1993	230.5	2.76 ש"ח למ"ר
1994	254.9	3.05 ש"ח למ"ר

חיוב לפי תעריף בשיטת מטר רבוע.

מאחר וכידוע לך הדיון בביהמ"ש בעתירה נקבע לאוקטובר 95 אודה על קבלת תשובתך ואישורך לצווי הארנונה הנ"ל בסעיף אדמת בנין.

בכבוד רב,
אהרן וולדס, עו"ד

העתק: מוא"ז שומרון - מזכיר
שערי תקוה - מזכיר
עץ אפרים - מזכיר

8157

1655/95 ת"ג בג"צ

AMARON GOLDES Law office

Tuval st. 22 Ramat-Gan 52522

Tel. 03-5756751/2

Fax. 03-5756753

אמרון גולדס ח"י

רח' תובל 22 רמת-גן 52522

טל. 03-5756751/2

פקס. 03-5756753

י"ג באב התשנ"ה
9 באוגוסט 1995
סימוכין: 2683

לכבוד
מר בני ריקרדו
הממונה על הישובים
ביו"ש

א.נ.

הנדון: ארנונה על אדמת בנין

בימים אלה קיבלתי העתק תצהירך לביהמ"ש העליון בבג"צ 1655/95 שהוגש ע"י בן עמי גלברד.

בסעיף 12 לתצהירך הנך מודיע לביהמ"ש "בנסיבות הענין דנן אין מניעה כי המועצות האזוריות יפנו אל הממונה אף כיום בבקשה לאישור בדיעבד של צווי הארנונה נשוא העתירה".

אציין, כי על אף שאין אנו סבורים כי הפרשנות בה נקטת, עפ"י יעוץ משפטי, הינה נכונה באשר גם ביהמ"ש העליון דחה את בקשת הרשות לערער של העותר על פסה"ד של ביהמ"ש המחוזי, מכל מקום מוגשת לך בקשה לאשר בדיעבד את תעריפי הארנונה לשנים 1984 - 1993 של הועד המקומי עץ אפרים והועד המקומי שערי תקוה ככל שהדבר מתייחס לאדמת בנין.

להלן פירוט התעריפים למ"ר אדמת בנין בישוב שערי תקוה:

שנת 85/6	1.12	ש"ח למ"ר.
שנת 86/7	1.20	ש"ח למ"ר.
שנת 87/8	1.44	ש"ח למ"ר.
שנת 88/9	1.56	ש"ח למ"ר.
שנת 89/90	1.56	ש"ח למ"ר.
שנת 90/91	1.88	ש"ח למ"ר.
שנת 91/92	2.16	ש"ח למ"ר.
שנת 92 -	2.52	ש"ח למ"ר.
שנת 93 -	3.27	ש"ח למ"ר.

להלן פירוט התעריפים שהיו קיימים בסעיף "אדמת בנין" בישוב עץ אפרים:

השנה	עלית המדד	מס נומינלי
1988	114.1	576 ש"ח למגרש
1989	136.2	576 ש"ח למגרש
1990	158.1	696 ש"ח למגרש

חיוב לפי שיטת מחיר קבוע למגרש.

1991	185.9	2.16 ש"ח למ"ר
1992	208.1	2.52 ש"ח למ"ר
1993	230.5	2.76 ש"ח למ"ר
1994	254.9	3.05 ש"ח למ"ר

חיוב לפי תעריף בשיטת מטר רבוע.

מאחר וכידוע לך הדיון בביהמ"ש בעתירה נקבע לאוקטובר 95 אודה על קבלת תשובתך ואישורך לצווי הארנונה הנ"ל בסעיף אדמת בנין.

בכבוד רב,

אהרן גולדס, עו"ד

העתק: מוא"ז שומרון - מזכיר
שערי תקוה - מזכיר
עץ אפרים - מזכיר

8157

לטן ב"ק 1655/95

תאריך: 6.6.95

אל: פקדון-המיום
מס' פאקט: 708655
עבור: אוליה קרין
הנדון: ב"ק 1655/95 בן זמל טמ' נ. האדם האחרון לזמן טמ'
השולח: כמיהן ויקרס
הערוח: במסגרת אפסוק לך לזמון
יב 5 כדור אלזקוק

מס' הדפיט (כולל דף זה) 4

ב ב ר כ ה

FAX MESSAGE

Fax No.:

362135

פקס:

שם לב

אל: מר בני ריקרדו

מצ"ב טיוטת תצהיר תשובה בעניין גלברד. אנא העבר לי הערותיך, ככל שישנן, ללא דיחוי (אנו כבר באיחור ניכר בהגשתו).

אורית קורן (טל. 02-708796/669)

מחוז יהודה ושומרון

6002

5-06-1995

נתקבל

RECEIVED
JAN 20 1955
U.S. AIR FORCE

בג"צ 1655/95

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

1. בן-עמי גלברד
2. יונתן דאובר
ע"י ב"כ עו"ד אבנר בנימין
רח' ז'בוטינסקי 33 (מגדל התאומים) ר"ג העותרים

נ ג ד

1. המועצה האזורית שומרון
אלון מורה
2. הועד המקומי שערי תקוה
שערי תקוה
3. הועד המקומי עץ אפרים
עץ אפרים
4. הממונה על מחוז יהודה ושומרון
5. מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון
משיבים 4 ו-5 ע"י פרקליטות המדינה
משרד המשפטים, ירושלים המשיבים

תצהיר תשובה מטעם משיבים 4 ו-5

אני הח"מ, בנימין ריקרדו, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לענשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה כדלקמן:

1. אני מכהן כממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון (להלן: "הממונה").

2. קראתי את העתירה ואת הצו-על-תנאי שיצא מלפני בית המשפט הנכבד, ואני נותן את תצהירי להלן בתשובה לכך.

הדברים האמורים בתצהיר ידועים לי מידיעה אישית מתוקף תפקידי, ועל סמך יעוץ משפטי שקיבלתי.

3. עניינה של העתירה שבפנינו הוא בקשת העותרים לבטל את חיובי הארנונה בגין אדמת בנין שהוטלו עליהם על ידי הועדים המקומיים של היישובים שערי תקוה ועץ אפריים (להלן: "הועדים המקומיים"), באישור המועצה האזורית שומרון (להלן: "המועצה האזורית"), בשנים 1984-1993.

מרבית הבקשות אשר נכללו בצו-על-תנאי שיצא מלפני בית המשפט הנכבד הופנו כלפי המועצה האזורית והועדים המקומיים; רק בקשה אחת מופנית אף כלפי המשיבים 4 ו-5, היא הבקשה שעניינה היחס אשר בין הוראות הדין אשר חלו באזור יהודה ושומרון (להלן: "איו"ש") בשנים האמורות לעניין חיוב בארנונה על אדמת בניין במועצות אזוריות לעומת מועצות מקומיות. על אף הדברים האמורים ומאחר ששאלה עיקרית ביסוד יתרת הבקשות היא האם היו רשאים הועדים המקומיים להטיל ארנונה בגין אדמת בניין בהעדר אישורו של הממונה ביחס לארנונה זו ושיעורה, נתייחס בתצהירנו להלן אף לבקשות שאינן מופנות כלפי המשיבים 4 ו-5.

4. N. התשתית המשפטית

4. הטלת ארנונה בתחומי מועצות אזוריות באיו"ש מוסדרת בפרק ט' לתקנון המועצות האזוריות (להלן: "התקנון"), אשר הותקן על ידי מפקד כוחות צה"ל באיו"ש מכח הסמכות אשר הוקנתה לו בסעיף 2 לצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה ושומרון) (מס' 783), התשל"ט-1979.

5. עיקרו של ההסדר, בכל הנוגע לענייננו הוא כי הסמכות להטיל ארנונה מסורה הן למועצות האזוריות והן לועדים המקומיים אשר בתחומיהן, וזאת בכפוף לסייגים שונים אשר פורטו בתקנון. נצטט להלן את נוסח סעיפים 65(א), 67(א) בפרק ט' לתקנון ואת סעיף 114(א) לתקנון, הנוגעים במישרין לסוגיות נשוא העתירה:

סעיף 65(א):
"המועצה רשאית, באשור הממונה, להטיל בתחום המועצה האזורית או בחלק ממנו ארנונות, אגרות, היטלים ודמי השתתפות (להלן - מסים)".

סעיף 67(א):

"המועצה רשאית, באישור הממונה, לקבוע את שיעורי המסים, את מועדי תשלומם, ולהטילם לפי דרגות או אחוזים או בסיסי הערכה שונים על סוגים שונים של נכסים או של בני אדם, או על חלקים שונים של תחום המועצה האזורית."

סעיף 114(א):

"ועד מקומי רשאי להטיל, בתחום הנהלתו, כל מס מן המסים שהמועצה רשאית להטילם לפי סעיף 65(א), ויהיו לו בקשר לכך הסמכויות שיש למועצה לפי סעיף 67(א), ובלבד שהועד יקבל לכל פעולה כזו את אישור המועצה. החלטות הועד

המקומי לפי סעיף קטן זה אינן טעונות אישורו של הממונה.

6. עד לשנת 1995, הטלת ארנונות באיו"ש נעשתה בכפוף לבחינה ואישור פרטניים של הממונה ביחס לכל בקשה ובקשה של מועצה אזורית.

איו"ש נהג

יחד עם זאת, נהג הממונה להנחות עצמו במתן האישורים למועצות האזוריות באיו"ש בכללים שנקבעו בהקשר לרשויות המקומיות בישראל (בתקנות או בהנחיות שהוציא מנכ"ל משרד הפנים) בדבר גובה הארנונה המירבי ושיעור ההעלאה המותר משנה לשנה (הוראות שנקבעו מכח חקיקת ההסדרים במשק המדינה).

7. החל משנת התקציב 1995 הוחל אף באיו"ש מנגנון סטטוטורי להסדר נושא גובה הארנונה ושיעורי העלאתה משנה לשנה. כך הוסמך הממונה בסעיף 67א' שהוסף לתקנון לקבוע בכללים, בין היתר, את הסכומים המירביים והמזעריים לשיעורי הארנונה, וכן את שיעור ההעלאה המירבי של הארנונה משנה לשנה. ואכן קבע הממונה את כללי הרשויות המקומיות (ארנונה כללית בשנת 1995), אשר חלים על כל הרשויות המקומיות, מועצות מקומיות, מועצות אזוריות וועדים מקומיים, באיו"ש. (נצרך לתצהיר זה את הנוסח העדכני של פרק ט' ועל סעיף 114 לתקנון ואת כללי הרשויות המקומיות (ארנונה כללית בשנת 1995)).

8. לאחר דברי ההקדמה אשר פורטו על ידינו לעיל, נבקש להתייחס לעתירה המונחת בפני בית המשפט הנכבד, על ראשיה השונים

ג. האם היו הוועדים המקומיים רשאים להטיל ארנונה על אדמת בניין בשנים 1984 - 1993

9. טענת סף - פורום לא נאות: בראשית הדברים, יבקשו המשיבים 4 ו-5 לטעון כי דין העתירה להידחות על הסף שכן שאלת חיובם של העותרים בתשלום ארנונה לוועדים המקומיים בגין אדמת בנין מקומה להתברר בבית המשפט לעניינים מקומיים באריאל, שם התדיינו בעבר ומתדיינים אף היום בשאלה זו העותרים והוועדים המקומיים.

5. איו"ש: נכרז הוטל וג' ארנונה

10. לגוף הדברים - המטרה המונחת ביסוד הוראת סעיפים 65א) ו-67א) לתקנון, כי נדרש אישורו של הממונה להטלת מסים וכן לשיעוריהם, מועדי תשלום והבסיס להטלתם, היא הותרת שליטה ופיקוח בידי המינהל האזרחי באיו"ש בכל הנוגע למסים הנגבים על ידי רשויות מקומיות הפועלות בתחומי איזור זה. מטבע הדברים, בהקשר למטרה זו אין נפקות לזהות הגורם המטיל את המס - המועצה האזורית או הוועד המקומי. על רקע מטרת החקיקה, יבקשו המשיבים 4 ו-5 לטעון כי יש לפרש את הדרישה לאישור הממונה המופנית כלפי המועצה בסעיפים אלה כחלה, בה במידה, לענין הטלת מס במישורין על ידי המועצה האזורית כלעניין מתן אישור על ידה לוועד מקומי להטיל מס בתחומיו.

מן הראוי לציין בהקשר זה, כי פרשנות אחרת של הסעיפים - מעבר להיותה מנוגדת למטרתם - עלולה אף להביא למצב הלא רצוי לפיו יטיל ועד מקומי

(באישור המועצה האזורית) מס אשר מהותו, תוכנו או שיעורו אינם מקובלים על הממונה (והדבר יהא אפשרי אף מקום בו בקשתה של המועצה עצמה להטלת אותו מס סורבה מפורשות על ידי הממונה).

נבקש להוסיף ולהפנות את שימת הלב, כי אף היום, כאשר אופי הפיקוח על שיעורי הארנונה נעשה, כאמור, על בסיס סטטוטורי כללי חלף האישור הפרטני בידי הממונה חלות המגבלות על המועצות האזוריות ועל הועדים המקומיים כאחד (כך באיו"ש ואף בישראל).

11. למען שלמות הדברים, נבקש לציין כי משך השנים נשוא העתירה לא עמד הממונה על הצורך בקבלת אישורו לעניין הטלת מסים בידי ועדים מקומיים. יחד עם זאת נהג הוא להנחות את המועצות האזוריות כי לא יאשרו צוי ארנונה של ועדים מקומיים אם אינם תואמים את הכללים שנקבעו בישראל לעניין חקיקת ההסדרים במשק המדינה (הכללים אשר, כאמור, הינחו את הממונה לעניין מתן האישור לארנונות המוטלות בידי מועצות אזוריות באיו"ש).

12. להשלמת עמדתנו בעניין דנן, יבקש המשיבים 4 ו-5 להבהיר, כי שלא כטענת העותרים, סבורים הם כי בנסיבות העניין דנן אין מניעה כי המועצות האזוריות יפנו אל הממונה אף כיום בבקשה לאישור בדיעבד של צוי הארנונה נשוא העתירה.

לעניין זה נבקש להפנות - לשם ההשוואה - לפסיקה דלהלן:

- ע"א 10/55 אל-על נתיבי אויר לישראל בע"מ נ. עירית תל-אביב-יפו ואח', פד"י י' 1586, 1589.

- בג"ץ 334/85 גל ואח' נ. מנהל בתי המשפט ואח', פד"י מ(3) 729, 742.

ד. טענת האפליה

13. לטענת העותרים, הטלת ארנונה על אדמת בנין במועצות אזוריות בשנים 1986-1992 מהווה אפליה לרעה של בעליהן לעומת בעלי קרקעות דומות במועצות מקומיות, שם בוטלה ארנונה זו בשנים האמורות.

14. אף בהקשר לראש זה של העתירה נבקש לפתוח בטענת סף - טענת השיהוי:

לכתחילה, עם הקמתן, הוסמכו המועצות המקומיות והאזוריות באיו"ש כאחד לגבות ארנונה על אדמת בנין. ואולם, עוד בשנת 1986 תוקן הדין ביחס למועצות המקומיות ובוטלה האפשרות לגביית ארנונה על אדמת בנין.

המשיבים 4 ו-5 יטענו כי שומה היה על העותרים להעלות את טענת האפליה כבר בשנת 1986, עת נוצר השוני בדיון החל על המועצות המקומיות והמועצות האזוריות בהקשר דנן. מאז, במהלך השנים בהן הוטלו ארנונות על אדמת

בניין בידי מועצות אזוריות וועדים מקומיים בלבד, עשו אלה שימוש בכספים שגבו במסגרת זו, ובכך חל שינוי מצב לרעה. היום, היה ויחויבו המועצות האזוריות והועדים המקומיים - כמבוקש על ידי העותרים בעילת ההפליה - להשיב המס שגבו, יביא הדבר לגרעון בתקציביהן (אשר אף עלול לגרור בעקבותיו היזקקות לסיוע כספי מאת המדינה).

15. **ולגוף העניין:** הטעם שעמד ביסוד תיקון הדין וביטול האפשרות לגביית ארנונה על אדמת בניין באשר למועצות המקומיות באיו"ש, מקורם במחשבה, שבדיעבד התבררה כבלתי ישימה, לנסות ולקבוע גם באיו"ש מקבילה לחוק מס הרכוש הישראלי.

בשנת 1990, במסגרת דיוני הצוות הבינמשרדי לטיפול בתחיקת ההתישבות הישראלית ביו"ש ובאזח"ע, התקיים דיון באשר להסדרים המשפטיים השונים החלים על המועצות האזוריות והמקומיות, בכל הנוגע לארנונה על אדמת בניין. משלא הוחל בסופו של דבר חוק מס רכוש באיו"ש ועל מנת להשוות ההסדר המשפטי החל על שני סוגי הרשויות המקומיות, הוחלט על תיקון תקנון המועצות המקומיות בדומה לתקנון המועצות האזוריות, באופן שיאפשר למועצה מקומית להטיל אף היא ארנונה על אדמת בניין.

כיום, משתוקן החוק והשווה המצב התחיקתי במועצות המקומיות והאזוריות, אין מקום לטענת האפליה של העותרים ולנסיונם להתלות ב'אפליה' זו כסיבה שלא לחייבם בארנונה בגין השנים '86-'91. מקרה זה, בדומה למקרה שנדון בבג"צ 637/89 "חוקה למדינת ישראל" נ' שר האוצר, הינו מקרה של "עד כאן ולא יותר", ואין מקום לבקשת העותרים כי יושווה מצבם למצב הדברים הלקוי אשר אינו קיים עוד.

16. על יסוד הדברים האמורים בתצהירי זה לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה.

אישור

אני הח"מ, _____ עו"ד, מאשר בזה כי ביום _____
הופיע בפניי _____ המוכר לי, ולאחר שהזהרתיו כי עליו
לאמר את האמת שאם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם
בפני על תצהירו.

י"ז באייר תשנ"ה
17 במאי 1995
תיק: בג"ץ
מס': 1655/95/4877

אל: אורית קורן
מח' הבגצ"ים - פרקליטות המדינה.

הנדון: אשור בדיעבד לצו המיסים של שערי תקוה ושל עץ אפרים.

רצ"ב לוח שעורי הארנונה על אדמת בניין ביישוב עץ אפרים בשנים 1988-1994. על פי הנתונים שבלוח אין לי ספק שהייתי מאשר את השעורים האלה אילו היו מובאים בפני לאשור.

באשר לשערי תקווה, במשך כל השנים הועד גבה ארנונה על אדמת בניין לפי מטרים אולם לגבי דירות מגורים, עד 1992 הגביה היחה פר יחידת דיור ורק ב-1993 עברו לגבות לפי מטרים. המעבר גרם במקרים רבים לעליה בשעורי הארנונה עד 30%. הועד היה סבור שמכיוון שכן, גם בעלי המגרשים ישלמו יותר.

בדיעבד אינני יודע אם הייתי מאשר את ההעלאה החריגה למרות שתמכתי בזמנו במחן האשור על ידי המועצה (ר' תכתובת מצורפת) וזאת מפני שלכל הדעות, אם הייתי צריך לתת אשור, הייתי צריך לתת אשור למועצה והנחיות המנכ"ל וחוק ההסדרים חלו על מיסי המועצה (להבדיל ממיסי הועדים אליהם לא התייחס חוזר המנכ"ל).

ב ב ר כ ה ,

בנימין ריקרדו
הממונה ביו"ש

מ"ס 1001
 יא"מ 74
 ת"ק
 1873-74

החוקר היחיד
 חוקר היחיד - מ"ס 1001

החוקר היחיד - מ"ס 1001

החוקר היחיד - מ"ס 1001
 החוקר היחיד - מ"ס 1001
 החוקר היחיד - מ"ס 1001

החוקר היחיד - מ"ס 1001
 החוקר היחיד - מ"ס 1001
 החוקר היחיד - מ"ס 1001

החוקר היחיד - מ"ס 1001
 החוקר היחיד - מ"ס 1001
 החוקר היחיד - מ"ס 1001

החוקר היחיד

החוקר היחיד
 החוקר היחיד

י"א באייר תשנ"ה
11 במאי 1995
תיק: בג"ץ
מס': 1655/95/4865

אל: אורית קורן
מח' הבגצ"ים - פרקליטות המדינה.

הנדון: אשור בדיעבד לצו המיסים של שערי תקוה ושל עץ אפרים.

רצ"ב לוח שעורי הארנונה על אדמת בניין ביישוב עץ אפרים בשנים 1988-1994 על פי הנתונים שבלוח אין לי ספק שהייתי מאשר את השעורים האלה אילו היו מובאים בפני לאשור.

באשר לשערי תקווה, במשך כל השנים הועד גבה ארנונה על אדמת בניין לפי מטרים אולם לגבי דירות מגורים עד 1992 הגביה היתה פר יחידת דיור ורק ב-1993 עברו לגבות לפי מטרים. המעבר גרם במקרים רבים לעליה בשעורי הארנונה עד 30%. הועד היה סבור שמכיוון שכך, גם בעלי המגרשים ישלמו יותר.

בדיעבד אינני יודע אם הייתי מאשר את ההעלאה החריגה למרות שתמכתי בזמנו במתן האשור על ידי המועצה (ר' תכתובת מצורפת) וזאת מפני שלכל הדעות, אם הייתי צריך לתת אשור, הייתי צריך לתת אשור למועצה והנחיות המנכ"ל וחוק ההסדרים חלו על מיסי המועצה (להבדיל מיסי הועדים).

ב ב ר כ ה ,

בנימין ריקרדו
הממונה ביו"ש

מ"ש 2001
 יאבב 11
 מ"ש 2001
 מ"ש 2001

החוק החדש - סי"ש
 חוק החדש - סי"ש

החוק החדש - סי"ש

החוק החדש - סי"ש
 חוק החדש - סי"ש

החוק החדש - סי"ש
 חוק החדש - סי"ש

החוק החדש - סי"ש
 חוק החדש - סי"ש

החוק החדש - סי"ש

החוק החדש - סי"ש

מדינת ישראל

משרד הפנים

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

תאריך: 14.5.95

אל: מטה המוססים - מאלך - ב'318

מס' פאקט: 708

עבור: ז'ה אולג קורן

הכדון:

השולח: ב'ג'ן ירדית

הערות: רצ' (1) ל'ח ומד'ן ל'ח א'ב'ח

(2) ה'י'ח'ח'ח' ל'א'ח'י ה'א'י'ח'ח'ח'

ב'ל'ח ה'י'ח'ח'ח' ל'א'ח' - 1988 - 1989

ג'ב' ב'י'ח'ח' מ'ל'ח ב'י'ח'ח'ח' ל'א'י'ח'ח'ח' ל'א'י'ח'ח'ח' מ'ל'ח
ל'א'י'ח'ח'ח' מ'ל'ח ל'א'י'ח'ח'ח'ח'.

מס' הדפ'ים (כולל דף זה) 3

ב ב ר כ ה

מדינת ישראל

משרד הפנים

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

1

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

י"א באייר תשנ"ה
11 במאי 1995
תיק: בג"ץ
מס': 1655/95/4865

סיוט

אל: אורית קורן
מח' הבגצ"ים - פרקליטות המדינה.

הנדון: אשור בדיעבד לצו המיסים של שערי תקוה ושל עץ אפרים.

רצ"ב לוח שעורי הארנונה על אדמת בניין ביישוב עץ אפרים בשנים 1988-1994 על פי הנתונים שבלוח אין לי ספק שהייתי מאשר את השעורים האלה אילו היו מובאים בפני לאשור.

באשר לשערי תקווה, במשך כל השנים הועד גבה ארנונה על אדמת בניין לפי מטרים אולם לגבי דירות מגורים עד 1992 הגביה היתה פר' יחידת דיור ורק ב-1993 עברו לגבות לפי מטרים. המעבר גרם במקרים רבים לעליה בשעורי הארנונה עד 30%. הועד היה סבור שמכיוון שכך, גם בעלי המגרשים ישלמו יותר.

בדיעבד אינני יודע אם הייתי מאשר את ההעלאה החריגה למרות שתמכתי בזמנו במתן האשור על ידי המועצה (ר' תכתובת מצורפת) וזאת מפני שלכל הדעות, אם הייתי צריך לתת אשור, הייתי צריך לתת אשור למועצה והנחיות המנכ"ל וחוק ההסדרים חלו על מיסי המועצה (להבדיל ממיסי הועדים) אם הייתי חייב להעלות

ב ב ר כ ה ,

בנימין ריקרדו
הממונה ביו"ש

תיק: בג"ץ 1655/95
מס': 4792

ארנונה על אדמת בניין - עץ אפרים
כפי שנמסר לי על ידי בא כח היישוב.

השנה	המדד בתחילת שנת הכספים*	המס הנומינלי בש"ח	% שנוי נומינלי	% שנוי מותר לפי חוזר מנכ"ל	המס במחירים קבועים לפי 1994
1988	114.1	576 למגרש			1287 למגרש
1989	136.2	576 למגרש	--		1078 למגרש
1990	158.1	696 למגרש	20.8		1122 למגרש
1991	185.9	2.11 למ"ר	--	17.6	2.89 למ"ר
1992	208.1	2.52 "	+19.4	17.0	3.09 "
1993	230.5	2.76 "	+9.5	8.0	3.05 "
1994	254.9	3.05 "	+10.5	10.4	3.05 "

* לפי בסיס ממוצע 1987 = 100.0

** על בסיס 12 חודשים

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

מדינת ישראל

משרד הפנים

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

תאריך: 9.5.95

אל: ח' אהרון זולד
 מס' פאקט: 35564-53
 עבור: הכדון
 הכדון: אחיה אזה ב"ן - לאי מקום
 השולח: בנימין כירכס
 הערות: רצב אוח אחיה אזה ב"ן בושן
הטעם איננו דף אכסיה והטעם איננו
אכסיה דף 3.5 אט לאו יכל להרפא
להצגה ולאי מקום אלא לזכרון

מס' הדפים (כולל דף זה) 2

ב ב ר כ ה

Sharon Goldes, Adv.

LAW OFFICE
22 TUVAL ST. RAMAT-GAN 52522
TEL. 03-5756751/2פיקס
FAX

אהרון אולדס, ס"ר

משרד עורכי דין
רח' תובל 22 רמת-גן 52522
טלפון: 03-5756751/2

פיקס: 03-5756753

Fax No. _____ TO _____ אל בני יוקרה
FROM _____ מאת אנון קולדס
THE SUBJECT _____ הנושא איסי ואמא/אני/אני/אני
NO. OF PAGES (including this page) _____ מס' דפים (כולל דף זה)

בני שלום

בהמשך לשוחצנו ולאתר שישגנו מן הצדק, לצד תורה
לחן ההנהלה למין שנה החלטה לשנת 93 לחן הסדר
הפיקס

1. לשנת 93 /כנסה המוצה וכן הוצאות לשלוח את ~~ה~~ לומר
החיל באנינונה משיטה שקבעה מחנה (לוח למחנה משיטה
המסכית.
התוצאה המתה כי למחי המוסים אמה בכ- 30%. אם
תחישו פיקסי הישום להשוות את העלת המוסים עם עמאלי
מקדמים המוחנו בו אמה האנינונה לבלי הכתים.

2. יונה א כן, מחון בעלי מתבנים שלף אלה קצת לשלוח
האנינונה לאדמת בנק הוא בפין והלם חלני.

מחנין
4.4.94 6250/3925
4.5.94 6250/3987

3. יעמי, בי עני חוץ ההסככים המלך/אנינונה/אנינונה אפיקה
ואני (הצד) המחנה 1992 אמן חל אף וצד מחנה ואין
אם אפיקה המחנה בישינה מחנה המחנה אפיקה המחנה.

signature _____ חתימה date _____ תאריך

אם לא נקלטו כל הדפים נא להודיע לטל. מס' 03-5756751/2

Sharon Goldes, Adv.

LAW OFFICE
22 TUVAL ST. RAMAT-GAN 52522
TEL. 03-5756751/2פקס
FAX

אהרן גולדס, ס"ר

משרד עורכי דין
רח' תובל 22 רמת-גן 52522
טלפון: 03-5756751/2

פקס: 03-5756753

אל _____ TO פקס מס. _____ Fax No. _____
 מאת _____ FROM _____
 הנושא _____ THE SUBJECT _____
 מס' דפים (כולל דף זה) _____ NO. OF PAGES (including this page) _____

4. אציין ביילוסט של אינצ'ון ^{של} אצמית בנין יש להתייחס פס
 עם כרטיס של אס ונוס - הוסף העברתה. מאת והוא צד
 העברת אר הקונקציה צד אצמית היותו היות שצווי אלה ואם
 היות העברת אס ונוס היות שצווי אלה ואם
 באי אצמית העברת אס ונוס היות שצווי אלה ואם
 5. ה/צמית היות כי אצמית יש אצמית אר ה/צמית אצמית
 93
 6. י/צ 2 ש/צ העברת כי ה/צ אצמית היות אצמית אצמית
 ה/צ העברת נש/צ.

חן אצמית אצמית

signature

חתימה

date

3.5.95

תאריך

אם לא נקלטו כל הדפים נא להודיע לטל. מס' 03-5756751/2

עץ אפרים

מחוז יהודה ושומרון

5762

- 3 -05- 1995

נתקבל

השנה	עלית המדד	מס נומינלי	% השינוי	% מונוט לפי חוזר מנכ"ל
1988	114.1	576 ש"ח למגרש	--	
1989	136.2	576 ש"ח למגרש	--	
1990	158.1	696 ש"ח למגרש	--	

1991	185.9	2.16 ש"ח למ"ר *	--	17.6
1992	208.1	2.52 ש"ח למ"ר	16.6	17
1993	230.5	2.76 ש"ח למ"ר	9.5	8
1994	254.9	3.05 ש"ח למ"ר	10.5	10.4

* על בסיס שנה של 12 חודש.

בשנת 91 שונתה השיטה מחיוב לפי מחיר קבוע למגרש לחיוב לפי השיטה המטרית.

לכן לא ניתן לערוך השוואה ולקבוע מהו % השינוי שהיה בין שנת 90 ל - 91.

7729

מדינת ישראל
משרד הפנים

צבא הגנה לישראל
אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

תאריך: 2.5.95

אל: ע' אלעזר אהרון
פקט: 03-5756753

עבור: _____

הכדון: _____

השולח: בנימין יקירוב

הערות: לאחר שיתם אלפאני

מס' הדפיט (כולל דף זה) 3

ב ב ר כ ה

יאל מפר

מכר

, 2.2.N

הכרזת: ארכיון לשנת 1993

בכבוד 77

LIBRARY

2001-20-2-

000000

Sharon Goldes, Adv.

LAW OFFICE
22 TUVAL ST. RAMAT-GAN 52522
TEL. 03-5756751/2

אשרון אולרס, ס"ר

משרד עורכי דין
רח' תובל 22 רמת-גן 52522
טלפון: 03-5756751/2

Fax: 03-5756753 :פקס

Fax No. _____ אל _____
TO _____ מאת _____
FROM _____
THE SUBJECT _____ בנושא _____
NO. OF PAGES (including this page) _____ מס' דפים (כולל דף זה)

31/3/87 - 8/26
שליח המסמך המוגש לפניך הינו
השכרתי ושאר נכסיו שלו להכרזת
אמז - 40 שנה לחיים
ב. הסכמי צמחים להכרז

31.389 - 1.427
אשר הינו ולדיו הקולנים - המוצג אישר לא
ב. הולדיו במקומם של הקיסר לב הכרז
הפסקת תפקידו של השר
של ועד היום השר - 31.389
הכרז של תוספת 151 וכן עדכון להקדמת
והקולס חקק בארצות ששאלו המושל

מחוז יהודה ושומרון
5655
- 2-05-1995
נתקבל

אשר בצוויי סיימתי
הוא מתקן במס 19
לפי השיטת החדשה וכל קרקע שלא באמצע פתחו סכום
אלוהי סכום 306.90 ש"ח (תש"נ 19), בתוספת 44.90 ש"ח
93 (511.08)

הבנק בן

תאריך 2.5.87

2.5.95.

ת"ב

מח גני י' קרדו

המחלקה ביהודה ושומרון

הרצון : ג'ס' איננוקס צו אנקיס' 1993 סזכ' מקלה

א.נ.

מאתי וגמני — 93 סאנה לחלוטין מיל
 החיסול באמצעות האגודה. הוצאת האגודה
 בסך כל האמצעים החיסול גרן מיל החיסול.
 ולכן אין לקסול את האגודה מהנה במנין
 90, 91, 92 אהדללה ג' 93, ואין לחסד על
 האמצעים, כי כל מיל החיסול הפכה להיות
 לס' חיסול א' מסד למ'.

גמני

מפניו סזכ' מקלה

חברת הסבואים סנקיה ר"ג גלילי - אבאל - גן גלילי חקלאי

הסנה	הסבואן סנקיה
1988	1.56 ס"ה
1989	1.56 ס"ה
1990	1.88 ס"ה
1991	2.16 ס"ה
1992	2.52 ס"ה
1993	3.27 ס"ה
1994	3.60 ס"ה

מחוז יהודה ושומרון
5592
10-04-1995
נתקבל

תאריך: 11.4.95

אל: גשר העלבים, (פיקוד הדפ"מ, יח' בל"מ)
מס' פאקט: 708655
עבור: אורי קוכן / אורי
הנדון: גוף זק/מא אגוד ג' אגוד אגוד
השולח: בנימין כירכר
הערות:

מס' הדפים (כולל דף זה) 11

בברכה,

କଳା ଶିଳ୍ପର ଉପସ୍ଥାପନା ଏବଂ ଶିକ୍ଷା

2238 of

1101-8101 \ 1101

2/27/2021 12:00 PM

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

14

11.4.95

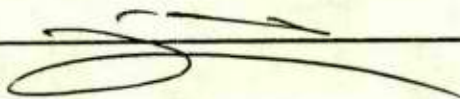
אל: סרז אולת קורן

המכון: בג"ץ 1655/95 אלבסר נ' אולת למינון וואר

בהפסק ארסר של אילן גינר 10.4.95

כפי שכבר נדע, אלבסר הקורס, לעזרי האוכנוס א אורג בתוך בג"ץ
אלבסר בלס - 1988 - 1989 היו סבירים בגורן ללא חינו דקולס
בולוין אחרות. יחד זה לא נבאט אב חוב הלס, לעזרי
הלאה חוס גלסר אלס חינו דהוואלסר אל גנר גלסר חסרס.
בת הלס חסר נחמי אל לולס לעזרי חלאה חיוס חלא.
אני גנר חוסרס אל חלויו וחוואלסר גנר גלסר חסרס
בתוך דכון לבדקרון - חיו חלא אל בני חוסרס חלא
אל חיו חלא בתן חלא אל חוסרס.
ביוחיס קיולסר גס נחמי א בני חוסרס אל חלא חקור
חוסרס חלא חלא אל חוסרס אלבסר אורג חלא חלא
גס חלא חלא חלא

חז לח

מדינת ישראל

משרד הפנים

1

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

י"ט בחשוון תשנ"ג
15 בנובמבר 1992
תיק: כללי
מס': 6250/2609

לכבוד

ראשי הרשויות המקומיות ביהודה ושומרון ובאזח"ע
גזברי הרשויות המקומיות ביהודה ושומרון ובאזח"ע

הנדון: ארנונה כללית לשנת 1993

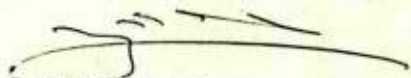
קיבלתם את חוזר מנכ"ל משרד הפנים מס' 92/11 ובו הוראות בנושא
צוי הארנונה לשנת 1993.

הנני להודיעכם שלא אאשר צוי ארנונה שיכללו הוראות הסותרות את הוראות
חוזר המנכ"ל.

חשומת לבכם מופנית לסעיף 5: הנחות, שעל פיו אין לכלול בצו הוראות
בדבר הנחות מעבר להנחות למשלמים מראש או בהוראות קבע.

את הצוים יש להגיש לאישורי עד 7.12.92.

בכבוד רב,

בנימין ריקרד
הממונה ביו"ש

העתק: יצחק בלק - סמנכ"ל בכיר לכספים ותקציבים
רות יוסף - ממונה לתקציבים

שיטת העדכון

1. הארנונה הכללית אשר תטיל רשות מקומית על בנקים, בתי מלון ובתי הארחה ומבני תעשייה בשנת הכספים 1993 תהיה בסכום שהגיע כדין בשל הנכס בשנת הכספים 1992 בתוספת של עד שמונה אחוזים. (להלן - השעור החדש).

2. לענין בנקים - פחת השעור החדש מן השעור המזערי רשאית הרשות המקומית לקבוע שיעור עדכון של עד ששה עשר אחוזים משעור הארנונה הכללית אשר הגיע כדין בשנת הכספים 1992 ובלבד שלא יעלה על השעור המזערי.

3. לענין בתי מלון ובתי הארחה, מבני תעשייה - פחת השיעור החדש מן השעור המזערי רשאית הרשות המקומית לקבוע שיעור עדכון של עד שנים עשר אחוזים משעור הארנונה הכללית אשר הגיע בגינו בשנת הכספים 1992 ובלבד שלא יעלה על השעור המזערי.

4. עלה השעור החדש על השעור המרבי תוטל הארנונה הכללית לשנת הכספים 1993 בשעור המרבי, אולם ברשות מקומית בה שיעור הארנונה הכללית לשנת הכספים 1992 עלה על השעור המרבי, תטיל ארנונה כללית לשנת הכספים 1993 בסכום שהגיע כדין בשנת הכספים 1992.

3. נכסים שלא פורטו לעיל

א. ארנונה כללית על הנכסים מסוגים שאינם מפורטים לעיל אשר בשנת התקציב 1992 הוטלה עליהם ארנונה. תקבע הארנונה לשנת התקציב 1993 בסכום שהגיע כדין בשל אותם הנכסים בשנת 1992 בתוספת של שמונה אחוזים.

בסעיפי הפעולות והשכר לא נכללות הוצאות מימון. סעיף זה יחושב ב-
1.5% מסה"כ ההוצאה המתוקצבת והמאושרת ע"י משרד הפנים.

ג. תקבולים

(1) ארנונה כללית

שעור העדכון המירבי לכלל הנכסים יהיה בשנת 1992 במלוא עליית
המדד (דצמבר 1990 - ספטמבר 1991) דהיינו 17%.
בהתאם להצעת חוק ההסדרים במשק לשנת הכספים 1992 יחויבו כל
הרשויות המקומיות להעמיד תעריף הארנונה למגורים על המינימום
הנידרש, דהיינו 11.7 ש"ח למ"ר. בצו הארנונה לא יהיה אזור
מגורים או חלק משטח הנכס המיועד למגורים, שיחוייב בפחות מתעריף
המינימום (11.7 ש"ח למ"ר).
רשויות שאינן גובות "בשיטה המטרית" - חייבות למדוד מיידית את
הנכסים למגורים, ולעבור בהקדם האפשרי לחיוב ע"פ השיטה המטרית.
המועצה תאשר את צו הארנונה לשנת 1992 עד 1.12.91. במידה ומועצת
הרשות לא תאשר את צו הארנונה עד לתאריך זה, קובעת הצעת החוק
ההסדרים במשק ששעורי הארנונה בתחום אותה רשות מקומית יהיו את
ע"פ הנאמר לעיל גם ללא החלטת המועצה, דהיינו העלאה של 17%, ולא
פחות מ- 11.7 ש"ח למ"ר למגורים.
במידה והחליטה המועצה על עדכון מעבר ל- 17% (מלבד המעבר
למינימום במגורים) או פחות מ- 17%, יהיה על המועצה לבקש אישור
משר הפנים ושר האוצר להיתר חריג.

מדינת ישראל
משרד הפנים
הממונה ביהודה ושומרון

ג' באדר תשנ"א
17 בפברואר 1991
~~6250~~

אל: ראשי הרשויות היהודיות באזור יהודה ושומרון
נכבדי,

הנדון: הארנונה הכללית בשנת 1991

בהמשך לחוזר המיוחד של המנהל הכללי של משרד הפנים מיום 10
בפברואר 1991.

צוים שיחילו גם על הרשויות המקומיות היהודיות באיו"ש את הוראות חוק שנת
הפנים תשנ"א-1990 וחוק ההסדרים במשק המדינה (היטלים וארנונה)
הת"א-1991, נמצאים בהכנה לחתימת מפקד האזור.

למרות שהצוים עדיין אינם חתומים ועל מנת להסיר ספק אני מודיע לכם שלא
אאשר צו ארנונה לשנת 1991 שתוכנו אינו תואם את הוראות מנכ"ל משרד
הפנים.

אבקשכם במיוחד להסביר למועצתכם שהשנה שוב אעמוד על כך שגם ההוראות
בעניין הנחות יהיו תואמות להנחיות.

אין אלה הלכות שאין מורים כן!

בכבוד רב,

בנימין ריקרד
הממונה ביו"ש

העתק: דוד קאפח - סמנכ"ל בכיר לכספים
אחע"ז - קמ"ט פנים
איו"ש - יועמ"ש סגן יהודה כהן
פצ"ר/דבל"א - קמ"ש שמואל סנראי
שמואל הייזלר - קצין תקציבים

ת.ד. 563, גבעת זאב 917-90
רח' המכבים 33/4 טל: 02-362137 פאקס: 02-362135

1. הארנונה הכללית בשנת 1991.

1. כללי:

מדי שנה הסמכות לקביעת חיובי הארנונה הכללית הינה בידי הרשות המקומית. בשנים האחרונות הוגבלו הרשויות המקומיות בגובה עדכון הארנונה. גם השנה אישרה הכנסת את חוק ההסדרים במשק המדינה (היטלים וארנונה) התשנ"א-1991. סעיף 9 לחוק האמור נוגע לענייננו, וכפי שתלמדו מניסוחו, הבאנו להחזרת המצב לקדמותו בכל הקשור לסמכות הרשות המקומית כמבואר בסעיף 9 (א) במגבלות המופיעות בסעיף 9 (ד). להלן הסעיפים הרלוונטיים:

"העלאת ארנונה כללית	9. (א) לא תטיל רשות מקומית בשל נכס, ארנונה כללית (להלן - ארנונה) לשנת הכספים 1991 בסכום שיש בו העלאה מעל סכום הארנונה שהגיע כדין בשל אותו נכס בשנת הכספים 1990, כשהוא מוכפל בשלושה רבעים וצמוד בהצמדה מלאה למדד המחירים לצרכן, לפי שיעור עליית המדד מן המדד שפורסם לחודש דצמבר 1989 עד המדד שפורסם לחודש דצמבר 1990.
---------------------------	--

מדינת ישראל
משרד הפנים
הממונה ביהודה ושומרון

כ"ט בחשוון תשנ"ב
6 בנובמבר 1991
תיק: כללי
מס': 6250/1518

אל: ראשי הרשויות המקומיות באיו"ש ואזח"ע
גזברי הרשויות המקומיות באיו"ש ואזח"ע

הנדון: תקציב וארנונה לשנת 1992

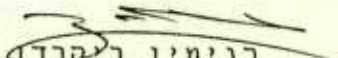
בהמשך לחוזר מנכ"ל משרד הפנים 91/4 מיום 30.10.91.

ברצוני להשלים ולהבהיר את הדברים הבאים:

1. על פי סמכותי לפי סעיף 67(א) לתקנון המועצות האזוריות (יהודה והשומרון), תשל"ט-1979 וסעיף 76 לתקנון המועצות המקומיות (יהודה והשומרון), תשל"א-1981, אין בדעתי לאשר צו מיסים החורג מההוראות חוזר המנכ"ל הנזכר לעיל, גם אם הוראות חוק ההסדרים במשק לשנת הכספים 1992 לא יחולו באזור.
 2. תשומת לבכם לחידוש העיקרי בחוק זה והוא קביעת שיעור מס מינימלי לכל מ"ר לכל חלקי נכס מגורים - מהמטר הראשון ועד המטר האחרון.
 3. שוב ושוב פונות אלי רשויות בבקשה לאשר הנחות למשפחות ברוכות ילדים וזאת בטענה שזו נורמה מקובלת ברשויות מקומיות רבות בישראל. הבאתי טענה זו בפני קובעי המדינות במשרד הפנים. התשובה - חזרה מפורשת על ההוראה האוסרת מתן הנחה כזו בחוזר המנכ"ל! לכן, לא תהיה לי כל אפשרות להסכים להכללת סעיף הנחות כזה בצו של שנת 1992. יחד עם זאת, ועל מנת לבוא לקראת אותן משפחות שאכן נמצאות במצוקה, אני מוכן לקבל כתואם להוראות המטכ"ל, סעיף הנחות בדומה לזה הנהוג בעיריית ירושלים שזו לשונו:
- "בחנאי: שמחזיק בדירת מגורים שבה השטח הממוצע לנפש אינו עולה על 10 מ"ר, ובלבד שההכנסה החדשית לא עולה על כפליים מהשכר הממוצע במשק, תנתן לו הנחה של 50% מתשלום הארנונה הכללית על תקופת החזקתו בדירה", (לשיקולכם - על מנת לא לתת הנחות גורפות לרוב תושבי הקארוונים והמגורונים אולי רצוי לקבע נוסח שמדובר בבתי קבע בלבד).

4. עליכם להביא לאישורי את צו הארנונה לשנת 1992 לא יאוחר מיום 2.12.1991 (מוא"ז חוף עזה תביא לאשור קמ"ט פנים).

בכבוד רב,

בנימין ר. קרד
הממונה ביו"ש

העתק: אבנר דובדבני - מנהל מח' התקציבים
בני יערי - סגן בכיר ליוה"מ
אזח"ע - קמ"ט פנים
שמואל הייזלר - קצין תקציבים

ת.ד. 563, גבעת זאב 90-917
רח' המכבים 33/4 טל: 02-362137 פאקס: 02-362135

מדינת ישראל

משרד הפנים

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

1

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

חיק: בג"ץ 1655/95
מס': 4792

ארכונה על אדמת בניין - עץ אפרים
כפי שנמסר לי על ידי בא כח היישוב.

המסד בתחילת	המס הנומינלי	% שנוי	% שנוי מותר לפי חוזר מנכ"ל	המס במחירים
השנה	שנת הכספים*	ש"ח/מ"ר	נומינלי	קבועים לפי 1994
1988	114.1	0.92		2.06
1989	136.2	0.92	--	1.72
1990	158.1	1.10	+19.6	1.77
1991	185.9	**2.11	+91.8	2.89
1992	208.1	2.52	+19.4	3.09
1993	230.5	2.76	+9.5	3.05
1994	254.9	3.05	+10.5	3.05

* לפי בסיס ממוצע 1987 = 100.0

** על בסיס 12 חודשים

מדינת ישראל

משרד הפנים

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

1
הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

תיק: בג"ץ 1655/95
מס': 4793

ארנונה על אדמת בניין - שערי-חקוה
כפי שנמסר לי על ידי הועד המקומי.

המסד בתחילת	המס הנומינלי	% שנוי	% שנוי מוחר לפי חוזר מנכ"ל	המס במחירים
השנה	שנת הכספים*	ש"ח/מ"ר	נומינלי	קבועים לפי 1994
1988	114.1	1.56		3.49
1989	136.2	1.56	--	2.92
1990	158.1	1.88	+20.5	3.03
1991	185.9	**2.16	+14.9	2.96
1992	208.1	2.52	+16.7	3.09
1993	230.5	3.27	+29.8	3.62
1994	254.9	3.60	+10.1	3.60

* לפי בסיס ממוצע 1987 = 100.0

** על בסיס 12 חודשים

... 3) 8 5 1

ה'תר"ץ. ח' אלול. יום טוב. פ' חזק

ח'אג האירנאע געמיינע פון אשכנז ה'תש"ז 1985/6 ! וואו אפניכ

309 אל אבי עזריאל בן זמ' . חוב הארנונה אל ארם

כפי שמופיע בזה"ה אולם בכתבים הישנה פ"ק
 $1 \frac{12}{20} =$ $\frac{669^{10}}{1000}$ ספר החיוב הראשון
 $1 \frac{20}{20} = 718^{80}$ ספר החיוב הראשון 1/4/86 עד 31/3/87 היה

כפי שנתן אלוהי מהבנות יום
הבנות יום אצבעת רגל והצמידה

מסלול קדמון היה כולו ח'אג' אסמאעיל אבן 85/6.

$\frac{\text{המחיר}}{\text{המחיר}} = \frac{\text{המחיר}}{\text{המחיר}}$ $\frac{12}{20}$ $\frac{85}{86}$ $\frac{10}{11}$

מלך' אהל

10/25/50

10-04-1950
235
10-04-1950

31/03/87

31/03/87

מספר-198

755

0306 70000

599

30

64683

מספר גלילי 5

מספר 11

$1^{20} = 1^{12}$

6691
7189
484
836
75
145
30
4480

6691
7189
484
836
75
145
30
4480

מספר 11/04

2063005 10

131.9 30 09 86
9.22.030 31 08 86
134.4 03 12 86
141.7 10 02 87
144.7 31 03 87
29.02.87 31 03 87

00 37 3/6
97
00 37 4/6
00 37 5/6
00 37 6/6
97

1992.9

19929

19929

19929

0307 70000

608

30

מספר 11/04

מספר 11/04

מדינת ישראל

משרד הפנים

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

תאריך: 10.4.95

אל: אלצ'ה גולבס, (הקצין הראשון), ג'ה' בל'ים

מס' פאקט: ~~708655~~ 708655

עבור: אורי קורן

הכדון: גא' 5/5 אלצ'ה גולבס, גא' לוי

השולח: מ.ג.ן יריט

הערות:

מס' הדפים (כולל דף זה) 14

בברכה,

2 P. 2 01

after the above, the first of the above, in the

~~2000~~ 2000

the first

the first of the above, in the

the first

19

10.4.95

אז: מז' אוני' קורן

העיון: ביוץ 58/5514 / אברהם נ' גורד' לויסין וא'

בהוסק לציין אצלך מיום 3/4 רצ

(1) חוברת א' של חליו - ביוץ מודל נובמבר 1993
מסוגל בק' אפיסקה האפי - אחרונה.

(2) כלל חליו - מקוריו (אונטה כלל) בלש 1995

(3) לשוני האונטה ב"א אודג' בטיין ביילוב דף אפסיו

בלש 1988-1994 בלימיה נואינ' ובלסח' קבוצה

(4) לשוני אונטה א' אודג' בטיין ביוץ מקוריו בלש 1993

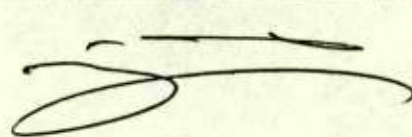
לש' לבנו ארטה הכה ולוגמ' ביוץ 58/5514 החבה הכח' ל' נ' ואל' ארונה.

לש' הלוח האחרונה אני גסיק:

(א) לשוני האונטה א' אודג' בטיין ביוץ אפסיו בלש 1988-1993
היו גבוס' או צוה' אלסח' בלש 1994.

(ב) לשוני האונטה א' אודג' בטיין ביוץ אפסיו היו גבוס' -
לשונה בתוך דהגוצ' האחרונה.

מבין - שלל היום ל' כל דל' לל' אלל' א' הם אול' נדרל'
לאחר

הן לש'

כ"ד בכסלו תשנ"ה

27 בנובמבר 1994

תיק: כללי

מס': 6250/44057

אל: ראשי הרשויות המקומיות ביהודה ושומרון
גזברי הרשויות המקומיות ביהודה ושומרון

הנדון: כללי הרשויות המקומיות (ארכונה כללית בשנת 1995).

בהמשך לחוזר מנכ"ל משרד הפנים 94/11 מיום 8.11.94 בנושא חקנות הארכונה הכללית בשנת הכספים 1995, אני מצרף בזה נוטח הכללים באותו נושא שנחתמו בידי ביום 27.11.94.

אני מטב את חשומת לבכם לתיקון 79 לתקנון המועצות המקומיות ולתיקון 47 לתקנון המועצות האזוריות אשר על פי הוראותיהם - שוב אין צו הארכונה צריך לקבל את אשור הממונה.

על הרשויות להקפיד מעתה במשנה חוקי על התאמת האמור בצו הארכונה להוראות דיני הארכונה, לרבות הכללים המצורפים. מומלץ שהיועץ המשפטי לרשות יאשר בחתימת ידו את חוקיות הוראות הצו.

למועצות האזוריות: אני מפנה את חשומת לבכם לכלל 9: "לעניין השיעור המזערי והמרבית שרשימת רשות מקומית להטיל על פי כללים אלה יראו את הארכונה המוטלת על נכס הנמצא בתחום ועד מקומי, כסכום המצטבר של הארכונה המוטלת על נכס הנמצא בתחום ועד מקומי, כסכום המצטבר של הארכונה המוטלת בשלו הן על ידי הועד המקומי והן על ידי המועצה האזורית".

מכאן:

(א) שעל המועצות לקבל ללא דחוי את צוי הארכונה של הועדים לאשור (לפי סעיף 114(א) לתקנון) ולבדק את שיעורי המס ביישובים לאור שיעורי המס שיוטלו על ידי המועצה והאמור בסעיף 9 לעיל.

2/..

מדינת ישראל

משרד הפנים

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

1

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

(ב) שהכלל חל רק על עניין השעור המזערי והשעור המירבי ולא על עניין שעור ההעלאה משנת 1994 לשנת 1995. הן המועצה והן הועד הוגבלו בכללים 7 (א) ו-7(ב) להעלאה שעור המס ב-13.8% לפחות ועוד עד 4%. אם למשל המועצה העלתה את הארנונה ב 13.8% בלבד לא יוכל הועד להעלות את הארנונה שלו ביותר מ 17.8%. כאמור חישוב ההעלאה נעשה על כל מט לחוד ולא על סך הכל המס שמשלם החושב.

אבקשכם להעביר אלי, לאחר פרסום הצו, עותק אחד ממנו לידיעתי.

בברכת חג אורים שמח,

בנימין ויקרין
הממונה ב"ו"ש

העחק: מפצ"ר - דבל"א, סרון שרון אפק
איו"ש - יועמ"ש, סגן יהודה כהן
לאה ענחבי - טגניח בכירה ליוה"מ
רות יוסף, מנהלת מחלקת החקציבים
היועצים המשפטיים לרשויות המקומיות ב"ו"ש
אזח"ע - יועמ"ש
אזח"ע - מחאם פעולות פנים.

צו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה ושומרון) (מס' 783), תשל"ט-1977
 צו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה ושומרון) (מס' 892), תשמ"א-1981
 חקון המועצות האזוריות (יהודה ושומרון), תשל"ט-1979
 חקון המועצות המקומיות (יהודה ושומרון), תשמ"א-1981

כללי הרשויות המקומיות (ארנונה כללית בשנת 1995)

בחוקף סמכותי לפי סעיפים 67א ו-69ח(ג) לחקון המועצות האזוריות
 (יהודה ושומרון), תשל"ט-1979 ולפי סעיפים 77 ו-87 לחקון המועצות
 המקומיות (יהודה ושומרון), תשמ"א-1981 אני קובע כללים אלה:

1. הגדרות בכללים אלה -
 "נכסים", "בניין", "אדמה חקלאית", "קרקע תפוסה", "אדמת בניין"
 - כמשמעותם בסעיף 1 לחקון המועצות המקומיות (יהודה ושומרון),
 תשמ"א-1981, ובשנויים המחויבים ביחס למועצות האזוריות.

"הסכום שהגיע כחוקף" - סכום הארנונה הכללית שהגיע כדין למטר
 רבוע של נכס לשנת הכספים 1994, לרבות מה שהיה משולם ללא הנחה
 כלשהי, אם ניתנה;

"הסכום שהגיע" - הסכום שהגיע כדין בחוספת שיעור של 13.8 אחוזים
 ממנו, שהוא שיעור עליית מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה
 המרכזית לסטטיסטיקה, מן המדד שפורסם בשל חודש ספטמבר 1993, עד
 למדד שפורסם בשל חודש ספטמבר 1994.

"מועצה" - מועצה של מועצה אזורית או של מועצה מקומית או הנהלת
 ועד מקומי.

"סיווג נכס" - קביעת סוג הנכס בהתאם לשימוש בו;

"חת סיווג" - סיווג משנה של סוג נכס, לרבות בשל מקומו;

"משרדיט שירותים ומסחר" - לרבות מיתקני חשמל, תחנות אוטובוס, מסעדות, בתי קולנוע, תחנות דלק, חנויות, רשתות שיווק, דוכנים, מרכולים ובתי מרקחת, ולמעט בנקים;

"תעשייה" - לרבות מפעלי בניה ומחצבות;

"מלאכה" - לרבות מוסכים;

"בתי מלון" - לרבות בתי הארחה ואכסניות;

"מבני מגורים" - לרבות בתי אבות;

"מבנה חקלאי", - מבנה של קבע הנמצא על אדמה חקלאית ומשמש לצורכי חקלאות;

"נכסים אחרים" - סוגי נכסים שאינם מפורטים בכלל (1)5 - (11);

"חנוון" - בין מקורה ובין שאינו מקורה ואשר החניה בו נעשית תמורת תשלום;

"רשות מקומית" - מועצה אזורית, מועצה מקומית או ועד מקומי.

"קרקע חפוסה במפעל עתיר שטח" - קרקע חפוסה, המוחזקת בידי מפעל שחחוס עיסוקו אינו חשמל, מים, ביוב או בזק, אם מתקיימים כל אלה:

- (1) שטח הקרקע החפוסה ביחד עם השטח הבנוי המוחזקים בידי המפעל בחחוס הרשות המקומית הוא 400 דונם לפחות;
- (2) השטח הבנוי של המפעל אינו עולה על מחצית משטח הקרקע החפוסה המוחזק בידי המפעל;

לענין זה -

"שטח בנוי" - לרבות סככות, מכלים, שנאים ומיתקנים; "בזק" - כהגדרתו בחוק הבזק, התשמ"ב-1982 כחקפו בישראל מעת לעת.

כללים
לחישוב
שטח
נכס

2. (א) חישוב שטחו של נכס לצורך הטלת ארנונה כללית יהיה במטרים רבועים; הארנונה הכללית אשר חוטל על נכס תהיה בסכום המתקבל ממכפלת מספר המטרים הרבועים של הנכס בסכום הארנונה למטר רבוע.

(ב) לצורך הטלת ארנונה כללית לשנת הכספים 1995 יראו את סך כל שטחו של נכס כסך כל השטח כפי שחושב לצורך הטלת ארנונה כללית לשנת הכספים 1994, זולת אם נחגלה טעות בחישוב השטח, שאינה תוצאה של שיטת חישוב שונה.

(ג) על אף האמור בכלל משנה (ב) יחוסף לשטחו של בניין, לצורך הטלת ארנונה כללית, כל שטח אשר נחוסף לו בפועל כתוצאה מבניה במהלך השימוש בנכס, אם לא נכלל עדיין בחישוב השטח לצורך הטלת ארנונה כללית לשנת הכספים 1994.

(ד) רשות מקומית שבה הוטלה בשנת הכספים 1993 או בשנת הכספים 1994 ארנונה כללית על נכס שאינו מבנה מגורים ואינו נכס אחר, שלא על בסיס חישוב שטח הנכס במטרים רבועים, חטיל ארנונה כללית על נכס כאמור בסכום שלא יפחת מן הסכום המזערי כאמור בכלל 5, ולא יעלה על הסכום המרבי כאמור בכלל 6, ובכפוף לכך שסכום הארנונה הכללית שיגיע כדין -

- (1) בשל כל הנכסים מאותו סוג שהיו קיימים בתחום הרשות המקומית לפני שינוי שיטת החישוב, לא יפחת מן הסכום שהווייבו בו כדין אותם נכסים בשנת הכספים האחרונה לפני שינוי שיטת החישוב, ולא יעלה על הסכום שהיו מחוייבים בו כדין בשנת 1995 ללא שינוי שיטת החישוב;
- (2) בשל נכס מסויים מסוג כאמור בפסקה (1) לא יעלה על הסכום שהיה מגיע כדין בשנת 1995, ללא שינוי שיטת החישוב, בחוספת 10%.

3. מועצה רשאית להטיל ארנונה כללית -

- (1) לגבי בנין - לכל מטר רבוע, בהתחשב עם סוג הבנין, שימושו והמקום שבו הוא נמצא;
- (2) לגבי קרקע חפוטת - לכל מטר רבוע בהתחשב עם המקום שבו היא נמצאת, או השימוש בה, או בשני המבחנים כאחד;

בנין
קרקע
חפוטת
אדמה
חקלאית
ואדמת בנין

(3) לגבי אדמה חקלאית - לכל מטר רבוע או דונם בהחשב עם השימוש בה;

(4) לגבי אדמת בנין - לכל מטר רבוע.

4. (א) מועצה לא חשנה טוג, טיווג או חת טיווג של נכס, בשנה כספים 1995, באופן המשפיע על טכום הארנונה המוטל בשל הנכס לפי כללים אלה אולט רשאית היא -

שנוי
טיווג

(1) לשנות טיווג נכס אם בפועל השתנה השימוש בנכס;

(2) לשנות חת טיווג של מבני מגורים, באישור המנהל הכללי של משרד הפנים בישראל ובלבד שטח כל הטכום החדש בשל כל מבני המגורים ברשות המקומית לא יפחת מן הטכום שהיה מחקבל ללא שינוי כאמור;

(3) לשנות באישור המנהל הכללי של משרד הפנים בישראל והממונה על החקציבים במשרד האוצר בישראל חת טיווג של נכסים שאינם מבני מגורים.

(ב) המנהל הכללי של משרד הפנים בישראל יודיע לוועדת הכספים של כנסת ישראל על מחן אישור לשינוי חת טיווג של נכס לפי פסקאות (2) ו-(3) בכלל משנה (א).

5. הטכום המזערי לארנונה כללית אשר חטיל רשות מקומית לשנת הכספים 1995 (להלן - הטכום המזערי) לפי טיווג נכסים יהיה -

טכום
מזערי
לארנונה
הכללית

בשקלים חדשים למטר רבוע

טוג הנכס

15.9	(1) מבני מגורים
30	(2) משרדים שירותים ומסחר
205	(3) בנקים
11	(4) חעשיה
17	(5) בתי מלון
21	(6) מלאכה
0.0042	(7) אדמה חקלאית
0.005	(8) קרקע חפוסה
0.005	(9) קרקע חפוסה במפעל עתיר שטח
0.6	(10) חניונים
0.16	(11) מבנה חקלאי
	(12) נכסים אחרים

הטכום שהגיע כדין בחוספת 10%.

טכום
מרב
לארנונה
הכללית

6. הטכום המרבי לארנונה הכללית אשר חטיל רשות מקומית לשנה הכספית 1995 (להלן - הטכום המרבי) לפי סיווג נכסים יהיה -

בשקלים חדשים למטר רבוע

סוג הנכס

59	(1) מבני מגורים
189	(2) משרדים שירותים ומסחר
735	(3) בנקים
81.5	(4) חעשיה
71.5	(5) בתי מלון
110	(6) מלאכה
0.33	(7) אדמה חקלאית
27.5	(8) קרקע חפוטת
3.3	(9) קרקע חפוטת במפעל עתיר שטח
33	(10) חניונים
22.5	(11) מבנה חקלאי
...	(12) נכסים אחרים

הטכום שהגיע כדין בחוטפת 14%.

כללים
לקביעת
ארנונה
כללית

7.

(א) הארנונה הכללית אשר חטיל רשות מקומית בשנה הכספית 1995 על מבנה מגורים תהיה בטכום החדש או בטכום המזערי, לפי הגבוה, ובלבד שלא תעלה על הטכום המרבי.

(ב) רשות מקומית רשאית להוסיף לטכום הארנונה שחטיל לפי כלל משנה (א), חוטפת כמפורט להלן, אם במחצית השניה של שנת 1994 -

(1) לא הטילה חוטפת ארנונה - 4 אחוזים;

(2) הטילה חוטפת ארנונה אך בשיעור הנמוך מ-4 אחוזים - אחוזים כנדרש להשלמת חוטפת הארנונה לטכום שלא יעלה על 4 אחוזים;

בחרה רשות מקומית להטיל ארנונה בטכום החדש כמשמעותו בכלל 1 בחוטפת של עד 4 אחוזים כמפורט לעיל, יראו כטכום החדש את הטכום הכולל כאמור.

(ג) הארנונה הכללית אשר חטיל רשות מקומית בשנה הכספית 1995 בשל נכס אחר לא תפחת מן הטכום המזערי ולא תעלה על הטכום המרבי.

(ד) הארנונה הכללית אשר חטיל רשות מקומית בשל נכס שאינו מבנה מגורים ואינו נכס אחר תהיה בטכום שלא יפחת מן הטכום שהגיע כדין ולא יעלה על הטכום החדש, או על הטכום המרבי, לפי הנמוך.

(ה) על אף האמור בכלל משנה (ד) רשאית רשות מקומית באשור המנהל הכללי של משרד הפנים בישראל להטיל ארנונה כללית על נכס שאינו מבנה מגורים ואינו נכס אחר בטכום שלא יפחת ביותר מעשרה אחוזים מן הטכום שהגיע כדין ובלבד שלא יפחת מן הטכום המזערי.

כללי
עדכון 8. על אף האמור בכלל 7 -

- (1) עלה הטכום שהגיע כדין בשל נכס שאינו קרקע חפוסה במפעל עתיר שטח על הטכום המרבי - חוטל הארנונה הכללית בשל הנכס לשנת הכספים 1995 לפי הטכום שהגיע כדין;
- (2) פחת הטכום החדש המגיע בשל נכס בעשרים אחוזים או פחות מן הטכום המזערי - חטיל הרשות המקומית ארנונה כללית בשל הנכס לשנת הכספים 1995 בטכום המזערי;
- (3) פחת הטכום החדש המגיע בשל נכס שאינו מבנה מגורים ביותר מעשרים אחוזים מן הטכום המזערי - חטיל הרשות המקומית ארנונה כללית בשל הנכס לשנת הכספים 1995 בטכום החדש בחוטפת עשרים אחוזים.
- (4) עלה הטכום החדש המגיע בשל בית אבות על הטכום המרבי - חטיל הרשות המקומית ארנונה כללית בשל בית האבות משנת הכספים 1995 בטכום המרבי.

נכס
בתחום
ועד
מקומי 9. לעניין השיעור המזערי והמרבי שרשאית רשות מקומית להטיל על פי כללים אלה יראו את הארנונה המוטלת על נכס הנמצא בתחום ועד מקומי, כטכום המצטבר של הארנונה המוטלת בשלו הן על ידי הועד המקומי והן על ידי המועצה האזורית.

אי
הטלת
ארנונה 10. (א) לא הטילה מועצה ארנונה כללית לשנת הכספים 1995, חשולם הארנונה לשנת 1995, בתחום הרשות המקומית, לפי הטכום החדש, במועדים אשר נקבעו בשנה הקודמת ובכפוף לאמור בכללים 7 ו-8.

(ב) לא הוטלה בשנת הכספים 1994 ארנונה כללית על סוג נכס, תהיה הארנונה הכללית שחטיל עליו הרשות המקומית לראשונה בטכום שלא יפחת מן הטכום המזערי ולא יעלה על הטכום המרבי.

מדינת ישראל

משרד הפנים

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

7

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

שיעור ההנחה המרבי 11. מועצה רשאית לקבוע הנחה בשיעור שלא יעלה על 5 אחוזים שחינתן למי שנשלט ארנונה כללית בחשלוס אחד בתחילת שנת הכספים ולא יאוחר מיום ל' בשבט התשנ"ה (31 בינואר 1995).

תחולה 12. תחולתם של כללים אלה בשנת הכספים 1995.

השם 13. כללים אלה ייקראו: "כללי הרשויות המקומיות (ארנונה כללית בשנת 1995) (יהודה ושומרון)", התשנ"ה - 1994.

בנימין ריקרדו
הממונה

התשנ"ה כ"ג בכס"ו

29 באוגוסט 1994

מדינת ישראל

משרד הפנים

2

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

ג' בכסלו תשנ"ד
17 בנובמבר 1993
תיק: 6250/3852
מס':

לכבוד

ראשי הרשויות המקומיות באזור יהודה ושומרון
גזברי הרשויות המקומיות באזור יהודה ושומרון
היועצים המשפטיים לרשויות המקומיות באזור יהודה ושומרון

הנדון: צוי הארנונה לשנת 1994

על הרשויות המקומיות באזור יהודה ושומרון לקבל החלטות בדבר גובה מסי הארנונה לשנת 1994.

הנני להודיעכם מראש, שלא אאשר החלטה שלא תהיה תואמת להוראות החוק החלות בישראל בדיני ארנונה דהיינו:
(1) חוק הסדרים במשק המדינה ותיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב, התשנ"ג-1992, פרק ד' רשויות מקומיות¹.

(2) תקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות בשנת 1994), התשנ"ד-1993².

(3) תקנות הסדרים במשק המדינה (הנחות מארנונה), התשנ"ג-1993³, כפי שחוקנו בתקנות הסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה) (תיקון), התשנ"ד-1993⁴.

(4) לגבי מועצות אזוריות וועדים מקומיים: צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (תיקון), התשנ"ד-1993, סעיף 4⁵.

המועצות האזוריות נדרשות לא לאשר צוי ארנונה של ועדים מקומיים שאינם תואמים את הוראות החוקים הישראליים הנזכרים לעיל.

זנכ"ל משרד הפנים יפרט בקרוב חוזר בו יפרט את הוראות החוקים והתקנות הנזכרים.

בכבוד רב,

בנימין ריקרדו
הממונה ביו"ש

העחק: מפצ"ר - דבל"א, סגן שרון אפק
איו"ש - יועמ"ש, סרן יהודה כהן
לאה ענחבי, סגן בכיר ליוה"מ
יצחק בלק, סמנכ"ל בכיר לתכנון תקציב ופיתוח
י"ח - י"ח

1. ס"ח חתשנ"ג, עמ' 14
2. נחתם, עדיין לא פורסם
3. ק"ח חתשנ"ג, עמ' 419 ו-540
4. נחתם, עדיין לא פורסם
5. ק"ח, חתשנ"ד, עמ' 15

מדינת ישראל

משרד הפנים

1

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

חיק: בג"ץ 1655/95
מס': 4792

ארכונה על אדמת בניין - עץ אפרים
כפי שנמסר לי על ידי בא כח היישוב.

השנה	המדד בתחילת שנה הכספים*	המס הנומינלי ש"ח/מ"ר	המס במחירים קבועים לפי 1994
1988	114.1	0.92	2.06
1989	136.2	0.92	1.72
1990	158.1	1.10	1.77
1991	185.9	**2.11	2.89
1992	208.1	2.52	3.09
1993	230.5	2.76	3.05
1994	254.9	3.05	3.05

* לפי בסיס ממוצע 1987 = 100.0

** על בסיס 12 חודשים

(4)

מדינת ישראל

משרד הפנים

1

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

הרשויות השייכות למחוז יו"ש - ארנון 808/92 ב"ן

הרשות	אין בניה	בניה ב-3 שנים	בניה לא יותר מ-3 שנים
1. אלפי מנשה	4.12	4.12	4.12
2. אורנית	5.96	3.17	5.96
3. אלקנה	—	—	—
4. אפרת	4.11	4.11	5.50
5. אריאל	5.05	5.05	5.05
6. בית-אריה	4.10	4.10	4.10
7. ביחר-עילית	4.10	4.10	4.10
8. בקעת-הירדן	—	—	—
9. גבעת-זאב	4.11	4.11	4.11
10. גוש-עציון	—	—	—
11. הר-חברון	—	—	—
12. חוף-עזה	—	—	—
13. מגילות	—	—	—
14. מטה-בנימין	3.0	3.0	3.0
15. מעלה-אדומים	4.10	4.10	4.10
16. מעלה-אפרים	1.10	1.10	1.10
17. עמנואל	3.20	3.20	3.20
18. קרית-ארבע	—	—	—
19. קרני-שומרון	4.11	4.11	4.11
20. שומרון	—	—	—
21. קצליים	4.10	4.10	4.10
	3.28	3.28	3.28

* טבין וי, מדינת ישראל

* ראה הודעה בקצ' 100/92

גליון רישום

מס' הגליון

מס' התיק

רישומים

מס' סידורי

10.4.95

אול: חר' אוני קורן

העיון: בזק/סל/1601 / חברת נ' גויז לטלפון וא'

בהתקלציון אולך מיום 3/4 חצ

(1) חוב' א' אל תלמי תלמי' ביוז' מודל נובמבר 1993

מלוח' א'ק' א'ס'קה תלמי' - א'ח'ר'ם.

(2) כל' תלמי' תלמי' (א'ח'ר'ם כל' בל' 1995)

(3) ל'ח'י תלמי' א' א'ח'ר'ם ב'ין ב'ל' א'ח'ר'ם

בל' 1988-1994 ב'ל'ח'ר'ם נ'א'ח'ר'ם ובל'ח'ר'ם ק'ח'ר'ם

(4) ל'ח'י תלמי' א' א'ח'ר'ם ב'ין ב'ל'ח'ר'ם תלמי' בל' 1993

(ל'ח'י תלמי' א'ח'ר'ם ח'כ'ר'ם ב'ל'ח'ר'ם ב'ל'ח'ר'ם 5808/9 ח'כ'ר'ם ח'כ'ר'ם)

נ' ח'כ'ר'ם א'ח'ר'ם.

ל'ח'י תלמי' תלמי' א'ח'ר'ם א'ח'ר'ם:

(א) ל'ח'י תלמי' א'ח'ר'ם א' א'ח'ר'ם ב'ין ב'ל'ח'ר'ם בל' 1993-1994

ח'י תלמי' א'ח'ר'ם א'ח'ר'ם א'ח'ר'ם בל' 1994.

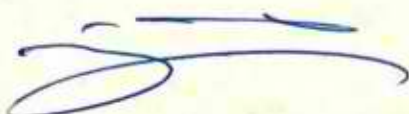
(ב) ל'ח'י תלמי' א'ח'ר'ם א' א'ח'ר'ם ב'ין ב'ל'ח'ר'ם ח'י תלמי' א'ח'ר'ם

ל'ח'י תלמי' א'ח'ר'ם א'ח'ר'ם א'ח'ר'ם

ח'י תלמי' א'ח'ר'ם א'ח'ר'ם א'ח'ר'ם א'ח'ר'ם א'ח'ר'ם א'ח'ר'ם

ח'י תלמי'

א'ח'ר'ם

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

Aharon Goldes, Adv.

LAW OFFICE

22 TUVAL ST. RAMAT GAN 52522

TEL. 03-5756751/2

מחוז יהודה ושומרון

5593

F 9 -04-1995

נתקבל

פקס
FAX

Fax: 03--5756753 פקס:

אהרן גולדס, ס"ר

משרד עורכי דין

רח' תובל 22 רמת-גן 52522

טלפון: 03-5756751/2

Fax No.

FROM

THE SUBJECT

NO. OF PAGES (including this page)

TO פקס מס.

אל אר בן דוקר

מאת אר אהרן גולדס

הנושא אינו אבא בן - ואל שומרון

מס' דפים (כולל דף זה)

2. שלום

בהמשך לשומרון המסומן יצב פירוט התביעות של הולד
המקומי של אפיוס.

1988 - 0.92 ש"ח למ"ר = 255 ש"ח למ"ר

1989 - " " " "

1990 - 1.1 ש"ח למ"ר 662 ש"ח למ"ר

1991 - 1.62 ש"ח למ"ר (9 חצאים) 2.1 ש"ח למ"ר

2.16 !

1992 - 2.52 ש"ח למ"ר

1993 - 2.76 ש"ח למ"ר

1994 - 3.05 ש"ח למ"ר

2. שלום מקום ימניו ארן ישיבות התלמידים, ישן ארן לא הוצאתי לקבל
למני.

3. הימני. להסד תשומת לבך כי בשנת 93 אושרה למכור קניין

ארנונה אבא בן

הכסף,

signature

חתימה

date

7.4.95

תאריך

אח לא נהלטו כל הדפים נא להודיע לטל. מס' 03-5756751/2

ג' בכסלו תשנ"ד
17 בנובמבר 1993
תיק: כללי
מס': 6250/3852

לכבוד

ראשי הרשויות המקומיות באזור יהודה ושומרון
גזברי הרשויות המקומיות באזור יהודה ושומרון
היועצים המשפטיים לרשויות המקומיות באזור יהודה ושומרון

הנדון: צוי הארנונה לשנת 1994

על הרשויות המקומיות באזור יהודה ושומרון לקבל החלטות בדבר גובה מסי הארנונה לשנת 1994.

הנני להודיעכם מראש, שלא אאשר החלטה שלא תהיה תואמת להוראות החוק החלות בישראל בדיני ארנונה דהיינו:
(1) חוק הסדרים במשק המדינה ותיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב, התשנ"ג-1992, פרק ד' רשויות מקומיות¹.

(2) תקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות בשנת 1994), התשנ"ד-1993².

(3) תקנות הסדרים במשק המדינה (הנחות מארנונה), התשנ"ג-1993³, כפי שתוקנו בתקנות הסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה) (תיקון), התשנ"ד-1993⁴.

(4) לגבי מועצות אזוריות וועדים מקומיים: צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (תיקון), התשנ"ד-1993, סעיף 54⁵.

המועצות האזוריות נדרשות לא לאשר צוי ארנונה של ועדים מקומיים שאינם תואמים את הוראות החוקים הישראליים הנזכרים לעיל.

מנכ"ל משרד הפנים יפרטם בקרוב חוזר בו יפרט את הוראות החוקים והתקנות הנזכרים.

בכבוד רב,

בנימין ריקרבו
הממונה ביו"ש

העתק: מפצ"ר - דבל"א, סגן שרון אפק
איו"ש - יועמ"ש, סרן יהודה כהן
לאה ענתבי, סגן בכיר ליוה"מ
יצחק בלק, סמנכ"ל בכיר לתכנון תקציב ופיתוח

י"א - א"א - א"א

1. ס"ח חתשנ"ג, עמ' 14
2. נחמס, עדיין לא פורסם
3. ק"ח חתשנ"ג, עמ' 419 ו-540
4. נחמס, עדיין לא פורסם
5. ק"ח, חתשנ"ד, עמ' 15

כ"ד בכסלו תשנ"ה
27 בנובמבר 1994
תיק: 6250/4485
מט':

אל: ראשי הרשויות המקומיות ביהודה ושומרון
גזברי הרשויות המקומיות ביהודה ושומרון

הנדון: כללי הרשויות המקומיות (ארכונוה כללית בשנת 1995).

בהמשך לחוזר מנכ"ל משרד הפנים 94/11 מיום 8.11.94 בנושא חקנוה הארכונוה הכללית בשנת הכספים 1995, אני מצרף בזה נוטח הכללים באותו נושא שנחתמו בידי ביום 27.11.94.

אני מסב את חשומת לבכם לתיקון 79 לתקנון המועצות המקומיות ולתיקון 47 לתקנון המועצות האזוריות אשר על פי הוראותיהם - שוב אין צו הארכונוה צריך לקבל את אשור הממונה.

על הרשויות להקפיד מעתה במשנה חוקי על התאמת האמור בצו הארכונוה להוראות דיני הארכונוה, לרבות הכללים המצורפים. מומלץ שהיועץ המשפטי לרשות יאשר בחתימת ידו את חוקיות הוראות הצו.

למועצות האזוריות: אני מפנה את חשומת לבכם לכלל 9: "לעניין השיעור המזערי והמרבית שרשאית רשות מקומית להטיל על פי כללים אלה יראו את הארכונוה המוטלת על נכס הנמצא בתחום ועד מקומי, כסכום המצטבר של הארכונוה המוטלת על נכס הנמצא בתחום ועד מקומי, כסכום המצטבר של הארכונוה המוטלת בשלו הן על ידי הועד המקומי והן על ידי המועצה האזורית".

מכאן:

(א) שעל המועצות לקבל ללא דחוי את צוי הארכונוה של הועדים לאשור (לפי סעיף 114(א) לתקנון) ולבדק את שיעורי המט ביישובים לאור שיעורי המט שיוטלו על ידי המועצה והאמור בסעיף 9 לעיל.

2/..

מדינת ישראל

משרד הפנים

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

1

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

(ב) שהכלל חל רק על עניין השעור המזערי והשעור המירבי ולא על עניין שעור ההעלאה משנת 1994 לשנת 1995. הן המועצה והן הועד הוגבלו בכללים 7 (א) ו-7 (ב) להעלאה שעור המס ב-13.8% לפחות ועוד עד 4%. אם למשל המועצה העלתה את הארנונה ב 13.8% בלבד לא יוכל הועד להעלות את הארנונה שלו ביותר מ 17.8%. כאמור חישוב ההעלאה נעשה על כל מס לחוד ולא על סך הכל המס שמשלם החושב.

אבקשכם להעביר אלי, לאחר פרטום הצו, עותק אחד ממנו לידיעתי.

בברכת חג אורים שמח,

בנימין ויקרין
הממונה ביו"ש

העתק: מפצ"ר - דבל"א, סרן שרון אפק
איו"ש - יועמ"ש, סגן יהודה כהן
לאה ענתבי - סגנית בכירה ליוה"מ
רוח יוסף, מנהל מחלקת התקציבים
היועצים המשפטיים לרשויות המקומיות ביו"ש
אזח"ע - יועמ"ש
אזח"ע - מחאם פעולות פנים

צו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), תשל"ט-1977
צו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), תשמ"א-1981
חקון המועצות האזוריות (יהודה והשומרון), תשל"ט-1979
חקון המועצות המקומיות (יהודה והשומרון), תשמ"א-1981

כללי הרשויות המקומיות (ארנונה כללית בשנת 1995)

בחוקף סמכותי לפי סעיפים 67א ו-69ח(ג) לחקון המועצות האזוריות
(יהודה והשומרון), תשל"ט-1979 ולפי סעיפים 77 ו-87 לחקון המועצות
המקומיות (יהודה והשומרון), תשמ"א-1981 אני קובע כללים אלה:

1. הגדרות בכללים אלה -
 - "נכסים", "בניין", "אדמה חקלאית", "קרקע תפוסה", "אדמת בניין" - כמשמעותם בסעיף 1 לחקון המועצות המקומיות (יהודה והשומרון), תשמ"א-1981, ובשנויים המחוייבים ביחס למועצות האזוריות.
 - "הסכום שהגיע כדין" - סכום הארנונה הכללית שהגיע כדין למטר רבוע של נכס לשנת הכספים 1994, לרבות מה שהיה משולם ללא הנחה כלשהי, אם ניתנה;
 - "הסכום החדש" - הסכום שהגיע כדין בחוספת שיעור של 13.8 אחוזים ממנו, שהוא שיעור עליית מדד המחירים לצרכן שמפרטת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, מן המדד שפורסם בשל חודש ספטמבר 1993, עד למדד שפורסם בשל חודש ספטמבר 1994.
 - "מועצה" - מועצה של מועצה אזורית או של מועצה מקומית או הנהלת ועד מקומי.
 - "סיווג נכס" - קביעת סוג הנכס בהתאם לשימוש בו;
 - "תח סיווג" - סיווג משנה של סוג נכס, לרבות בשל מקומו;

"משרדים שירותים ומסחר" - לרבות מיתקני חשמל, תחנות אוטובוס, מטעדות, בתי קולנוע, תחנות דלק, חנויות, רשתות שיווק, דוכנים, מרכולים ובתי מרקחת, ולמעט בנקים;

"תעשייה" - לרבות מפעלי בניה ומחצבות;

"מלאכה" - לרבות מוסכים;

"בתי מלון" - לרבות בתי הארחה ואכסניות;

"מבני מגורים" - לרבות בתי אבות;

"מבנה חקלאי", - מבנה של קבע הנמצא על אדמה חקלאית ומשמש לצורכי חקלאות;

"נכסים אחרים" - סוגי נכסים שאינם מפורטים בכלל (1)5 - (11);

"חנוון" - בין מקורה ובין שאינו מקורה ואשר החניה בו נעשית חמורת תשלום;

"רשות מקומית" - מועצה אזורית, מועצה מקומית או ועד מקומי.

"קרקע תפוסה במפעל עתיר שטח" - קרקע תפוסה, המוחזקת בידי מפעל שתחום עיסוקו אינו חשמל, מים, ביוב או בזק, אם מתקיימים כל אלה:

- (1) שטח הקרקע התפוסה ביחד עם השטח הבנוי המוחזקים בידי המפעל בתחום הרשות המקומית הוא 400 דונם לפחות;
- (2) השטח הבנוי של המפעל אינו עולה על מחצית משטח הקרקע התפוסה המוחזק בידי המפעל;

לענין זה -

"שטח בנוי" - לרבות סככות, מכלים, שנאים ומיתקנים;

"בזק" - כהגדרתו בחוק הבזק, התשמ"ב-1982 כחקפו בישראל מעת לעת.

כללים
לחישוב
שטח
נכס

2. (א) חישוב שטחו של נכס לצורך הטלת ארנונה כללית יהיה במטרים רבועים; הארנונה הכללית אשר תוטל על נכס תהיה בסכום המתקבל ממכפלת מספר המטרים הרבועים של הנכס בסכום הארנונה למטר רבוע.

(ב) לצורך הטלת ארנונה כללית לשנת הכספים 1995 יראו את סך כל שטחו של נכס כסך כל השטח כפי שחושב לצורך הטלת ארנונה כללית לשנת הכספים 1994, זולת אם נחגלה טעות בחישוב השטח, שאינה תוצאה של שיטת חישוב שונה.

(ג) על אף האמור בכלל משנה (ב) יחוסף לשטחו של בניין, לצורך הטלת ארנונה כללית, כל שטח אשר נחוסף לו בפועל כתוצאה מבניה במהלך השימוש בנכס, אם לא נכלל עדיין בחישוב השטח לצורך הטלת ארנונה כללית לשנת הכספים 1994.

(ד) רשות מקומית שבה הוטלה בשנת הכספים 1993 או בשנה הכספית 1994 ארנונה כללית על נכס שאינו מבנה מגורים ואינו נכס אחר, שלא על בסיס חישוב שטח הנכס במטרים רבועים, תטיל ארנונה כללית על נכס כאמור בסכום שלא יפחת מן הסכום המזערי כאמור בכלל 5, ולא יעלה על הסכום המרבי כאמור בכלל 6, ובכפוף לכך שסכום הארנונה הכללית שיגיע כדין -

- (1) בשל כל הנכסים מאותו סוג שהיו קיימים בתחום הרשות המקומית לפני שינוי שיטת החישוב, לא יפחת מן הסכום שחוייבו בו כדין אותם נכסים בשנת הכספים האחרונה לפני שינוי שיטת החישוב, ולא יעלה על הסכום שהיו מחוייבים בו כדין בשנת 1995 ללא שינוי שיטת החישוב;
- (2) בשל נכס מסויים מסוג כאמור בפסקה (1) לא יעלה על הסכום שהיה מגיע כדין בשנת 1995, ללא שנוי שיטת החישוב, בחוספת 10%.

3. מועצה רשאית להטיל ארנונה כללית -

בנין
קרע
חפוסה
אדמה
חקלאית
ואדמת בנין

- (1) לגבי בנין - לכל מטר רבוע, בהתחשב עם סוג הבנין, שימושו והמקום שבו הוא נמצא;
- (2) לגבי קרקע חפוסה - לכל מטר רבוע בהתחשב עם המקום שבו היא נמצאת, או השימוש בה, או בשני המבחינים כאחד;

מדינת ישראל

משרד הפנים

4

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

(3) לגבי אדמה חקלאית - לכל מטר רבוע או דונם בהחשב
עם השימוש בה;

(4) לגבי אדמת בנין - לכל מטר רבוע.

4. (א) מועצה לא חשנה טוג, טיווג או חת טיווג של נכס, בשנת
כספים 1995, באופן המשפיע על טכום הארנונה המוטל בשל
הנכס לפי כללים אלה אולט רשאת היא -

שנוי
טיווג

(1) לשנות טיווג נכס אם בפועל השתנה השימוש בנכס;

(2) לשנות חת טיווג של מבני מגורים, באישור המנהל
הכללי של משרד הפנים בישראל ובלבד שטך כל הטכום
החדש בשל כל מבני המגורים ברשות המקומית לא יפחת
מן הטכום שהיה מתקבל ללא שינוי כאמור;

(3) לשנות באישור המנהל הכללי של משרד הפנים בישראל
והממונה על החקציבים במשרד האוצר בישראל חת טיווג
של נכסים שאינם מבני מגורים.

(ב) המנהל הכללי של משרד הפנים בישראל יודיע לוועדת הכספים
של כנסת ישראל על מתן אישור לשינוי חת טיווג של נכס
לפי פסקאות (2) ו-(3) בכלל משנה (א).

5. הטכום המזערי לארנונה כללית אשר חטיל רשות מקומית לשנת הכספים
1995 (להלן - הטכום המזערי) לפי טיווג נכסים יהיה -

טכום
מזערי
לארנונה
הכללית

בשקלים חדשים למטר רבוע

טוג הנכס

15.9	(1) מבני מגורים
30	(2) משרדים שירותים ומסחר
205	(3) בנקים
11	(4) תעשיה
17	(5) בתי מלון
21	(6) מלאכה
0.0042	(7) אדמה חקלאית
0.005	(8) קרקע תפוסה
0.005	(9) קרקע תפוסה במפעל עתיר שטח
0.6	(10) חניונים
0.16	(11) מבנה חקלאי
	(12) נכסים אחרים

הטכום שהגיע כדין בתוספת 10%.

טכום
מרב
לארנונה
הכללית

6. הטכום המרבי לארנונה הכללית אשר תטיל רשות מקומית לשנה הכספית 1995 (להלן - הטכום המרבי) לפי סיווג נכסים יהיה -

בשקלים חדשים למטר רבוע

סוג הנכס

59	(1) מבני מגורים
189	(2) משרדים שירותים ומסחר
735	(3) בנקים
81.5	(4) תעשייה
71.5	(5) בתי מלון
110	(6) מלאכה
0.33	(7) אדמה חקלאית
27.5	(8) קרקע תפוסה
3.3	(9) קרקע תפוסה במפעל עתיר שטח
33	(10) חניונים
22.5	(11) מבנה חקלאי
	(12) נכסים אחרים

הטכום שהגיע כדין בחוספת 14%.

כללים
לקביעת
ארנונה
כללית

7. (א) הארנונה הכללית אשר תטיל רשות מקומית בשנה הכספית 1995 על מבנה מגורים תהיה בטכום החדש או בטכום המזערי, לפי הגבוה, ובלבד שלא תעלה על הטכום המרבי.

(ב) רשות מקומית רשאית להוסיף לטכום הארנונה שתטיל לפי כלל משנה (א), חוספת כמפורט להלן, אם במחצית השניה של שנת 1994 -

(1) לא הטילה חוספת ארנונה - 4 אחוזים;

(2) הטילה חוספת ארנונה אך בשיעור הנמוך מ-4 אחוזים - אחוזים כנדרש להשלמת חוספת הארנונה לטכום שלא יעלה על 4 אחוזים;

בחרה רשות מקומית להטיל ארנונה בטכום החדש כמשמעותו בכלל 1 בחוספת של עד 4 אחוזים כמפורט לעיל, יראו כטכום החדש את הטכום הכולל כאמור.

(ג) הארנונה הכללית אשר תטיל רשות מקומית בשנה הכספית 1995 בשל נכס אחר לא תפחת מן הטכום המזערי ולא תעלה על הטכום המרבי.

(ד) הארנונה הכללית אשר תטיל רשות מקומית בשל נכס שאינו מבנה מגורים ואינו נכס אחר תהיה בטכום שלא יפחת מן הטכום שהגיע כדין ולא יעלה על הטכום החדש, או על הטכום המרבי, לפי הנמוך.

(ה) על אף האמור בכלל משנה (ד) רשאים רשות מקומית באשור המנהל הכללי של משרד הפנים בישראל להטיל ארנונה כללית על נכס שאינו מבנה מגורים ואינו נכס אחר בסכום שלא יפחת ביותר מעשרה אחוזים מן הסכום שהגיע כדין ובלבד שלא יפחת מן הסכום המזערי.

8. על אף האמור בכלל 7 - כללי עדכון

- (1) עלה הסכום שהגיע כדין בשל נכס שאינו קרקע חפוסה במפעל עתיר שטח על הסכום המרבי - חוטל הארנונה הכללית בשל הנכס לשנת הכספים 1995 לפי הסכום שהגיע כדין;
- (2) פחת הסכום החדש המגיע בשל נכס בעשרים אחוזים או פחות מן הסכום המזערי - חטיל ההרשות המקומית ארנונה כללית בשל הנכס לשנת הכספים 1995 בסכום המזערי;
- (3) פחת הסכום החדש המגיע בשל נכס שאינו מבנה מגורים ביותר מעשרים אחוזים מן הסכום המזערי - חטיל הרשות המקומית ארנונה כללית בשל הנכס לשנת הכספים 1995 בסכום החדש בחוספת עשרים אחוזים.
- (4) עלה הסכום החדש המגיע בשל בית אבות על הסכום המרבי - חטיל הרשות המקומית ארנונה כללית בשל בית האבות משנת הכספים 1995 בסכום המרבי.

9. לעניין השיעור המזערי והמרבי שרשאים רשות מקומית להטיל על פי כללים אלה יראו את הארנונה המוטלת על נכס הנמצא בתחום ועד מקומי, כסכום המצטבר של הארנונה המוטלת בשלו הן על ידי הועד המקומי והן על ידי המועצה האזורית. נכס בתחום ועד מקומי

10. (א) לא הטילה מועצה ארנונה כללית לשנת הכספים 1995, חשולט הארנונה לשנת 1995, בתחום הרשות המקומית, לפי הסכום החדש, במועדים אשר נקבעו בשנה הקודמת ובכפוף לאמור בכללים 7 ו-8. אי הטלת ארנונה

(ב) לא הוטלה בשנת הכספים 1994 ארנונה כללית על סוג נכס, תהיה הארנונה הכללית שחטיל עליו הרשות המקומית לראשונה בסכום שלא יפחת מן הסכום המזערי ולא יעלה על הסכום המרבי.

מדינת ישראל

משרד הפנים

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

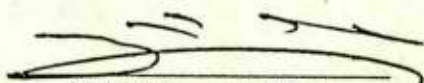
7

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

- שיעור ההנחה המרבי
11. מועצה רשאית לקבוע הנחה בשיעור שלא יעלה על 5 אחוזים שתינתן למי שמשלם ארנונה כללית בחשלוֹם אחד בתחילת שנת הכספים ולא יאוחר מיום ל' בשבט התשנ"ה (31 בינואר 1995).
- תחולה
12. תחולתם של כללים אלה בשנת הכספים 1995.
- השם
13. כללים אלה ייקראו: "כללי הרשויות המקומיות (ארנונה כללית בשנת 1995) (יהודה ושומרון)", התשנ"ה - 1994.

בנימין ריקרדו
הממונה

כ"ז בכסלו
התשנ"ה
29 באוגוסט
1994

מדינת ישראל

משרד הפנים

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

1

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

חיק: בג"ץ 1655/95
מס': 4792

ארנונה על אדמת בניין - עץ אפרים
כפי שנמסר לי על ידי בא כח היישוב.

השנה	המדר בתחילת שנת הכספים*	המס הנומינלי ש"ח/מ"ר	המס במחירים קבועים לפי 1994
1988	114.1	0.92	2.06
1989	136.2	0.92	1.72
1990	158.1	1.10	1.77
1991	185.9	**2.11	2.89
1992	208.1	2.52	3.09
1993	230.5	2.76	3.05
1994	254.9	3.05	3.05

* לפי בסיס ממוצע 1987 = 100.0

** על בסיס 12 חודשים

1000 2000 3000 4000 5000 6000 7000 8000 9000 10000

1000 2000 3000 4000 5000 6000 7000 8000 9000 10000

1000 2000 3000 4000 5000 6000 7000 8000 9000 10000

1000 2000 3000 4000 5000 6000 7000 8000 9000 10000

1000 2000 3000 4000 5000 6000 7000 8000 9000 10000

1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000
2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000
3000	3000	3000	3000	3000	3000	3000	3000	3000	3000
4000	4000	4000	4000	4000	4000	4000	4000	4000	4000
5000	5000	5000	5000	5000	5000	5000	5000	5000	5000
6000	6000	6000	6000	6000	6000	6000	6000	6000	6000
7000	7000	7000	7000	7000	7000	7000	7000	7000	7000
8000	8000	8000	8000	8000	8000	8000	8000	8000	8000
9000	9000	9000	9000	9000	9000	9000	9000	9000	9000
10000	10000	10000	10000	10000	10000	10000	10000	10000	10000

1000 2000 3000 4000 5000 6000 7000 8000 9000 10000

(4)

מדינת ישראל

משרד הפנים

1

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

הרשויות השייכות למחוז יו"ש - ארנונה של 808/92 ב"ן

1993

הערות

אין בניה	בניה ב-3 שנים	בניה לא יותר מ-3 שנים	הערות
4.12	4.12	4.12	1. אלפי מנשה
5.96	3.17	5.96	2. אורנית
—	—	—	3. אלקנה
4.11	4.11	5.50	4. אפרת
5.05	5.05	5.05	5. אריאל
4.10	4.10	4.10	6. בית-אריה
4.10	4.10	4.10	7. ביתר-עילית
—	—	—	8. בקעת-הירדן
4.11	4.11	4.11	9. גבעת-זאב
—	—	—	10. גוש-עציון
—	—	—	11. הר-חברון
—	—	—	12. חוף-עזה
—	—	—	13. מגילוח
3.0	3.0	3.0	14. מטה-בנימין
4.10	4.10	4.10	15. מעלה-אדומים
1.10	1.10	1.10	16. מעלה-אפרים
3.20	3.20	3.20	17. עמנואל
—	—	—	18. קרית-ארבע
4.11	4.11	4.11	19. קרני-שומרון
—	—	—	20. שומרון
4.10	4.10	4.10	21. קצליים
3.28	3.28	3.28	* טענות לתיקון

* להתייחס בקצ' הספון

1655/95 ג'ק גולדס

נס"ד

Aharon Goldes, Adv.

LAW OFFICE
22 TUVAL ST. RAMAT-GAN 52522
TEL. 03-5756751/2

פקס
FAX

אהרן גולדס, ס"ר

משרד עורכי דין
רח' תובל 22 רמת-גן 52522
טלפון: 03-5756751/2

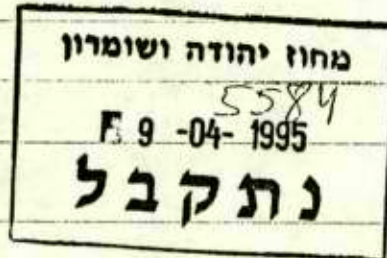
פקס: 03-5756753

Fax No. _____ TO _____ אל בני יוקרבו

FROM _____ מאת אהרן גולדס

THE SUBJECT _____ הנושא _____

NO. OF PAGES (including this page) _____ מס' דפים (כולל דף זה) 2

בני יצחק

כיצד איומת התביעה של המועצה.

חתימה (א.א.)

signature _____ חתימה

date 9.4.95 תאריך

אם לא נקלטו כל הדפים נא להודיע לטל. מס' 03-5756751/2

העותרים: בן עמי גלברד ואח'
ע"י ב"כ עו"ד אבנר בנימין
מרח' ז'בוטינסקי 33
רמת גן 66273

- נ ג ד -

- המשיבים: 1. המועצה האזורית שומרון
3. הועד המקומי עץ אפרים
ע"י ב"כ אהרן גולדס, עו"ד
ו / או פרומה פורת, עו"ד
רח' חובל 22 רמת גן 52522
טל: 5756751/2 פקס: 5756753
2. הועד המקומי שערי תקוה
ע"י עו"ד יצחק אקסל
רח' נחלת יצחק 28
תל אביב
- 4 - 5. הממונה על מחוז יו"ש ואח'
ע"י פרקליטות המדינה
משרד המשפטים
ירושלים

תצהיר חשובה מטעם המשיבות 1 - 3

אני הח"מ מאיר קיהן ת.ז. לאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני מכהן כמזכיר המועצה האזורית שומרון (להלן - "מועצה") ובתוקף תפקידי ידועות לי העובדות נשוא העתירה.
2. לאחר שקראתי את העתירה וכן את הצו על תנאי שיצא מלפני ביום"ש נכבד זה אתכבד לטעון כי דין העתירה להדחות על הסף מהנימוקים שאפרט מטה.

שיהוי

3. העתירה של העותרים מתייחסת לאישורים שנתנה המועצה לוועד המקומי שערי תקוה (משיב 2) ולועד המקומי עץ אפרים (משיב 3) לגבות מיסים לשנים 1984 - 1993.
 4. העותרים קובלים על האישורים שנתנו לכל אחת מהשנים הנ"ל ע"י המועצה ועל אפליה שהיתה, לטענת העותרים, בחלק מהשנים בין מועצה אזורית למועצה מקומית בשנים 1986 - 1991.
- 2/..

5. העותרים מציינים בסעיף 14 לעתירתם, כי בפסק דין אשר ניתן ע"י בית המשפט המחוזי, בו נדחה ערעורו של העותר 1 על חיובו בתשלום מיסי ועד מקומי, נקבע ע"י ביהמ"ש כי בשאלה שהיא נשוא העתירה, יש לפנות אל בית משפט נכבד זה.

דא עקא, פסק דין ניתן ביום 2 יולי 1991. העותר מס' 1 שהינו עורך דין במקצועו יודע כי המתנה של כארבע שנים הינה שיהוי על פי כל מבחן, ולו חשב שמן הראוי היה להביא הנושא לשערי בית משפט נכבד זה מן הראוי היה כי יזדרז ולא ימתין עד שהליכים בפני בימ"ש באריאל הדין בתביעה נגדו בימים אלה תגיע לשלב סיכומים.

6. לא זו בלבד, אלא שהמועצה סבורה כי העותרים היו צריכים לפנות לבימ"ש מוסמך בבקשה לביטול החיובים בכל אחת מן השנים שנדרשו לשלם ארנונה ולא להמתין עשר שנים מיום החיוב הראשון.

7. יתרה על כך, התביעות כנגד העותרים הוגשו לפני שנים רבות, הראשונה הוגשה נגד העותר הראשון בשנת 88 - 89 על ידי המשיב 2. התביעה כנגד העותר 1 ע"י המשיב 3 הוגשה בשנת 1993.

8. דהיינו, העותר 1 המתין שנים רבות עד שפנה לבימ"ש נכבד זה.

9. על פי יעוץ משפטי שקבלתי בהתאם לפסיקת בימ"ש נכבד זה שיהוי בהגשת עתירה לבימ"ש הינה גורם לדחיית אף בלא לקיים דיון לגופו של עניין. לענין זה להלן האסמכתאות המשפטיות:

א. בג"צ 3057/93 בטסי דיאמנט - כהן ואח' נ' שר החינוך והתרבות, תקדין-עליון, כרך 93 (2), תשנ"ג - תשנ"ה - 1993, עמ' 277.

ב. בג"צ 465/93 - טריידט ס.א. נ' הועדה המקומית לתכנון ולבניה, תקדין-עליון, כרך 94 (ב), תשנ"ד/תשנ"ה - 1994, עמ' 1290, 1294.

סופיות דיון

10. אתכבד ואטען כי השאלה אותה מעלים העותרים לאורך העתירה כפי שנוסחה בסעיף 14 לעתירה "מה הדין כאשר למועצה עצמה אין סמכות להטיל ארנונה על אדמת בנין בגלל העדר החלטה.... והוא בכל זאת מאשרת לוועד מקומי לעשות כן" נדונה כבר על ידי כב' נשיא ביהמ"ש העליון ביום 18.12.91 במסגרת בר"ע של העותר מס' 1.

11. (א) ביום 2.7.91 ניתן פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בעניינו של העותר 1 נספח ג לעתירה.
(ב) העותר 1 הגיש לבית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על פסה"ד נספח ו' לעתירה כאשר בסעיף 2 סוען המערער/העותר.

"על פי פירוש נכון של סעיף 114 (א) וסעיף 65 (א) לתקנון, אם לא התקבלה החלטה ע"י המועצה להטיל ארנונה על אדמת בנין בשנים הרלבנטיות לכתב התביעה (87 - 1984), ולא התקבל אישור "הממונה" לכך, לא היה הועד המקומי רשאי כבר בשלב הראשון להטיל מס שהמועצה האזורית לא היתה מוסמכת להטיל אותה שעה".

(ג) היינו, המערער - עותר מס' 1 דנן הציב את השאלה נשוא העתירה כאן גם בבקשת רשות הערעור.

(ד) כבוד נשיא בית המשפט העליון בהחלטה מיום 18.12.91 החליט לדחות את הבקשה תוך שהוא מצייך:
"אין ממש בבקשה זו המתעלמת מנוסחו של סעיף 114 לתקנון לגיהול מועצות, שפורסם מכוח הצו בדבר גיהול מועצות אזוריות (יהודה ושומרון) (מס' 783), התשל"ט - 1979".
נספח ז' לעתירה.

12. דהיינו, בימ"ש נכבד זה כבר דן בשאלה כבר בשלהי 91 ולא מצא מקום שיש לדון בה.
לכן, סבורני כי העותרים מנסים לחזור לבימ"ש נכבד זה בדרך של עתירה לבג"צ על אף שבימ"ש זה כבר נתן את תשובתו לשאלה. ולכן, יש לדחות העתירה בלי לדון בעתירה לגופה.

דיון בערכאות שונות

13. (א) טענה נוספת שאתכבד לטעון בפני בימ"ש נכבד זה הינה כי העותר מנהל מערכה כפולה במקביל בשני בתי משפט האחד - בבימ"ש נכבד זה והשני - בבימ"ש באריאל.

האחד - העתירה בבימ"ש נכבד זה עליה אין צורך להכביר מילים.

והשני - במסגרת תביעה שהוגשה ע"י המשיב 3 נגד העותר 1 בביהמ"ש לעניינים מקומיים באריאל כת.א. 135/93 בה טען העותר בבקשת רשות להגן בסעיף 6 כדלקמן:

"המבקש יטען כי החלטות מועצה אזורית המאשרת החלטות ועד מקומי הכפוף לה, בה בעת שהממונה לא אישר למועצה עצמה את אותה החלטה, אזי החלטת המועצה פסולה מעיקרה, בין היתר, בגלל אי סבירות".
נספח י"ד לעתירה.

במסגרת ההליך בבימ"ש באריאל כמפורט בנספח ט"ו לעתירה הסכים העותר 1:

"עוה"ד: מקובל עלינו להגיש סיכומים בכתב בנושא המשפטי..."
העותר הגיש סיכומים לביהמ"ש באריאל (נספח ט"ז לעתירה) ובמסגרתם שב וטען את טענותיו ביחס לשאלה נשוא העתירה (סעיף 3 לכתב הסיכומים).
הניתוח המשפטי בסיכומי העותר בביהמ"ש באריאל זהים לטענותיו בעתירה.

14. אתכבד לטעון בפני ביהמ"ש הנכבד כי עפ"י עצת יועצי המשפטים ניהול דיון בשתי ערכאות על אותן טענות בעת ובעונה אחת הינו פסול ומקומו לא יכירנו במערכת משפטית.
לכן, גם מן הטעם הזה דין העתירה להדחות.

אסמכתא משפטית: בבג"צ 5808/93 חברה בלכלית לירושלים בע"מ נ - מפקד כוחות צה"ל ביו"ש ואח' נקבע:

"8. עיון בהחלטה עליה ערערה העותרת בערעור הראשון... מלמדת כי קיימת חפיפה כמעט מלאה בין הנושאים העומדים לדיון בערעור, ובין טענות שהעלתה העותרת בעתירה זו. כיוון שכך משעומד לעותרת סעד חלופי שהיא נקטה בו ואשר טרם בא לידי מיצוי בפסק דין של ערכאת הערעור, אין עוד מקום להדרש לטענות שמצאו ביטויין בערעור" (עמ' 7 לפסה"ד פסקה 8).
מצ"ב פסה"ד מסומן נספח 11 ומהווה חלק בלתי נפרד מהתצהיר.

בית המשפט המוסמך

15. על פי יעוץ משפטי שקבלתי, בימ"ש זה לא ידון בעתירה אם ערכאה שיפוטית אחרת מוסמכת לדון בנושא, ועל אחת וכמה כאשר ערכאה אחרת דנה בנושא העתירה.

16. בית המשפט המוסמך והראוי לדון בטענות מהסוג שמעלים העותרים הינו ביהמ"ש לעניינים מקומיים באריאל.

17. בהתאם לתקנון המועצות החל ביו"ש, פרק ט"ז הדן בביהמ"ש קובע בסעיף 126 לאמור:
"על אף האמור בכל דין ותחיקת בטחון, בית המשפט לעניינים מקומיים מוסמך לדון -

(א)

(ב) בכל עניין אחר שבתקנון ובנספחים לו".

18. יוצא איפוא כי ביהמ"ש לעניינים מקומיים באריאל מוסמך לדון במסגרת "תקיפה ישירה" בכל הליך הנוגע למעשה של המועצה או הועד המקומי אשר בוצע מכח התקנון, כאשר לדעת בעל דין נעשה שלא כדין. דהיינו ע"י נקיטת הליך יזום של מי שסבור שנעשה מעשה שלא כדין מכח התקנון, נגד המועצה או הועד המקומי.

19. למותר לציין, כי במקרה דנן לא נקטו העותרים בהליך של "תקיפה ישירה" ע"י בקשה לביטול חיוב הארנונה בביהמ"ש באריאל במועד, אלא המתונו במשך שנים עד שתוגש נגדם תביעה בגין חוב לבימ"ש באריאל, ובמסגרת הליך זה תוקפים הם את חוקיות ההחלטה ("תקיפה עקיפה").

20. נוכח מצב דברים זה, כאשר קיימת ערכאה משפטית אחרת המוסמכת לדון בעתירה קבע בימ"ש נכבד זה כי בג"צ לא ידון בעתירה אלא יש לפנות לביהמ"ש האחר. אסמכתאות לענין זה:
בג"צ 991/91 דוד פטרונק בע' ואח' נ' שר הבינוני והשיכון ואח' פ"ד מה (5) 50, 59.

22. על פי יעוץ משפטי שקיבלתי דין העתירה להדחות על הסף בשל כל אחד ואחד מן הנימוקים שפורטו מעלה ובוודאי מהצטברותם יחדיו.

23. בבדיקה שערכתי הוברר לי כי העותר מס' 1 הינו בעל מגרשים הן בתחום המשיב 2 והן בתחום המשיב 3. העותר מס' 2 הינו בעל מגרש בתחום המשיב 2 בלבד.

לעתירה גופא

24. העותרים מעלים בעתירתם מספר נושאים אשר אני מבקש להתייחס אליהם כל נושא בפני עצמו.

25. הסמכות להטיל ארנונה על אדמת בנין.

(א) הדין החל, ופסיקת ביהמ"ש המחוזי בסוגיה זו, אשר אושרה ע"י ביהמ"ש העליון כפי שהובאה לעיל, ולאחרונה בבג"צ 5808/93 הנזכר לעיל אינה מותירה ספק בדבר סמכות המועצה וכפועל יוצא המשיבים 2 ו- 3 להטיל ארנונה על אדמת בנין.

(ב) העותרים טוענים כי כל עוד לא הטילה המועצה עצמה בתקופה הרלבנטית לתביעה מס על אדמת בנין, היא אינה מוסמכת לאשר לתובע להטיל מס כזה. נראה כי ההגיון העומד ביסוד טענתם של העותרים הינה, כי המועצה כפופה בהטלת מיסים לאשור הממונה ומשלא בקשה ולא קבלה אשור להטלת ארנונה על אדמת בנין, היא מוגבלת בשקול דעתה, ולמעשה אינה מוסמכת לאשר הטלת ארנונה על אדמת בנין למשיבים 2 ו- 3.

(ג) ביהמ"ש מתבקש לדחות טענה זו מהנימוקים הבאים:
אין כל הוראה בתקנון ממנה ניתן ללמוד כי המועצה מוגבלת בשקול דעתה, או אינה מוסמכת לאשר הטלת מס שלא בקשה להטילו בעצמה וע"כ לא נדון אשורו על ידי הממונה.

אין כל מקום להכפוף בין אשור המועצה למיסי ועד לבין אשור מסי המועצה עצמה ע"י הממונה.

טענה זו נדונה בהרחבה בפסה"ד שצורף לסיכומי העותר 1 בבימ"ש באריאל (להלן: "פסה"ד"), בר"ע שהוגשה על הקביעות שפסק הדין נדחתה, כעולה מהחלטת בית המשפט העליון שצורפה לעתירה.

(ד) במקרה דנן מנסים העותרים להגיע שוב לפרשנות לפיה צריכים הועדים המקומיים לקבל למעשה את אשור הממונה למיסים שהם מבקשים להטיל ולא די באשור המועצה, שהרי עפ"י טענת העותרים המועצה אינה עצמאית בשקול דעתה, והיא רשאית לאשר מיסים מסוג אלה אשר אושרו ע"י הממונה ביחס למועצה בלבד.

(ה) ביהמ"ש מתבקש לדחות טענה זו ולקבוע כי קיימת בנושא זה הלכה פסוקה אשר אושרה ע"י ביהמ"ש העליון, וממנה עולה כי המועצה היא המוסמכת לאשר את המיסים שועד מקומי מבקש להטיל והיא עצמאית בשקול דעתה בעשותה כן. על החלטת המועצה לאשר את מיסי הועד המקומי לעמוד בקריטריונים אשר נקבעו ע"י ביהמ"ש בתחום המשפט המנהלי, דהיינו במתחם הסבירות.

גם אם היה מקום להוסיף לתקנון הגבלה שזכרה לא בא בו, בקשר לשקול דעתה של המועצה באשור מיסי ועד אזי המבחן צריך להיות כדלקמן:

א. האם קיימת סמכות בחוק להטיל ארנונה על אדמת בנין, התשובה לשאלה זו חיובית, כפי שהובהר לעיל.
ב. האם היתה סיבה כל שהיא לממונה שלא לאשר הטלת ארנונה על אדמת בנין לו התבקש לעשות כן.

כמבחן עזר לתשובת הממונה לשאלה זו ניתן לבדוק האם אישר הממונה הטלת ארנונה על אדמת בנין למועצה ולרשויות מוניציפליות אחרות ביו"ש בתקופה הרלבנטית לתביעה או אחרת. הממונה אישר למועצה הטלת ארנונה על אדמת בנין לשנת 1994, הממונה אישר למועצות המקומיות ביו"ש וכן מועצות אזוריות הטלת ארנונה על אדמת בנין בשנים 1992 - 1993. מצ"ב דוגמאות מסומנות מק/2 א.

(ו) אני סבור כי לו היתה המועצה מבקשת להטיל מס על אדמת בנין בתקופה הרלבנטית לתביעה, שכן אלה היו צרכיה, סביר להניח כי הממונה היה מאשר למועצה לעשות כן.

26. (א) אשר לשאלה אם אשור המועצה עומד במבחן מיתחם הסבירות. התקנון מאפשר לוועד המקומי להטיל כל מס שהמועצה מוסמכת להטיל. ההגיון העומד מאחורי מתן סמכות לוועד המקומי להטיל מס, הינו כי המחוקק צפה מצבים בהם צרכי המועצה וצרכי הוועד המקומי לא תמיד יהיו זהים.

(ב) אין כל אי סבירות במצב בו צורכי המועצה אינם מחייבים גביית ארנונה על אדמת בנין, וצרכי הוועד המקומי כן מחייבים זאת. בעת שהמועצה מתבקשת לאשר לוועד מקומי לגבות מיסי ועד מקומי על אדמת בנין עליה לבדוק בדיקה עניינית אם הטלת המס אכן דרושה מבחינה תקציבית לניהול ענייני הישוב, וכן כי שיעור המס ואופן הטלתו עומדים בקריטריונים הקבועים בכל דין החל באזור.

(ג) העותרים לא העלו כל טענה עניינית בהקשר זה, טענתם האחת והיחידה היא כי המועצה אינה מוסמכת לאשר הטלת מס על סוג נכסים שהיא עצמה אינה גובה בגינם מס. כלומר בעצם אשור מס שהמועצה עצמה לא הטילה מתגלמת ומתמצית כל אי הסבירות שבאשור. המשיבים יטענו כי אי הטלת המס ע"י המועצה, אין די בו כדי לקבוע כי האשור אינו עומד במיתחם הסבירות.

נבקש להדגיש ולדייק כי סעי' 114 (א) לתקנון קובע כדלקמן: "ועד מקומי רשאי להטיל בתחום הנהלתו, כל מס מן המיסים שהמועצה רשאית להטילם...". התקנון לא קובע כי הוועד רשאי להטיל כל מס שהמועצה הטילה בפועל, אלא כל מס שהמועצה רשאית להטיל, בין אם הטילה בפועל מס זה ובין אם לאו.

(ד) הטלת מס על אדמת בניין ברשויות המוניציפליות ביו"ש היא דבר מקובל וסביר, מאחר שאין ביו"ש חקיקה המאפשרת גביית מס רכוש בדומה לנהוג בחוזות הקו הירוק.

(ה) אין כל חולק כי המועצה רשאית ומוסמכת להטיל ארנונה על "אדמת בנין" אלא שהיא לא הוציאה מהכוח אל הפועל את זכותה זו לגביה.

27. (א) אשר לטענת האפליה בין מועצות מקומיות למועצות אזוריות ברצוני להבהיר כי לא ניתן להשוות בין גופים אלה באשר צרכיה של מועצה אזורית והישובים שבתוכה שונים מצרכי מועצה מקומית אשר כל תושביה גרים במיתחם אחד. הוצאות אחזקתו וניהולו של ישוב בתוך המועצה האזורית הן בד"כ יקרות יותר מאלה של מועצה מקומית. ולכן, קיימת אבחנה בין שתי סוגי רשויות אלו.

(ב) לא זו בלבד שלדעתי אין הפליה שהיא מקפחת, אלא שביטול הארנונה על אדמת בנין במועצות המקומיות נעשה בטעות שתוקנה לאחר מכן על ידי המחוקק. לענין זה אפנה למכתבה של הגב' פליאה אלבק מיום 8.11.94 המצ"ב נספח בו נאמר: "... ואם בוטלה למקרקעין במועצות מקומיות היה זה מתוך טעות שכן בישראל משולם במקומה מס רכוש שאינו קיים ביו"ש. אנו מטפלים עתה בחקיקה לתיקון הטעות".

(ג) היינו, גם אם היתה אפליה כל שהיא היא תוקנה והשוותה המצב כך שהן במועצות אזוריות והן במועצות מקומיות ניתן לגבות ארנונה על אדמת בנין.

28. אשר על כן, שטוחה בקשתי כי ביהמ"ש הנכבד ידחה את עתירתם של העותרים תוך חיובם בהוצאות ושכ"ט עו"ד ומע"מ.

29. אני מצהיר כי זה שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי אמת.

מאיר קיהן

אישור

הנני מאשר כי ביום 4/95 הופיע בפני עו"ד אהרן גולדס במשרדי ברחוב תובל 22 שברמת גן מאיר קיהן המוכר לי אישית ולאחר שהזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן אישר את נכונות תצהירו וחתם עליו בפני.

אהרן גולדס, עו"ד

תצהיר

אני הח"מ דב רוזן ת.ז. 51570349 לאחר שהוזהרתי כי עליי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני מכהן כמזכיר הועד המקומי עץ אפרים (המשיב 3).
2. העותר מט 1 מחזיק בתחום הישוב עץ אפרים בשני מגרשים 175 ו - 294 ואין הוא בונה בהם.
3. העותר 1 נדרש במשך השנים לשלם מיסי ועד מקומי בגין המגרשים הנ"ל אך הוא אינו משלם.
4. חובו של העותר 1 לועד המקומי עץ אפרים נכון ליום 8.3.95 הינו 14,720 ש"ח עבור מגרש 175 ו - 6,443 ש"ח עבור מגרש 294.
5. אני מצהיר כי זה שמי, זו חתימתי וכי תוכן תצהירי אמת.

דב רוזן

אישור

הנוי מאשר כי ביום 4/95 הופיע בפני עו"ד אהרן גולדס במשרדי ברחוב תובל 22 שברמת גן דב רוזן המוכר לי אישית ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן אישר את נכונות תצהירו וחתם עליו בפני.

אהרן גולדס, עו"ד

מדינת ישראל

משרד הפנים

1

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

כ"ג באייר תשנ"ד

4 במאי 1994

שער התקנה

מס': 62507/3987

לכבוד

מר נפתלי סינוראני
ד.נ. לב השומרון
קדומים - 44-856

שלום רב,

הנדון: תשלומי מיסי ארנונה.
סימוכין: מכתבך מיום 1.3.93 ומיום 7.3.94 בנדון.

רצ"ב תשובתה של המועצה האזורית.

מהתשובה ניתן ללמד שהמועצה האזורית אישרה את הטלת המס כפי שהוטל. לידעתך, על פי האמור בתקנון המועצות האזוריות (יהודה ושומרון) חשל"ט-1979, (סעיף 114(א)): "ועד מקומי רשאי להטיל, בתחום הנהלתו, כל מס.... ובלבד שהועד יקבל לכל פעולה כזו את אישור המועצה. החלטות הועד המקומי לפי סעיף קטן זה אינן טעונות אישורו של הממונה." (ההדגשה שלי).

נראה לי שלא היה פגם בהטלת המס ושאישור המועצה ניתנה כדין.

בכבוד רב,

בנימין ר. קרדו
הממונה ביו"ש

העתק: לשכת המנכ"ל (מספרכם: נכנס 7211 מיום 31.3.93).
מאיר קיהן, מזכיר המועצה האזורית שומרון.
ועד מקומי שער תקוה.

מועצה
אזורית
שומרון

י"ג באייר תשנ"ד
24 באפריל 1994
מספרנו : 18524

מחוז יהודה ושומרון

2825

F 1 -05- 1994

תקבל

לכבוד
מר בנימין ריקרדו
הממונה על המחוז
משרד הפנים
גבעת זאב

א"נ

הנדון: תלונת נפתלי סינוראני
סמוכין: מכתבך אלי מיום 21.4.93 (מס' 6250/3066)

ראשית, בטוחני שעניתי לך תשובה בענין זה, ואם לא, קבל את התנצלותי,
ערב הבחירות למועצה...

לגופו של ענין, תשובתך למר נפתלי סינוראני מיום 4.4.94 (מס'
6250/3925) בהחלט מספקת.

הוסף לכך את התשובה, כי הארנונה נמוכה ביותר, ואינה עומדת בשום יחס
למס רכוש (הנגבה בצד המערבי של מדינת ישראל).

כמו כן יש לציין כי מדובר כאן במיסי ועד מקומי של הישוב, ולא בארנונה
של המועצה.

בברכה,

מאיר קינד
מזכיר המועצה

אבני חפץ
איתמר
אלון מורה
ברקן
גנים
הר ברכה
חומש
חיננית
חיננית ב'
חרמש
יצהר
יקיר
כדים
כפר תפוח
מבוא דותן
מגדלים
מעלה שומרון
נופים
סלעית
עינב
עלי זהב
עץ אפרים
פדואל
צופים
קרית נטפים
רבבה
ריחן
שא נור
שבי שומרון
שערי תקווה
שקד

אלון מ
רניב השומרון
טל' 073666
פקס' 073727

מדינת ישראל

משרד הפנים

1

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

ט"ז באייר תשנ"ד

27 באפריל 1994

שער: 6250/3980

מס': 6250/3980

לכבוד

מר מאיר קיהן
מזכיר המועצה האזורית שומרון

שלום רב,

הנדון: ארנונה על אדמת בניין - שער חקוה.

ביום 21.4.93 שלחתי לך את תלונתו של מר סינואני בנדון שהתקבלה אצלנו וביקשתי בדיקתך המיידית.

ביום 4.4.94 שלחתי לך העתק מכתב למר סינואני בו נאלצתי להתנצל בשל אי מתן תשובה בזמן סביר. באותו מכתב, ממנו קיבלתם העתק, פניתי אליך שוב לקבל התייחסות המועצה.

הנך נדרש להעביר אלי את תשובת המועצה תוך שבועיים מיום קבלת מכתב זה.

בכבוד רב,

בנימין ריקודו
הממונה ביו"ש

העתק: לשכת המנכ"ל (מספרכם: נכנס 7211 מיום 31.3.93)
ת.ת. 21.5.94

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

כ"ג בניסן תשנ"ד

4 באפריל 1994

תיק: 6250/3925

מס':

לכבוד

נפתלי סינואני

קדומים.

הנדון: תשלום מיסי ארנונה.

סימוכין: מכתב מיום 7.3.94

אני מאשר קבלת מכתבך שבסימוכין.

אכן הצדק אתך. תלונתך מיום 1.3.93 הופנתה אלי באמצעות לשכת שר האוצר ומנכ"ל משרד הפנים. אני ביקשתי את חגובת המועצה האזורית שומרון אולם זו עד היום לא התקבלה. בהעקק למכתב זה אני פונה שוב למועצה לבקש התייחסותה.

בשלב זה אעיר רק זאת:

(1) הוראות חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג - 1992, והתקנות מכוחו, חייבו את המועצות האזוריות לגבות בשנת 1993 מיסי ארנונה ברמה מינימלית, גבוהה בדרך כלל מרמת המיסים הריאלית שהיתה נהוגה בשנת 1992. על פי האמור בחוק, הוראה זו לא חלה על ועדים מקומיים ("מועצה": הוגדרה "כהגדרתה בסעיף 1 לפקודת העיריות וכן מועצה שנתכוננה. לפי פקודת המועצות המקומיות"). אגב, "חוק ההסדרים" לא חל פורמלית באזור יהודה ושומרון אך אנו דרשנו מהרשויות לנהוג על פי הוראותיו.

(2) ארנונה היא מס ולא אגרה אותה משלמים תמורת קבלת שירות. כשם שבשאר נגבה מס רכוש על נכסי דלא ניירי כך נגבה באזור יו"ש ארנונה על אדמת בניין. בלי לגרוע מהנאמר לעיל. אפשר להוסיף כי למועצה הוצאות מסויימות הנובעות מעצט קיומו של מגרש ריק - בעיקר בתחום החברואה. יתרה מזאת, נגרמים למועצה גם הפסדי הכנסות: למרות קיומן של תשתיות העוברות ליד המגרש, (קוי מיט, ביוב, תאורה וכו') היא לא גובה מבעלי המגרש אגרות מים וביוב וכו' - האמורות לכסות גם את החזר ההון על הנחת אותן תשתיות.

(3) המס מוטל כחוק. אי קיום החוק מצדך עלול בסופו של דבר לגרום לך הוצאות יתרות של ושלום קנסות ודמי פיגורים ואולי אף הוצאות משפטיות מיותרות.

בכבוד רב,

בנימין ריקנר
הממונה ביו"ש

העקק: מאיר קיהן, מזכיר המועצה האזורית, שומרון
לשכת המנכ"ל (מספר: 7211 מיום 31.3.93)
ועד מקומי שערי תקוה

תקבל
2418

7/3.94

ב'תש"ל 1/10

92. 93. 36% 94. 95.

J. R.

7/10/1971 13.51

בדניאל' ע'י' חתום על יומן נאמן 92

אברהם אבינו. אברהם אבינו. אברהם אבינו.

ה'תרס"ח י"ח אלול

גר' זיין, אלע 3/4 פון אים זיין

דעם 30טן יולי 1911 האט דאס

מבין המנהיגים היותר חשובים שבתנועה היה

שם המלך יהודה בן יואב (אחאב) (אחאב)

93 7800 10 10 10 10 10

מ/ו. יעזר הכותב זאת (למנה צ"ס) קדש א-סמ"ט

זיין באמא האט יונג וואס האט אירע מאמע צו יידיש און אירע

למה נקראת ירדן? כי היא נקראת על שם ירדן.

[illegible]

מדינת ישראל

משרד הפנים

1

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

ל' בניסן תשנ"ג
21 באפריל 1993
חיק: שערי תקוה
מס': 6250/3066

לכבוד

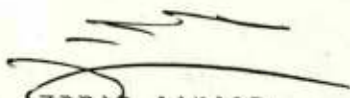
מר מאיר קיהן
מזכיר המועצה האזורית
שומרון

הנדון: ארנונה על אדמת בניין, שערי תקוה

הופנתה אלי תלונה של אדם המחזיק במגרש בשערי תקווה. לטענתו, אישרה המועצה האזורית שומרון לועד המקומי העלאת המס על אדמת בניין מ-2.52 ש"ח למ"ר ב-1992 ל-3.28 ש"ח למ"ר ב-1993, דהיינו ב-30% וזאת בזמן שכלל, המסים הועלו רק ב-8%.

אבקש בדיקתך המיידית.

בכבוד רב,

בנימין יקרדו
הממונה ביו"ש

העתק: בועז רדי - יועץ שר האוצר
אלכס אלטר - האגף לתכנון תיקצוב ופיתוח
לשכת המנכ"ל - (מספרכם 7211)

(להתכתבות פנימית במשרדי הממשלה)

מ ז כ ר

אל:	גו מ' ר'קורן - המנהל על ישראלי	תאריך: 19-4-93
מאת:	אלכס אללי	תיק מס':
הנדון:	שלי מקור - שם ישוב	

רצו מנהל יחיד שם האזור המיקום גרין

טעם למלא חריג שם הישוב שם גרין

מאמי וזא הישוב יצא לך אקס תאריך

קצרכי
אלכס אללי

מחוז יהודה ושומרון
9888
20-04-1993
נתקבל

לשכת שר האוצר

ירושלים, ו' ניסן תשנ"ג
28/03/93
ת.93-17996

לכבוד
מר עמרם קלעג'י
מנכ"ל משרד הפנים
משרד הפנים
רח' קפלן 2
הקריה ירושלים

הנדון: ארנונה - בישוב שערי-תקוה-שומרון

מצ"ב מכתבו של מר סנאוני נפתלי המצביע, לכאורה על גידול של כ-30% בארנונה בשנה אחת.

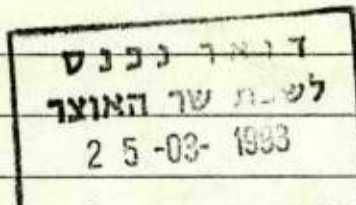
אבקשך לבדוק טענה זו.

בכבוד רב,

ק"מ רץ
בועז סדי
יועץ שר האוצר

העתק:
מר סנאוני נפתלי- קדומים שומרון
לתיק: (שוטף/בועז)

1/3/93

הכנסת: מסי סלקציה לעמל 93 העבודה כ-30% לעמל 92
ביטול מדיניות - שומרון.

אחרי יציאת מסי סלקציה לעמל 93 אין פיתול
אחרי העבודה יוגר למעט שיהא המדרג של עמל 92
ההכנסה קטנה הידועה לא מלאה אלא סלקציה לעמל
93 העבודה ביטול מ-30% למצב העמל הנוכחי
המסלול לעמל 92 | 93 (המסלול המסומן באדום)
אחרי פנייה מוסיפה ורעיון (סאפורט) קטנה לאחרי
זמנים של העלטה בדרך האם מסי יוצר מקום
וכן פיתול האם של מוצר מוצאים שומרון (מסמך פנימי)
ואחרי זאת אין פיתול אין יש אפילו אחרי
לא האם של יוגר למעט שיהא המדרג של עמל 92
ראוי כי האם המסי לא יהיה יוגר למעט 92

אין אצלי פיל האם זו חלק מה יא
האם חלק.

המסלול
סלקציה
למסלול
לשכת שר האוצר
מיקוד 44856

1655/95 ג"צ

מוגבל

מפקדת פרקליט צבאי ראשי
ע"י הפצ"ר לדין בינלאומי
טל: 2925, 2912, 03-5692097
פקס: 03-5692817
תק 33 (1655/95) 1743
ניסן תשנ"ה
2 אפריל 1995

מחוז הפעולות באיו"ש ובאזח"ע

יועמ"ש למטהב"ט

מטהב"ט - ע' השר להתיישבות

משרד הפנים - היועמ"ש

משרד הפנים - הממונה על הישובים הישראליים באיו"ש

הפצ"ר

חפ"ש - סגן המחוז

סגן הפצ"ר

איו"ש - היועמ"ש

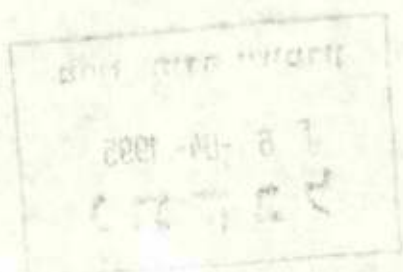
אזח"ע - היועמ"ש

משרד המשפטים - מחלקת הבג"צים - עו"ד אורית קורן

ת.ת. 25.4.95

הנדון: בג"צ 1655/95 גלבד נ' המועצה האזורית שומרון ואח'

1. רצ"ב העתירה שבנדון, אשר הוגשה לבג"צ ביום 21.3.95 (הנספחים אינם מצורפים) וצו על תנאי שהוצא מלפני בית-המשפט העליון על יסוד העתירה.
2. בקצרה, מכוונת העתירה לבטל את חיובי הארנונה בגין אדמת בניין שהטילו שני ועדים מקומיים במועצה האזורית שומרון בשנים 1984 - 1993.
3. במסגרת העתירה מנתח ב"כ העותר את יחסי מועצה אזורית - ועד מקומי - הממונה על הישובים הישראליים באיו"ש, כפי שהללו מעוגנים בתקנון המועצות האזוריות (יהודה ושומרון), התשל"ט - 1979. לאור הניתוח המשפטי, מסיק העותר כי במצב שבו שהמועצה האזורית שומרון לא בקשה את אישור הממונה להטיל ארנונה בגין אדמת בניין בשנים 1984 - 1993, הרי שאין בסמכותה לאשר לוועדים המקומיים שבחומה להטיל ארנונה מעין זו בשנים האמורות.

4. בהתאם, סבור העותר כי האישורים שנתנה המועצה האזורית שומרון לועדים מקומיים בתחומה להטיל ארנונה בגין אדמת בניין, פסולים מהיסוד בשל חוסר סמכות וחוסר סבירות.
5. בנוסף, טוען העותר כי החלטת מפקד כוחות צה"ל באיו"ש לבטל את סמכות המועצות המקומיות באיו"ש לחייב בארנונה בגין אדמת בניין, מבלי שנתקבלה החלטה מקבילה ביחס למועצות האזוריות, נגועה בהפליה בלתי חוקית (יצוין, כי התייחסות להחלטתו האמורה של מפקד כוחות צה"ל באיו"ש מופיעה בתשובת המדינה לבג"צ 5808/93 החברה הכלכלית י-ם - עמודים 15-14 לכתב התשובה).
6. כאמור, על בסיס העתירה הוצא צו על תנאי, בנוסח הרצ"ב. בקשת העותר להוצאת צו ביניים נדחתה.
7. דיון הכנה בנושא העתירה ייערך ביום 3.4.95 במשרדה של עו"ד אורית קורן במחלקת הבג"צים, נודה להשתתפות הגורמים הרלבנטיים.
8. לידיעתך. אנו נוסיף ונעדכןך באשר להתפתחויות בטיפול בעתירה.

בברכה,
דוד יוחנן,
ע' הפצ"ד לדין בינלאומי
אל"מ

לוט: שתירה (ללא נספחים)
צו על תנאי

[גלבד]
שא/רא

בכית המשפט העליון בשנתו ככית משפט גבוה לצדק

כג"צ 1655/95

מחוז יהודה ושומרון

21-03-1995

נתקבל

כבוד השופט ג' בד'

בפני:

כן עמי גלברד

העותר:

נגד

המשיבים:

1. המועצה האזורית שומרון
2. הועד המקומי שערי תקוה
3. הועד המקומי עץ אפרים
4. הממונה על מחוז יהודה ושומרון
5. מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון

צו - ע ל - ת נ א י

על יסוד עתירה זו שהוכאה היום לפני בית משפט זה, מצווה בית המשפט כי יצא מלפניו צו-על-תנאי המכוון אל המשיבים והמורה להם להתייצב וליתן טעם:

1. מדוע משיבה מס' 1 לא תבטל את האשורים שנתנה לועדים המקומיים, המשיבים מס' 2 ו-3, להטיל ארנונה על אדמת בנין לגבי כל אחת משנות המס 1984-1993 הואיל והם ניתנו בחוסר סמכות ולוקים באי סבירות.

2. מדוע לא יצהיר בית המשפט הנכבד, כי האשורים שנתנה המשיבה מס' 1 למשיבים מס' 2 ו-3, להטיל ארנונה על אדמת בנין, לגבי כל אחת משנות המס משנת 1984 עד שנת המס 1993 (ועד בכלל) בטלים מעיקרם בגלל חוסר סמכות ואי סבירות.

3. מדוע לא יבטלו המשיבים מס' 2 ו-3 את מסי "הועד המקומי" שהטילו על אדמת הבנין של העותרים ואת השומות שהוציאו לגבי כך, לכל אחת משנות

המס משנת המס 1984-1993 (ועד בכלל) בגלל חוסר סמכות והעדר סבירות.

4. מדוע לא יצהיר בית המשפט הנכבד כי החלטת משיב מס' 5, מיום 22.6.86, לבטל את סמכות המועצות המקומיות ביו"ש להטיל ארנונה על אדמת בנין, מבלי שיעשה כך לגבי מועצות אזוריות ביו"ש, נגועה בהפליה בלתי חוקית.

5. מדוע לא יצהיר בית המשפט הנכבד כי החלטות משיבים מס' 2 ו-3 להטיל ארנונה על אדמת בנין והשומות שהוציאו לגבי העותרים וכן האישורים שניתנו על ידי משיבה מס' 1 לכך, לגבי כל אחת משנות המס, משנת המס 1986-1992, פסולות מהיסוד בגלל הפליה בלתי חוקית.

המשיבים יגישו תשובתם, אם רצונם בכך תוך 45 ימים מיום המצאת כתב זה, לבית המשפט ולבעלי-הדין ישירות.

ניתן היום, יג' באדר ב' תשנ"ה (15.3.95).

שמריהו כהן
מזכיר ראשי

אז/
165595צ/

כבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"צ 1655/95

בפני: כבוד השופט ג' בך

העותר: בן עמי גלברד

נ ג ד

המשיבים:

1. המועצה האזורית שומרון
2. הועד המקומי שערי תקוה
3. הועד המקומי עץ אפרים
4. הממונה על מחוז יהודה ושומרון
5. מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון

עתירה למתן צו-על-תנאי וצו-ביניים

ה ח ל ט ה

ניתן צו-על-תנאי כמבוקש.

45 יום לתשובה.

אין עילה מספקת להוצאת צו-ביניים.

ניתנה היום, יג' באדר ב' תשנ"ה (15.3.95), שלא בנוכחות הצדדים.

ש ו פ ט

העתק מתאים למקור
שמריהו כהן
מזכיר ראשי
אז/
165595

בג"צ 1655/95

בית המשפט העליון בירושלים
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

העותרים: 1. בן-עמי גלברד

2. יונתן דאובר

ע"י ב"כ עו"ד אבנר בנימין
מרח' ז'בוטינסקי 33 (מגדל התאומים) ר"ג 66273

- נ ג ד -

המשיבים:

1. המועצה האזורית שומרון
אלון מורה 44833

2. הועד המקומי שערי תקוה
שערי תקוה 44810

3. הועד המקומי עץ אפרים
עץ אפרים 44816

4. הממונה על מחוז יהודה ושומרון
ת.ד. 915, גבעת זאב 90917

5. מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון
מיפקדת איו"ש, בית-אל 90300

1. העתירות

א. מוגשת בזאת עתירה לביהמ"ש הנכבד ליתן צו על תנאי למשיבים, לפיו עליהם להתייצב וליתן טעם כדלקמן:

(1) מדוע משיבה 1 לא תבטל את האשורים שנתנה לוועדים המקומיים, המשיבים 2 ו-3, להטיל ארנונה על אדמת בנין לגבי כל אחת משנות המס 1984-1993 הואיל והם ניתנו בחוסר סמכות ולוקים באי סבירות.

(2) מדוע לא יצהיר בית המשפט הנכבד, כי האשורים שנתנה המועצה המשיבה 1 לוועדים המקומיים, המשיבים 2 ו-3, להטיל ארנונה על אדמת בנין, לגבי כל אחת משנות המס משנת 1984 עד שנת המס 1993 (ועד בכלל) בטלים מעיקרם בגלל חוסר סמכות ואי סבירות.

(3) מדוע לא יבטלו הועדים המקומיים המשיבים 2 ו-3 את מסי "הועד המקומי" שהטילו על אדמת הבנין של העותרים ואת השומות שהוציאו לגבי כך, לכל אחת משנות המס משנת המס 1984 - 1993 (ועד בכלל) בגלל חוסר סמכות והעדר סבירות.

(4) מדוע לא יצהיר ביהמ"ש הנכבד כי החלטת משיב 5, מיום 22.6.86, לבטל את סמכות המועצות המקומיות ביו"ש להטיל ארנונה על אדמת בנין, מבלי שיעשה כך לגבי מועצות אזוריות ביו"ש, נגועה בהפליה בלתי חוקית.

(5) מדוע לא יצהיר בית המשפט הנכבד כי החלטות משיבים 2 ו-3 להטיל ארנונה על אדמת בנין והשומות שהוציא לגבי העותרים וכן האישורים שניתנו ע"י משיבה מס' 1 לכך, לגבי כל אחת משנות המס, משנת המס 1986-1992, פסולות מהיסוד בגלל הפליה בלתי חוקית.

6) ביהמ"ש הנכבד יתבקש להושיט לעותרים כל סעד נוסף או אחר כפי שימצא לנכון. ביהמ"ש הנכבד יתבקש לעשות את הצו על תנאי להחלטי, ולחייב את המשיבים בהוצאות העותרים.

ב. העתירה למתן צו ביניים

במסגרת של העתירה למתן צו על-תנאי, מתבקש בית המשפט הנכבד, ליתן צו ביניים, שעל פיו יעוכבו פעולות גביית הארנונה, הננקטות כלפי העותרים, עד לדיון והכרעה בעתירה זו, לרבות ההליכים המשפטיים והליכי ההוצאה לפועל.

2. העובדות

- א. העותרים הם בעלי מגרשים בישובים שערי תקוה ועץ אפרים.
- ב. הישובים שערי תקוה ועץ אפרים נמצאים בסמוך לכביש חוצה שומרון, בתחום השיפוט של המועצה האזורית שומרון, המשיבה 1.
- ג. הישובים שערי תקוה ועץ אפרים הוקמו ביוזמה פרטית, עבודות הפיתוח והתשתית מומנו וממומנים ע"י רוכשי המגרשים, לרבות ע"י העותרים.
- ד. רוכשי המגרשים בונים בעצמם את בתיהם בשיטת "בנה ביתך".
- ה. הדין החל הוא צו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה ושומרון) (מס' 783) תשל"ט - 1979 (להלן: "הצו"), וכן תקנון שהתקין מפקד כוחות צה"ל באזור מכח סעיף 2 (א) לצו, הנקרא תקנון המועצות האזוריות (יהודה ושומרון) תשל"ט - 1979 (להלן: "התקנון").
- ו. הוראות התקנון שהתקין המפקד הצבאי ביו"ש זהות לחלוטין להוראות בצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) תשי"ח - 1958 שהתקין שר הפנים במדינת ישראל, מלבד השוני המתחייב ממערכות שיפוט שונות. כך בכל מקום שבו נאמר בצו החל בישראל "שר הפנים", נאמר בתקנון "הממונה".
- ז. שוני נוסף מצוי בתיקונים שהוכנסו בצו החל בישראל כתוצאה מהרפורמה במסוי השלטון המקומי שנעשתה במדינת ישראל. כתוצאה מרפורמה זו אין יותר צורך באישור שר הפנים להטלת מסים כמו כן בוטלה הארנונה על אדמת בנין. שינויים אלא לא הוכנסו לתקנון.
- ח. תקנון המועצות האזוריות החל ביו"ש מאפשר הטלת ארנונה על אדמת בנין, כפוף לאשור הממונה.
- ט. לעומת זאת תקנון המועצות המקומיות החל ביו"ש תוקן בשנת 1986. סעיף 78 המתוקן קבע כי מועצה מקומית ביהודה ושומרון איננה מוסמכת להטיל ארנונה על אדמת בנין.
- י. מצב זה נמשך עד שנת 1991. בשנה זו תוקן הסעיף פעם נוספת. הפעם נקבע כי מועצה מקומית ביו"ש מוסמכת להטיל ארנונה על אדמת בנין כפוף לאישור הממונה.
- יא. במשך כל שנות המס משנת המס 1984 עד לשנת המס 1993 (ועד בכלל), לא כללו הצווים שהוציאה המועצה האזורית, המשיבה 1, הטלת ארנונה על אדמת בנין, וממילא לא התבקש ולא התקבל אישור הממונה לכך.

- י. לגבי שנת המס 1994, לראשונה קבלה המוצעה האזורית שומרון החלטה להטיל ארנונה על אדמת בנין. ההחלטה התקבלה בתאריך 16/11/93. הממונה אישר את ההחלטה ב-27/12/93.
- יא. במשך כל שנות המס, משנת 1984 עד לשנת המס 1994 (ועד בכלל), החליטו הועדים המקומיים שערי תקוה ועץ אפרים, המשיבים 2 ו-3, להטיל "מסי ועד מקומי" על קרקעות לבנין.
- יב. במשך כל שנות המס הנ"ל, משנת 1984 ועד 1994, אישרה המועצה לועדים המקומיים הנ"ל להטיל "מסי ועד" על קרקעות לבניה. המועצה אישרה את החלטות הועדים הנ"ל, באותם התאריכים שבהם היא עצמה קיבלה את החלטותיה לגביית המיסים.
- יג. רצ"ב צווי מסים של המועצה האזורית שומרון לשנים: 1984-1994, נספחים א'. וכן חלק מהחלטות הועדים המקומיים לשנים הללו, וצלום מכתב לממונה מיום 25.12.94 שטרם נענה - נספחים ב'.
- יד. (1) בחודש יוני 1988 הוגשה תביעה בסדר דין מקוצר ע"י משיב 2 נגד עותר 1 בבימ"ש השלום בת"א, ונגד עותר 2 בבימ"ש השלום בירושלים. תביעות דומות הוגשו גם נגד אחרים. התביעות הוגשו בגין הטלת ארנונה על אדמת בנין לגבי המגרשים של כל אחד מהנתבעים.
- (2) הוסכם בין הצדדים כי פסק הדין שינתן ע"י ביהמ"ש בתל-אביב, יחול גם על הנתבעים בירושלים.
- (3) בתאריך 7.3.90 ניתן פסק דין ע"י ביהמ"ש בת"א, אשר קיבל את תביעת המשיב 2 ודחה את הגנת הנתבעים.
- (4) בתאריך 1.4.90 הוגש ערעור לביהמ"ש המחוזי בת"א על החלטת בימ"ש השלום (ע.א. 223/90).
- (5) פסק הדין בערעור ניתן ביום 22.8.91, ראה נספח ג' הרצ"ב.
- טו. בעקבות פסק הדין פנה אחד המערערים מר נחום ארבל למשיבה מס' 1 במכתב מיום 15/10/91 ראה נספח ד'. משיבה 1 השיבה במכתב מיום 26/12/91, ראה נספח ה'. במכתב זה מודה למעשה משיבה מס' 1 כי היא אמצה לעצמה מדיניות שלא להטיל ארנונה על אדמת בנין.
- טז. עותר 1 הגיש בקשת רשות ערעור בתיק רע"א 4115/91 ראה נספח ו'. הבקשה נדחתה ביום 18/12/91 ראה נספח ז'.
- יז. עותר 1 פנה במכתב מיום 17/1/92 ליו"ר המועצה האזורית שומרון ראה נספח ח' תשובה על הפניה נתנה ביום 2/4/92 ראה נספח ט'.
- יח. עותר 2 פנה במכתב מיום 6/8/91 לועד המקומי שערי תקוה משיב 2, ראה נספח י'. תשובה על מכתב זה לא התקבלה.
- יט. העותר 2 שלח מכתב מאותו תאריך 6/8/91 לגב' פליאה אלבק מנהלת המחלקה האזרחית בפרקליטות המדינה. ראה נספח יא'. תשובה על המכתב קיבל עותר מס' 2 במכתב מיום 19/8/91 ראה נספח יב'.
- כ. בתאריך 29/8/93 הוגשה בבית המשפט לעניינים מקומיים באריאל תביעה בסדר דין מקוצר נגד עותר 1 התובע הוא משיב 3, ראה נספח יג'.
- כא. העותר 1 הגיש בקשת רשות להתגונן נספח יד' בתאריך 18/7/91 הוחלט על הגשת סיכומים בכתב ראה נספח טו'.

עותר 1 הגיש סיכומיו ביום 6/10/94 ראה נספח טז'.
משיב 3 הגיש סיכומיו ביום 14/11/94 ראה נספח יז'.
עותר 1 בקש וקיבל רשות להגיב על סיכומי המשיבה ראה נספחים יח' ו-יט'.

כב. נגד עותר 2 הוגשה תביעה בסדר דין מקוצר 53/89 בבית המשפט לעניינים מקומיים. התביעה הוגשה ע"י משיב 3.

כג. ביום 19/4/93 ניתן נגד העותר 2 פסק דין במעמד צד אחד. בגלל העדר בקשת רשות להתגונן ואי התייצבות למשפט.

כד. עותר 2 הגיש בקשה בה"מ 45/94 מיום 13/11/94 לבטל את פסק הדין. ראה נספח כ'.

כה. משיב 2 הגיב על בקשת הביטול ראה נספח כא'. הדיון בבקשת הביטול נקבע ליום 29/1/95.

3. הנימוקים המשפטיים:

א. סמכויות המועצה האזורית לעומת סמכויות הועדים המקומיים
אצילת סמכויות

(1) העותרים יטענו כי לפי הוראות תקנון המועצות האזוריות (יהודה ושומרון) חלים הכללים הבאים:

(א) צריך שתתקיים חפיפה בזהות בין סמכויות המועצה האזורית לבין סמכויות הועדים המקומיים הפועלים בתחום השיפוט של המועצה.

(ב) לפי אותן הוראות, יחסי הגומלין בין המועצה האזורית לועדים המקומיים הם יחסי כפיפות. הועדים המקומיים תלויים בחסדי המועצה האזורית לצורך הגדרת סמכויותיהם. מבחינה זו חל כאן העקרון של אצילת סמכויות.

(ג) סמכות המועצה האזורית עדיפה על סמכות הועד המקומי. במקום שהמועצה מפעילה את סמכותה או במקום שהמועצה משתמשת בסמכות שהעניקה לוועד מקומי, חייב הועד לסגת.

(2) העותרים יטענו כי המועצה האזורית שומרון אמצה לעצמה מדיניות שלא להטיל ארנונה על אדמת בנין במשך כל שנות המס משנת 1984 עד שנת המס 1993, לפיכך צווי המסים שהיא הוציאה לגבי כל אחת משנות המס (משנת 1984-1993) לא כוללים הטלת ארנונה על אדמת בנין ממילא גם הממונה לא נתן אשור למועצה להטיל מס כזה.

(3) נוכח העובדות הנ"ל יטענו העותרים, כי, כל עוד למועצה האזורית לא היתה סמכות להטיל בעצמה, בשטח השיפוט הרחב של המועצה, ארנונה על אדמת בנין, היא גם לא היתה מוסמכת לאשר לוועדים המקומיים, הפועלים בתחומה, והכפופים לה מבחינת הגדרת סמכויותיהם - להטיל אותו המס.

(4) לפיכך, האישורים שנתנה המועצה האזורית (משיבה מס' 1) לוועדים המקומיים (משיבים 2 ו-3) להטיל ארנונה על אדמת בנין בתחום שיפוטם, לגבי כל שנה משנות המס 1984-1993, פסולים מהיסוד בגלל חוסר סמכותם לוקים גם בחוסר סבירות.

(5) הפגם שבדבק בהחלטות המועצה האזורית דבק גם בהחלטות הועדים המקומיים ובשומות שהוגשו על ידם לגבי המגרשים של העותרים.

ב. אצילת סמכויות - מבחן הפסיקה

(1) העותרים מתבססים בעיקר על שני פסקי דין:

(א) בג"צ 265/77 ועד מקומי סביון נ' שר הפנים פד"י לב' (1) 566.

(ב) ע/א 337/90 בן-עמי גלברד נ' הועד המקומי שערי תקוה. ניתן ע"י בית המשפט המחוזי בת"א (נספח יג' הנ"ל).

(2) פסק הדין שניתן בבג"צ 265/77 הנ"ל דן בהוראות הצו שהתקין שר הפנים בישראל ואילו פסק הדין בע/א 337/90 דן בהוראות תקנון שהתקין המפקד הצבאי בשטחי יהודה ושומרון.

(3) בהקשר זה, ראוי להזכיר, כי תקנון המועצות האזוריות ביו"ש הוא העתק כמעט מדויק של הוראות צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) תשי"ח-1958 שהתקין שר הפנים בישראל מכח פקודת המועצות המקומיות. השנויים נובעים מכך שמדובר בשתי מערכות שיפוטיות שונות. כך, למשל, במקום "שר הפנים" מופיע בתקנון "הממונה".

(4) הסעיפים הנוגעים לענייננו הם:

(א) סעיף 112 (א) לתקנון המקביל לסעיף 132 (א) לצו החל בישראל, סעיף זה קובע:

"לועד מקומי יהיו, בתחומי הנהלתו, אותן סמכויות שיש למועצה בתחום המועצה האזורית לפי סעיף 57 לתקנון, ובכל אותם התנאים וההגבלות וסמכויות המועצה מותנות ומוגבלות בהם, אולם הועד לא יהיה רשאי להשתמש בסמכויות אלה אלא במידה שהמועצה אינה משתמשת בהם וכל עוד שאין משום סתירה להחלטות המועצה שהודיעו עליהם לועד, ולחוקי העזר שלה."

(ב) סעיף 114 (א) לתקנון מקביל לסעיף 133 (א) לצו החל בישראל. סעיף זה קובע:

"ועד מקומי רשאי להטיל, בתחום הנהלתו, כל מס מן המסים שהמועצה רשאית להטיל לפי סעיף 65 (א) ויהיו לו בקשר לכך הסמכויות שיש למועצה לפי סעיף 67 (א) ובלבד שהועד יקבל לכל פעולה כזו את אישור המועצה. החלטות הועד המקומי לפי סעיף קטן זה אינן טעונות אישורו של הממונה."

(ג) סעיף 65 (א) לתקנון, מקביל לסעיף 68 (א) לצו החל בישראל, קובע:

"המועצה רשאית באישור הממונה, להטיל בתחום המועצה האזורית או בחלק ממנו, ארנונות, אגרות, היטלים ודמי השתתפות (להלן - מיסים)."

(ד) סעיף 67 (א) לתקנון, מקביל לסעיף 69 (א) לצו החל בישראל, קובע:

"המועצה רשאית, באישור הממונה, לקבוע שיעורי מיסים, את מועדי תשלומם, ולהטילם לפי דרגות או אחוזים או בסיסי הערכה שונים על סוגים שונים של נכסים או בני-אדם או על חלקים שונים של תחום המועצה האזורית".

רצ"ב העתק הסעיפים הרלוונטיים מתוך קובץ שהומצא בזמנו לעותר במהלך הדיון המשפטי בערכאות אחרות. נספח כב'.

(5) בפסק הדין בבג"צ 265/77 ועד מקומי סביון נ' שר הפנים הנ"ל קובע בית המשפט כי חלוקת הסמכויות בין המועצה האזורית לועדים המקומיים שבתחומה, נעשת על פי העקרון של אצילת סמכויות.

בעמ' 570 מול האות ז' אומר בית המשפט:

"פקודת המועצות המקומיות כוללת, כידוע, הוראות רבות בדבר כינון ועדים מקומיים באזורה של מועצה מקומית הכולל שני כפרים או יותר. צו כינון, שניתן לפי פקודה זו, השר מוסמך להורות בו בענין הקמת ועדים מקומיים, סמכויותיהם וחובותיהם, לרבות הסמכות להטיל על נכסים או אנשים שבאזור שיפוטם ארנונות, הטלים וכו' (סעיף 3 (א) (1)). וכן בענין אצילת תפקידים של המועצה המקומית לועדים מקומיים בהגבלות ובתנאים או בלעדיהם סעיף 3 (א) (2)" (ההדגשה לא במקור).

(6) שר הפנים בישראל פעל על-סמך פקודת המועצות המקומיות וקבע בצו הוראות בדבר אצילת סמכויות מהמועצה האזורית לועדים המקומיים, לרבות הסמכות להטיל מיסים. בית המשפט הנכבד מתיחס לסעיפים 132 (א) לצו (הזהה לסעיף 112 (א) לתקנון) וסעיף 133 (א) לצו (הזהה לסעיף 114 (א) לתקנון).

(7) אשר לסעיף 132 (א) לצו החל בישראל אומר בית המשפט הנכבד בעמ' 571 (מול א'): *571/110*

"סעיף 132 (א) לצו מקנה לועד אותן סמכויות שיש למועצה "אולם כך נאמר - "הועד לא יהיה רשאי להשתמש בסמכויות אלה אלא במידה שהמועצה אינה משתמשת בהן וכל עוד שאין בכך משום סתירה להחלטות המועצה...".

(8) אשר לסעיף 133 (א) לצו (שהועתק בסעיף 114 (א) לתקנון ביו"ש), אומר ביהמ"ש בעמ' 571 (מול א'):

"ובעיקר סעיף 133 (א)... בא להעניק לועד המקומי סמכות להטיל בתחום הנהלתו כל מס מהמסים שהמועצה רשאית להטילם לפי סעיף 68 (א) וליתן לו, בקשר לכך, כל הסמכות שיש למועצה לפי סעיף 69 (א) "ובלבד שהועד יקבל לכל פעולה כזו את אישור המועצה" סייג זה מן הראוי להדגישו".

(9) ביהמ"ש מפרש הוראות אלו וקובע בהמשך דבריו, כי מדובר למעשה באצילת סמכויות (בעמ' 571 מול ב'):

"לדעתי, הוראות אלו אינן משאירות ספק בכך שסמכותו של ועד מקומי הינה "סמכות כפופה". הועד פועל בתחום שהותירה לו המועצה וזו יכולה בכל עת ליתן לו או ליקח ממנו סמכויות. אילולא בוטלה ארנונת רכוש משנת 1968 ואילו הוסיף הועד להטילו עד לשנת 1976, ברור שלפי הצו היתה

המועצה רשאית לבוא ולהחזיר לעצמה את הסמכוון הזאת.
(ההדגשה לא במקור).

(10) בפסק הדין שניתן בביהמ"ש המחוזי בת"א בע.א. 337/90 (בנספח ג'), קובע ביהמ"ש הנכבד דברים דומים, הפעם בקשר לסעיף 112 (א) לתקנון (שהועתק מסעיף 132 (א) לצו החל בישראל) בעמ' 5 נאמר:

"סעיף 112 (א) שופך אור על סמכויות הועד המקומי משני הבטים: ראשית הסעיף מלמדנו מהן אותן סמכויות שהוקנו לוועד, לאמור: ... אותן סמכויות שיש למועצה בתחום המועצה האזורית לפי סעיף 57 לתקנון. ... שנית סעיף 112 (א) קובע את טיבו של הקשר בין סמכויות המועצה לסמכויות הועד בשלושה מובנים:

1. קיימת זהות בתנאים ובמגבלות הסמכות המוקנת לשני הגופים.
 2. הועד רשאי להפעיל סמכותו רק במידה שהמועצה אינה עושה כן.
 3. הועד לא יפעיל סמכותו בניגוד לחוקי עזר או החלטות המועצה."
- (ההדגשות לא במקור).

(11) בשני פסקי דין אלה רואה ביהמ"ש את הסמכויות שיש למועצה האזורית ביחס לסמכויות של הועדים המקומיים, באספקלריה של עקרון אצילת סמכויות.

(12) העותרים יטענו כי בפסק הדין שניתן ע"י ביהמ"ש המחוזי בע.א. 337/90 הנ"ל דן ביהמ"ש המחוזי בשאלה האם זקוקה המועצה האזורית לאישור הממונה בבואה לאשר את החלטות הועד המקומי על הטלת מסים. זאת להבדיל מהחובה המוטלת עליה לקבל את אישור הממונה לגבי ההחלטות שלה על הטלת מסים בתחום שיפוטה. דהיינו, האם יש צורך לקבל את אישור הממונה פעמיים. פעם לגבי ההחלטה על הטלת מסים בתחומה ופעם נוספת לגבי ההחלטה לאשר לוועד מקומי, זה או אחר, להטיל מסים בתחומו.

על שאלה זו ענה ביהמ"ש הנכבד כי אין בתקנון החל ביו"ש כל זכר לצורך לקבל את אישור הממונה פעמיים. החובה היחידה המוטלת על המועצה היא לקבל את אישור הממונה פעם אחת בלבד, זאת כאשר היא מוציאה צו לגבי המסים שהיא מטילה בשטח שיפוטה.

(13) בית המשפט חרף את הדין בשאלה, האם זקוקה המועצה האזורית לאישור הממונה כאשר היא באה לאשר לוועד המקומי להטיל מס - וקבע שאין במקרה כזה צורך באישור של הממונה. זהו הסעם היחידי לאי-קבלת הערעור.

(14) בית המשפט המחוזי נמנע מלחרוץ את הדין בשאלה מה הדין כאשר למועצה עצמה אין סמכות להטיל ארנונה על אדמת בנין בגלל העדר החלטה על כך וממילא בגלל העדר אישור הממונה, והיא בכל זאת מאשרת לוועד מקומי לעשות כן.

בית המשפט נמנע לעשות כן כנראה בגלל שהמועצה האזורית לא היתה צד למשפט ובגלל שצווי המועצה לא היו לפניו. כדי לקבל הכרעה בשאלה זו הפנה בית המשפט הנכבד את העותרים לפתחו של בג"צ (סוף עמ' 9 לפסה"ד בנספח ג').

ג. חוסר סמכות - אי סבירות

(1) העותרים טוענים, לגבי השאלה הנ"ל, כי פעולה כזאת, של מתן הרשאה, משמעותה מתן סמכות לועד המקומי להטיל מס מסוים כאשר למועצה עצמה אין סמכות להטילו. פעולה כזאת היא פעולה פסולה מהיסוד. הרשות הניתנת בנסיבות כאלה ניתנת ללא סמכות והיא לכן חסרת תוקף כלשהו.

(2) אם המועצה האזורית היתה רשאית להסמיך ועד מקומי להטיל ארנונה על אדמת בנין כאשר למועצה עצמה אין סמכות להטיל אותו מס. היה הדבר עומד בניגוד גמור לעקרון אצילת הסמכויות החל על היחסים בין שתי רשויות אלה.

(3) לו כך היה הדבר, ניתן היה לעקוף את החובה המוטלת על המועצה האזורית לקבל את אישור הממונה לגבי מסיה.

(4) הרי המועצה יכולה לקבל החלטה שהיא מחזירה לעצמה את הסמכות להטיל מס שהיא הסמיכה את הועד המקומי להטילו. זאת, מתוך כך שהיא הרשות שמוסמכת לאצול מסמכויותיה, והיא הרשות המינהלית הקובעת לצרכי מסוי בשטח הרחב של המועצה. למועצה האזורית יש סמכות לשקול כל העת את צרכי התושבים לעומת משאביה הכספיים. השיקולים נוגעים למסגרת הרחבה של האזור כולו ולא דוקא לישוב זה או אחר. בהקשר הזה יכולה המועצה לקבל החלטות שונות לרבות החזרת סמכויות שהאצילה או העבירה לאחרים.

(5) באופן כזה, של החזרת הסמכות, לחיק המועצה, יכלה המועצה לזכות בסמכות להטיל ארנונה על אדמת בנין, גם כאשר לה עצמה לא היתה סמכות כזאת לפני כן. ברור שבנסיבות כאלה תפקידו של הממונה היה הופך להיות מיותר וחסר תוכן. זהו מצב בלתי סביר לחלוטין שאין הדעת סובלת.

(6) העותרים טוענים כי המועצה האזורית בבואה להטיל בעצמה ארנונה על אדמת בנין זקוקה לאישור הממונה לפי סעיפים 65(א) ו-67(א) לתקנון. אם צו המסים, שמקבלת מועצה אזורית לגבי שנת מס מסוימת, לא כולל בתוכו ארנונה על אדמת בנין, והמועצה איננה מוסמכת להטיל מס כזה בעצמה, היא גם לא מוסמכת לתת רשות לועד מקומי, הכפוף לה מבחינת סמכויותיו, להטיל מס כזה. היא גם לא רשאית ולא מוסמכת להטיל מס כזה בדרך של השבת הסמכות לחיקה.

(7) על מדיניות המועצה, שלא להטיל ארנונה על אדמת בנין, ראה מכתב המועצה האזורית שומרון מיום 26.12.91 בתשובה למכתב מיום 15.10.91 שנשלח אליה ע"י מר נחום ארבל, שהיה צד למשפט בע/א 337/90 הנ"ל, נספח ה'.

ד. נתוח יחסי ממונה - מועצה אזורית - ועדים מקומיים

(1) פסה"ד שניתן בביהמ"ש המחוזי בע.א. 337/90 (עמ' 9 בנספח ג') דן במספר מקרים שיכולים להתעורר במערכת היחסים בין הרשויות הנ"ל.

(2) המקרה הראשון (שאיננו דומה למקרה שלפנינו) הוא כדלקמן:

(א) המועצה האזורית קבלה החלטה להטיל ארנונה על נכס מסוג אדמת בנין, במועד החוקי.

(ב) הממונה אישר למועצה את ההחלטה הנ"ל.

(ג) הועד המקומי קיבל החלטה להטיל ארנונה על נכס מסוג אדמת בנין.

(ד) המועצה אישרה לוועד המקומי ההחלטה הנ"ל.

(ה) לפי פסה"ד בע.א. 337/90 הנ"ל הממונה אינו צריך לאשר את החלטת הועד המקומי (הממונה גם לא צריך לאשר את החלטת המועצה האזורית לאפשר לוועד המקומי להטיל ארנונה על אדמת בנין). הממונה, אבל, חייב לאשר את החלטת המועצה להטיל ארנונה על אדמת בנין בתחום השיפוט של המועצה. אם אישר הממונה את החלטת המועצה האזורית בנסיבות האמורות, והמועצה אישרה את החלטת הועד המקומי, אזי מוסמך הועד המקומי להטיל ארנונה על אדמת בנין. זהו המצב התקין.

(3) המקרה השני, אשר גם הוא אינו דומה למקרה שלפנינו, הוא כדלקמן:

(א) המועצה האזורית קיבלה החלטה במועד החוקי להטיל ארנונה על אדמת בנין בצו המסים שלה.

(ב) הממונה מסרב לאשר למועצה להטיל ארנונה על אדמת בנין.

(ג) הועד המקומי מקבל החלטה להטיל מס על מגרשים לבניה הנמצאים בתחום הישוב בר פועל הועד.

(ד) המועצה, למרות שאין לה סמכות בעצמה להטיל אותו סוג מס, מאשרת לוועד המקומי להטיל ארנונה מסוג זה.

(ה) ביהמ"ש הנכבד קובע כי מובן שמצב דברים זה אינו תקין (בעמ' 9):

"אף שלכאורה יתכן מצב כזה הרי שלמעשה הדין אינו מתיר זאת. התרופה למניעתה של תוצאה זו מצויה בתחום העילות מן המשפט המינהלי. אין כל ספק שהחלטת מועצה המאשרת החלטת ועד מקומי, בה בעת שהממונה סירב לאשר למועצה עצמה את אותה החלטה, תיפסל בבג"צ בשל אי סבירותה". (ההדגשה לא במקור).

(4) מקרה שלישי (דומה למצב שלפנינו), הוא כדלקמן:

(א) המועצה האזורית נמנעת מלהטיל ארנונה על אדמת בנין, בצו המסים שלה.

(ב) הממונה לא התבקש וממילא לא נתן אישורו למס כזה.

(ג) הועד המקומי מקבל החלטה להטיל ארנונה על אדמת בנין.

(ד) המועצה מאשרת לוועד המקומי להטיל ארנונה על אדמת בנין.

(ה) לגבי מקרה זה אומר ביהמ"ש בסוף עמ' 9: "כאן המקום להעיר שאם אכן נכונה טענתו של ב"כ המערערים, לפיה המועצה החליטה שלא להטיל ארנונה על אדמת בנין בתחומי המועצה, ועל אף קיומה של מדיניות זו אישרה המועצה לוועד המקומי שערי תקוה את הסלת הארנונה, יתכן שיש בידיו עילה לעתור לבג"צ נגד

אישור המועצה. אין בידינו לקבוע מסמרות בענין זה בהעדר ראיות על כך". (ההדגשה לא במקור).

(5) המקרה הרביעי, אשר אינו דומה למקרה שלפנינו (עמ' 10 לפסה"ד):

- (א) המועצה החליטה להטיל ארנונה על אדמת בנין.
- (ב) הממונה אישר את החלטת המועצה.
- (ג) הועד המקומי מחליט להטיל ארנונה על אדמת בנין.
- (ד) המועצה מסרבת לאשר את החלטת הועד המקומי להטיל בעצמו ארנונה מסוג זה.
- (ה) לדברי ביהמ"ש בע.א. 337/90 הנ"ל: "הפתרון למצב זה מצוי בסעיף 121, לפיו רשאי הועד המקומי להגיש לממונה ערר מנומק בכתב על כל פעולה מעשה או החלטה של המועצה או הימנעותה מפעולה. לחילופין רשאי הועד לעתור לבג"צ כנגד המועצה ו/או הממונה אשר ממשיכים לנהוג כך".

ה. השוואה בין המקרה השני למקרה השלישי

- (1) אין כל הבדל מהותי בין המקרה השני למקרה השלישי (הזהה למקרה הנוכחי). בשני המקרים חסר אישור של הממונה. מבחינה גיונית אין חשיבות לשאלה מה גרם לכך שהממונה לא נתן את אישורו. הסיבה לכך יכולה להיות סרוב של הממונה כמו גם אי פניה אליו. בשני המקרים התוצאה היא אחת - חוסר אישור.
- (2) האישור לא יכול להנתן באופן רטרואקטיבי. אין מקום לשאול את הממונה כיצד היה נוהג לו היתה המועצה האזורית מחליטה להטיל ארנונה על אדמת בנין ופונה אליו לקבל אישור על כך.
- (3) המסקנה אליה מגיע ביהמ"ש הנכבד בע.א. 337/90 הנ"ל לגבי המקרה השני, בו סרב הממונה לתת אישור, נכונה גם לגבי המקרה השלישי, בו לא היתה פניה אליו כלל. בשני המקרים מתימרת המועצה לקבל החלטה לאשר לועד המקומי לעשות פעולה שהיא עצמה לא מוסמכת לעשות. במקרה כזה קובע ביהמ"ש שהחלטה כזאת היא החלטה בלתי סבירה הנגועה בחוסר סמכות.
- (4) ביהמ"ש הנכבד בע.א. 337/90 הנ"ל לא אמר את הדברים בצורה נחרצת בגלל חוסר ראיות לגבי החלטות המועצה האזורית. אם היו מונחות לפניו הראיות אין ספק שהיה מגיע לאותה מסקנה.

ו. שנת המס 1994

- (1) ביום 16.11.93 קיבלה המועצה המשיבה 1 לראשונה החלטה בדבר הטלת מס ארנונה על אדמת בנין בתחום שיפוטה. החלטות המועצה, לרבות ההחלטה הנ"ל, קיבלו את אישור הממונה ביום 27.12.93.
- (2) לאור האישור הנ"ל, סבור הועד המקומי המשיב 3, שאם המועצה היתה פונה בעבר לממונה, לאשר לה הטלת ארנונה על

אדמת בנין, היה הממונה עושה כן. ראה הסיכומים שהוגשו מטעמו לביהמ"ש באריאל בנספח יז' הנ"ל.

עמדה זו - המציגה את הממונה כאילו היה "חותמת גומי" - היא כנראה, גם עמדת המועצה המשיבה 1, לאור העובדה שבא כח המשיב 3, הוא גם בא כוחה של המועצה. ראה נספח כג' הרצ"ב.

(3) העותרים חולקים על העמדה הנ"ל של ב"כ המשיבים 1 ו-3, וטוענים כי זו בגדר השערה בלבד (ראה תגובת עותר 1 על סכומי המשיב 3, בנספח יט' הנ"ל). העותרים מזכירים טענה ו/או עמדה זו אך ורק מכיוון שהועלתה בבית המשפט והוצגה כעמדה מוסכמת.

בכל מקרה "הממונה" איננו חותמת גומי של המועצה המשיבה 1. ראה עמדת הממונה בענין ההפלייה בין מועצות מקומיות לאזוריות - במכתבו בנספח כה' הרצ"ב.

(4) עמדת העותרים עולה בקנה אחד עם פסקי הדין הבאים:

(א) פסה"ד של ביהמ"ש המחוזי בחיפה ב-ת.א. 414/88 (הרצוף לנספח יט' הנ"ל), שבו נקבע (בראש דף 11):
"סבורני, שחובת תום הלב... חלה על העירייה על ידי נציגיה המוסמכים... והיא היתה צריכה על כן להעמיד את התובע על כך, כי אין בטחון שהעיסקה תוכל לצאת אל הפועל, שהרי היא תלויה באישורו של גורם שלישי שאינו בשליטת העירייה. לא היתה גם כל סיבה להניח שהממונה על המחוז המיצג - אינטרסים ציבוריים רחבים יותר מהאינטרס המוניציפלי הצר, ישמש כעין "חותמת גומי" של העירייה ובודאי לא כך היה צריך להציג את הדברים בפני התובע." (ההדגשות לא במקור).

(ב) בג"צ 292/89 אשרי נ' מפקד כוחות צה"ל אזור חבל עזה ואח' פדי מ"ג (2) עמ' 818 ו-819 (מול האות ז'):
"אך מובן שהממונה אינו רשאי לשקול שיקולים זרים. אך מאידך גיסא אין כל יסוד לתארו כמי שפועל אוטומטית, כחותמת גומי, לשם ביצוע החלטותיהם של אחרים." (ההדגשה לא במקור).

(5) העותרים טוענים, שמן העובדה שלא הוטלה ארנונה, רק בשנת המס 1994 ניתן ללמוד דבר אחר בלבד והוא שהמועצה האזורית שומרון מודה בכך שבכל שנות המס הקודמות היתה למועצה עמדה ברורה שלא להטיל בשטח השיפוט שלה, ארנונה על אדמת בנין. זו היתה מדיניותה המוצהרת של המועצה.

(6) ראוי לשים לב לעובדה שבשנת המס 1994 (בסעיף 16 בנספח א/11), החליטה המועצה לראשונה להפעיל את סמכותה לפעול לפי סעיף 65(ג) לתקנון, לענין גביה ישירה מאת התושבים בחלק הישובים שבתחום שיפוט, לרבות מהתושבים שערי תקוה ועץ אפרים - להבדיל משנים עברו.

(7) למרות האמור לעיל, יוצאים העותרים מתוך הנחה כי המועצה הירשתה לוועדים המשיבים 2 ו-3 להטיל ארנונה על אדמת בנין בעצמם גם בשנת המס הנ"ל.

(8) הפועל היוצא מכך הוא, שלגבי שנת 1994 מודים העותרים בחוב החל עליהם לשלם ארנונה בגין המגרשים שבבעלותם, לא כך הדבר לגבי השנים הקודמות.

- (9) בהקשר זה ראוי לציין כי החלטות הועדים המקומיים להטיל מיסים בתחום פעילותם מתייחסות להטלת מס הנקראת "מס ועד" זאת, מכח סעיף 114 (א) לתקנון שחל ביו"ש. סעיף 65 (א) לתקנון, אליו מפנה סעיף 114 (א), אינו מכיר במס כזה.

ז. החלטות הועדים המקומיים - חוסר סמכות

- (1) יש לכן לראות את החלטות הועדים המקומיים, לגבי הטלת ארנונה על אדמת בנין (לשנות המס מ-1984 עד 1993), כהחלטות שהתקבלו ללא אישור המועצה. החלטות אלה, לכן, גם הן, נעו בחוסר סמכות.
- (2) על כך נאמר בת.א. 202/66 עירית חיפה נ' סנדר פס"מ 113, 121:
"שומה הנגועה בחוסר סמכות, בטלה מעיקרא, ואין לבסס עליה תביעת חוב. פגם זה יורד לשורשו של ענין. הוא דבק בו לעולמי עד. ואין הדרך חסומה בפני הנפגעים להעלותו כטענת הגנה בהליכי גביה שנפתחו נגדם".

ח. הפליה פסולה

- (1) אפילו יקבע כי החלטות המועצה האזורית, בהן היא אשרה לועדים המקומיים הכפופים לה לעשות פעולות שלה עצמה לא היתה סמכות לעשות, הן החלטות בעלות תוקף, גם אז יש לפסול את השומות שהוצאו על סמך הוראות בתקנון שאפשרו קיומו של מצב מפלה.
2. סעיף 78 לתקנון המועצות המקומיות ביו"ש, להבדיל מתקנון המועצות האזוריות ביו"ש תוקן ב-22/6/86. בתיקון ניקבע כי "המועצה רשאית להטיל בתחומה, לכל שנת כספים, ארנונה כללית על נכסים שאינם אדמת בנין (להלן: ארנונה כללית)", בשעור שתקבע המועצה באשור הממונה, הארנונה הכללית תשולם על ידי המחזיק בנכס... (רצ"ב צלום הסעיף, נספח ל').
- (3) ככל הידוע לעותרים, סעיף זה תוקן פעם נוספת בשנת 1991 לגבי שנת המס 1992. התיקון החזיר את המצב כפי שהיה לפני התיקון הקודם. לפי זה הוסמכה מועצה מקומית להטיל ארנונה לגבי אדמת בנין החלה על בעלי הקרקע.
- (4) לגבי שנות המס 1986-1992 חל מצב אשר יצר הפליה ברורה בין בעלי קרקעות במועצות מקומיות לבין בעלי קרקעות במועצות אזוריות, ביהודה ושומרון.
- (5) עקרון השוויון הוא עקרון יסודי. כל סמכות שלטונית הפועלת מכח חוק חייבת לפעול מתוך שוויון שאם לא כן תחרוג מסמכותה. משמעותו של השוויון הוא "יחס שווה אל בני אדם אשר לא קיימים ביניהם הבדלים של ממש, שהם רלוונטיים לאותה מטרה. ראה 10/69 ברונובסקי נ' הרבנים הראשיים לישראל ואח' פדי כה (1) 7, 35.
- ט. (1) המפקד הצבאי ביו"ש בהתקינה את התיקון בשנת 1976 לגבי מועצות מקומיות היה צריך לתקן באופן שווה את ההוראות על מועצות אזוריות.

- (2) על עמדתו של "הממונה" לגבי שאלה זו, ראה מכתבו של הממונה מיום 14.5.89 שנשלח בתשובה למכתבה של גב' שרה ברקול, שהיתה אחת הצדדים לע.א. 337/90 שנדון בביהמ"ש המחוזי בת"א כאמור לעיל. המכתב הופנה לעוזר היועץ

המשפטי ליו"ש, המינהל האזרחי ביו"ש. צלומי שני המכתבים רצ"ב נספחים כד' ו-כה'.

(3) במכתב הממונה נאמר:
"מצ"ב מכתבה של גב' שרה ברקול בשערי תקוה המדובר בעד עצמו. גם אני בדעה, שאין מקום להפלות לרעה בעלי מגרשים ריקים במועצות אזוריות לעומת בעלי מגרשים ריקים במועצות מקומיות". (ההדגשה לא במקור).

(4) לענין זה ראה גם את מכתבו של עותר מס' 2 מיום 6.8.91 נספח יא' ותשובתה של גב' פליאה אלבק מיום 19.8.91 נספח יב', באותו ענין ראה מכתב של עותר 1 מיום 25/6/89 נספח כו' ותשובת גב' פליאה אלבק מיום 23/7/91 נספח כז' וכן תשובת הממונה על אזור יהודה ושומרון מיום 8/8/89 נספח כח'.

(5) העותרים טוענים שכתוצאה מהאמור בשומות שהוצאו ע"י משיבים 2 ו-3 באשור משיבה 1 לגבי שנות המס 1986 - 1992 הסתמכו על הוראות אשר יצרו הפלייה ולכן הן פסולות מעיקרן.

טעמים לצו הביניים

העתירה לצו הביניים המפורטת בתחילת העתירה מוגשת מהנימוקים הבאים:

מדובר בתשלום חיוב שהוא בגדר מס. השאלה היא שאלה שבאמת שנויה במחלוקת. עד להכרעה בשאלה, שהועלתה בעתירה, מן הדין ומן הצדק שלא לדרוש מהעותרים לשלם את המס. טענותיהם של העותרים הן טענות כבדות משקל. הן מתבססות על אמירה מפורשת של בית המשפט המחוזי אשר הפנה את העותרים לבית משפט נכבד זה. אכן בית משפט נכבד זה הוא הערכאה המוסמכת לדיון בטענות העותרים.

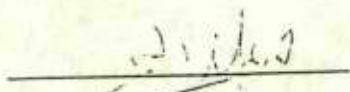
4. לסכום - על יסוד האמור בעתירה, ובשל טעמים נוספים או אחרים, כפי שיראה בית המשפט הנכבד לנכון ולראוי, מתבקש כבוד ביהמ"ש ליתן צו על תנאי ולהעתר לעתירה לגופה.

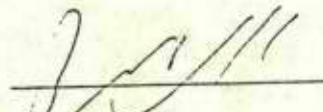
א. בנימין צוק
זכאי לזכות
טל: 0523029
פקס: 0523038
613261

תצהיר

אנחנו הח"מ, בן-עמי גלברד (ח.ז. 6-050338), יונתן דאובר (ח.ז. 1-00937701), לאחר שהוזהרנו כי עלינו להצהיר את האמת, שאם לא כן נישא בעונשים הקבועים בחוק, מצהירים בזאת כדלקמן:

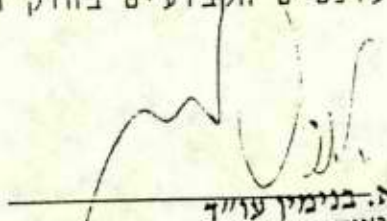
1. אנו העותרים בעתירה המוגשת על ידינו נגד המועצה האזורית שומרון ואח'.
2. כל העובדות המפורטות בעתירה נכונות, מלבד העובדות שנטען לגביהן שהן נכונות למיטב ידיעתינו ואמונתנו.
3. הטעון המשפטי נכון על פי יעוץ משפטי שקבלנו.
4. זה שמנו, זו חתימתנו וחוכן תצהירנו אמת.

בן-עמי גלברד, עו"ד

יונתן דאובר

אישור

הנני מאשר כי היום הופיעו בפני עו"ד אבנר בנימין, ה"ה בן-עמי גלברד ויונתן דאובר המוכרים לי באופן אישי, ולאחר שהזהרתים כי עליהם להצהיר את האמת, שאם לא כן ישאו בעונשים הקבועים בחוק חתמו על תצהיר זה בפני לאחר שאמתו את תוכנו.

א. בנימין עו"ד
זבטינסקי 35-7513029
פס: 7523038

מזכר

(להתכתבות פנימית במשרדי הממשלה)

אל:

התאריך

מאת:

חיק מס

הנרון:

סימוכין:

1984 - 3000 ל"ל

86 1.08 ל"ל

92 - 252 ל"ל

100 - 1000

100 - 1000

100 - 1000

מזכר

(להתכתבות פנימית במשרדי הממשלה)

אל:

התאריך

3.4.95

מאת:

תיק מס'

הערות:

סימוכין:

ליוויה קורן

מל"מ 1995

נכד בקל לאלני ציוני ואריה יקואליס

אבנן א. סביון הסכאליס

אל: שלום מאנו, היולד השלם	תאריך: 27.3.95
מאת: בני הירצח - הדגירה ביו	תיק מס': ב"ק 165/95
הנדון: ב"ק 165/95 אלמנה/גטולא	

אנא ראה הדבר.

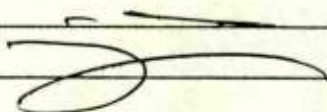
האשה אינה נמצאת ליד הילד אולם

הדיון הוא סביב השלם לצימוד

באזורי

לירושלם

בברכה

נ.ב. לא כל המסמכים שלם אולי אחד
ולא נאמר לי הדברים

מדינת ישראל

משרד הפנים

1

צבא הגנה לישראל

אזור יהודה ושומרון

הממונה על הישובים הישראליים ביהודה ושומרון

כ' באדר ב' חשנ"ה

22 במרץ 1995

תיק: בג"ץ 1655/95

מס': 4738

אל: נילי ארד, מנהלת מח' בג"צים, פרקליטות המדינה.

הנדון: בג"ץ 1655/95 גלברד נ. מועצה אזורית שומרון ואח'.

המצורף לידיעתך ולטפולכם המסור.

ב ב ר כ ה ,

בנימין ויקרין
הממונה ביו"ש

העחק: איו"ש - יועמ"ש

0-1000 2-1000
0-1000 2-1000
0-1000 2-1000

0-1000 2-1000 0-1000 2-1000

0-1000 2-1000 0-1000 2-1000

0-1000 2-1000 0-1000 2-1000

0-1000 2-1000

0-1000 2-1000
0-1000 2-1000

0-1000 2-1000 0-1000 2-1000

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"צ 1655/95

מחוז יהודה ושומרון

5448
21-03-1995

נתקבל

כבוד השופט ג' בד

בפני:

בן עמי גלברד

העותר:

נגד

המשיבים:

1. המועצה האזורית שומרון
2. הועד המקומי שערי תקוה
3. הועד המקומי עץ אפרים
4. הממונה על מחוז יהודה ושומרון
5. מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון

צו - על - תנאי

על יסוד עתירה זו שהוכאה היום לפני בית משפט זה, מצווה בית המשפט כי יצא מלפניו צו-על-תנאי המכוון אל המשיבים והמורה להם להתייצב וליתן טעם:

1. מדוע משיבה מס' 1 לא תבטל את האשורים שנתנה לוועדים המקומיים, המשיבים מס' 2 ו-3, להטיל ארנונה על אדמת בנין לגבי כל אחת משנות המס 1984-1993 הואיל והם ניתנו בחוסר סמכות ולוקים באי סבירות.

2. מדוע לא יצהיר בית המשפט הנכבד, כי האשורים שנתנה המשיבה מס' 1 למשיבים מס' 2 ו-3, להטיל ארנונה על אדמת בנין, לגבי כל אחת משנות המס משנת 1984 עד שנת המס 1993 (ועד בכלל) בטלים מעיקרם בגלל חוסר סמכות ואי סבירות.

3. מדוע לא יבטלו המשיבים מס' 2 ו-3 את מסי "הועד המקומי" שהטילו על אדמת הבנין של העותרים ואת השומות שהוציאו לגבי כך, לכל אחת משנות

המס משנת המס 1984-1993 (ועד בכלל) בגלל חוסר סמכות והעדר סבירות.

4. מדוע לא יצהיר בית המשפט הנכבד כי החלטת משיב מס' 5, מיום 22.6.86, לבטל את סמכות המועצות המקומיות ביו"ש להטיל ארנונה על אדמת בנין, מבלי שיעשה כך לגבי מועצות אזוריות ביו"ש, נגועה בהפליה בלתי חוקית.

5. מדוע לא יצהיר בית המשפט הנכבד כי החלטות משיבים מס' 2 ו-3 להטיל ארנונה על אדמת בנין והשומות שהוציאו לגבי העותרים וכן האישורים שניתנו על ידי משיבה מס' 1 לכך, לגבי כל אחת משנות המס, משנת המס 1986-1992, פסולות מהיסוד בגלל הפליה בלתי חוקית.

המשיבים יגישו תשובתם, אם רצונם בכך תוך 45 ימים מיום המצאת כתב זה, לבית המשפט ולבעלי-הדין ישירות.

ניתן היום, יג' באדר ב' תשנ"ה (15.3.95).

שמריהו כהן
מזכיר ראשי

אז/
165595צ/

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"צ 1655/95

כבוד השופט ג' כך כפני:

בן עמי גלברד העותר:

נ ג ד

- המשיבים:
1. המועצה האזורית שומרון
 2. הועד המקומי שערי תקוה
 3. הועד המקומי עץ אפרים
 4. הממונה על מחוז יהודה ושומרון
 5. מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון

עתירה למתן צו-על-תנאי וצו-ביניים

ה ח ל ט ה

ניתן צו-על-תנאי כמכוקש.

45 יום לתשובה.

אין עילה מספקת להוצאת צו-ביניים.

ניתנה היום, יג' באדר ב' תשנ"ה (15.3.95), שלא בנוכחות הצדדים.

ש ו פ ט

העתק מתאים למקור
שמריהו כהן
מזכיר ראשי
אז/
165595

בג"צ 1655/95

בית המשפט העליון בירושלים
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

העותרים: 1. בן-עמי גלברד

2. יונתן דאובר

ע"י ב"כ עו"ד אבנר בנימין
מרח' ז'בוטינסקי 33 (מגדל התאומים) ר"ג 66273

- נ ג ד -

המשיבים: 1. המועצה האזורית שומרון
אלון מורה 44833

2. הועד המקומי שערי תקוה
שערי תקוה 44810

3. הועד המקומי עץ אפרים
עץ אפרים 44816

4. הממונה על מחוז יהודה ושומרון
ת.ד. 915, גבעת זאב 90917

5. מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון
מיפקדת איו"ש, בית-אל 90300

1. העתירות

א. מוגשת בזאת עתירה לביהמ"ש הנכבד ליתן צו על תנאי למשיבים, לפיו עליהם להתייצב וליתן טעם כדלקמן:

(1) מדוע משיבה 1 לא תבטל את האשורים שנתנה לועדים המקומיים, המשיבים 2 ו-3, להטיל ארנונה על אדמת בנין לגבי כל אחת משנות המס 1984-1993 הואיל והם ניתנו בחוסר סמכות ולוקים באי סבירות.

(2) מדוע לא יצהיר בית המשפט הנכבד, כי האשורים שנתנה המועצה המשיבה 1 לועדים המקומיים, המשיבים 2 ו-3, להטיל ארנונה על אדמת בנין, לגבי כל אחת משנות המס משנת 1984 עד שנת המס' 1993 (ועד בכלל) בטלים מעיקרם בגלל חוסר סמכות ואי סבירות.

(3) מדוע לא יבטלו הועדים המקומיים המשיבים 2 ו-3 את מסי "הועד המקומי" שהטילו על אדמת הבנין של העותרים ואת השומות שהוציאו לגבי כך, לכל אחת משנות המס משנת המס 1984 - 1993 (ועד בכלל) בגלל חוסר סמכות והעדר סבירות.

(4) מדוע לא יצהיר ביהמ"ש הנכבד כי החלטת משיב 5, מיום 22.6.86, לבטל את סמכות המועצות המקומיות ביו"ש להטיל ארנונה על אדמת בנין, מבלי שיעשה כך לגבי מועצות אזוריות ביו"ש, נגועה בהפליה בלתי חוקית.

(5) מדוע לא יצהיר בית המשפט הנכבד כי החלטות משיבים 2 ו-3 להטיל ארנונה על אדמת בנין והשומות שהוציאו לגבי העותרים וכן האישורים שניתנו ע"י משיבה מס' 1 לכך, לגבי כל אחת משנות המס, משנת המס 1986-1992, פסולות מהיסוד בגלל הפליה בלתי חוקית.

6) ביהמ"ש הנכבד יתבקש להושיט לעותרים כל סעד נוסף או אחר כפי שימצא לנכון. ביהמ"ש הנכבד יתבקש לעשות את הצו על תנאי להחלטי, ולחייב את המשיבים בהוצאות העותרים.

ב. העתירה למתן צו ביניים

במסגרת של העתירה למתן צו על-תנאי, מתבקש בית המשפט הנכבד, ליתן צו ביניים, שעל פיו יעוכבו פעולות גביית הארנונה, הנקטות כלפי העותרים, עד לדיון והכרעה בעתירה זו, לרבות ההליכים המשפטיים והליכי ההוצאה לפועל.

2. העובדות

- א. העותרים הם בעלי מגרשים בישובים שערי תקווה ועץ אפרים.
- ב. הישובים שערי תקווה ועץ אפרים נמצאים בסמוך לכביש חוצה שומרון, בתחום השיפוט של המועצה האזורית שומרון, המשיבה 1.
- ג. הישובים שערי תקווה ועץ אפרים הוקמו ביוזמה פרטית. עבודות הפיתוח והתשתית מומנו וממומנים ע"י רוכשי המגרשים, לרבות ע"י העותרים.
- ד. רוכשי המגרשים בונים בעצמם את בתיהם בשיטת "בנה ביתך".
- ה. הדין החל הוא צו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה ושומרון) (מס' 783) תשל"ט - 1979 (להלן: "הצו"), וכן תקנון שהתקין מפקד כוחות צה"ל באזור מכח סעיף 2 (א) לצו, הנקרא תקנון המועצות האזוריות (יהודה ושומרון) תשל"ט - 1979 (להלן: "התקנון").
- ו. הוראות התקנון שהתקין המפקד הצבאי ביו"ש זהות לחלוטין להוראות בצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) תשי"ח - 1958 שהתקין שר הפנים במדינת ישראל, מלבד השוני המתחייב ממערכות שיפוט שונות. כך בכל מקום שבו נאמר בצו החל בישראל "שר הפנים", נאמר בתקנון "הממונה".
- ז. שוני נוסף מצוי בתיקונים שהוכנסו בצו החל בישראל כתוצאה מהרפורמה במסוי השלטון המקומי שנעשתה במדינת ישראל. כתוצאה מרפורמה זו אין יותר צורך באישור שר הפנים להטלת מסים כמו כן בוטלה הארנונה על אדמת בנין. שינויים אלא לא הוכנסו לתקנון.
- ח. תקנון המועצות האזוריות החל ביו"ש מאפשר הטלת ארנונה על אדמת בנין, כפוף לאשור הממונה.
- ט. לעומת זאת תקנון המועצות המקומיות החל ביו"ש תוקן בשנת 1986. סעיף 78 המתוקן קבע כי מועצה מקומית ביהודה ושומרון איננה מוסמכת להטיל ארנונה על אדמת בנין.
- י. מצב זה נמשך עד שנת 1991. בשנה זו תוקן הסעיף פעם נוספת. הפעם נקבע כי מועצה מקומית ביו"ש מוסמכת להטיל ארנונה על אדמת בנין כפוף לאישור הממונה.
- יא. במשך כל שנות המס משנת המס 1984 עד לשנת המס 1993 (ועד בכלל), לא כללו הצווים שהוציאה המועצה האזורית, המשיבה 1, הטלת ארנונה על אדמת בנין, וממילא לא התבקש ולא התקבל אישור הממונה לכך.

- י. לגבי שנת המס 1994, לראשונה קבלה המוצעה האזורית שומרון החלטה להטיל ארנונה על אדמת בנין. ההחלטה התקבלה בתאריך 16/11/93. הממונה אישר את ההחלטה ב-27/12/93.
- יא. במשך כל שנות המס, משנת 1984 עד לשנת המס 1994 (ועד בכלל), החליטו הועדים המקומיים שערי תקוה ועץ אפרים, המשיבים 2 ו-3, להטיל "מסי ועד מקומי" על קרקעות לבנין.
- יב. במשך כל שנות המס הנ"ל, משנת 1984 ועד 1994, אישרה המועצה לועדים המקומיים הנ"ל להטיל "מסי ועד" על קרקעות לבניה. המועצה אישרה את החלטות הועדים הנ"ל, באותם התאריכים שבהם היא עצמה קיבלה את החלטותיה לגביית המיסים.
- יג. רצ"ב צווי מסים של המועצה האזורית שומרון לשנים: 1984-1994, נספחים א'. וכן חלק מהחלטות הועדים המקומיים לשנים הללו, וצלום מכתב לממונה מיום 25.12.94 שטרם נענה - נספחים ב'.
- יד. (1) בחודש יוני 1988 הוגשה תביעה בסדר דין מקוצר ע"י משיב 2 נגד עותר 1 בבימ"ש השלום בת"א, ונגד עותר 2 בבימ"ש השלום בירושלים. תביעות דומות הוגשו גם נגד אחרים. התביעות הוגשו בגין הטלת ארנונה על אדמת בנין לגבי המגרשים של כל אחד מהנתבעים.
- (2) הוסכם בין הצדדים כי פסק הדין שינתן ע"י ביהמ"ש בתל-אביב, יחול גם על הנתבעים בירושלים.
- (3) בתאריך 7.3.90 ניתן פסק דין ע"י ביהמ"ש בת"א, אשר קיבל את תביעת המשיב 2 ודחה את הגנת הנתבעים.
- (4) בתאריך 1.4.90 הוגש ערעור לביהמ"ש המחוזי בת"א על החלטת בימ"ש השלום (ע.א. 223/90).
- (5) פסק הדין בערעור ניתן ביום 22.8.91, ראה נספח ג' הרצ"ב.
- טו. בעקבות פסק הדין פנה אחד המערערים מר נחום ארבל למשיבה מס' 1 במכתב מיום 15/10/91 ראה נספח ד'. משיבה 1 השיבה במכתב מיום 26/12/91, ראה נספח ה'. במכתב זה מודה למעשה משיבה מס' 1 כי היא אמצה לעצמה מדיניות שלא להטיל ארנונה על אדמת בנין.
- טז. עותר 1 הגיש בקשת רשות ערעור בתיק רע"א 4115/91 ראה נספח ו'. הבקשה נדחתה ביום 18/12/91 ראה נספח ז'.
- יז. עותר 1 פנה במכתב מיום 17/1/92 ליו"ר המועצה האזורית שומרון ראה נספח ח' תשובה על הפניה נתנה ביום 2/4/92 ראה נספח ט'.
- יח. עותר 2 פנה במכתב מיום 6/8/91 לועד המקומי שערי תקוה משיב 2, ראה נספח י'. תשובה על מכתב זה לא התקבלה.
- יט. העותר 2 שלח מכתב מאותו תאריך 6/8/91 לגב' פליאה אלבק מנהלת המחלקה האזורית בפרקליטות המדינה. ראה נספח יא'. תשובה על המכתב קיבל עותר מס' 2 במכתב מיום 19/8/91 ראה נספח יב'.
- כ. בתאריך 29/8/93 הוגשה בבית המשפט לעניינים מקומיים באריאל תביעה בסדר דין מקוצר נגד עותר 1 התובע הוא משיב 3, ראה נספח יג'.
- כא. העותר 1 הגיש בקשת רשות להתגונן נספח יד' בתאריך 18/7/91 הוחלט על הגשת סיכומים בכתב ראה נספח טו'.

עותר 1 הגיש סיכומיו ביום 6/10/94 ראה נספח טז'.
 משיב 3 הגיש סיכומיו ביום 14/11/94 ראה נספח יז'.
 עותר 1 בקש וקיבל רשות להגיב על סיכומי המשיבה ראה נספחים יח' ו-יט'.

- כב. נגד עותר 2 הוגשה תביעה בסדר דין מקוצר 53/89 בבית המשפט לעניינים מקומיים. התביעה הוגשה ע"י משיב 3.
- כג. ביום 19/4/93 ניתן נגד העותר 2 פסק דין במעמד צד אחד. בגלל העדר בקשת רשות להתגנון ואי התייצבות למשפט.
- כד. עותר 2 הגיש בקשה בה"מ 45/94 מיום 13/11/94 לבטל את פסק הדין. ראה נספח כ'.
- כה. משיב 2 הגיב על בקשת הביטול ראה נספח כא'. הדיון בבקשת הביטול נקבע ליום 29/1/95.

3. הנימוקים המשפטיים:

א. סמכויות המועצה האזורית לעומת סמכויות הועדים המקומיים - אצילת סמכויות

(1) העותרים יטענו כי לפי הוראות תקנון המועצות האזוריות (יהודה ושומרון) חלים הכללים הבאים:

(א) צריך שתתקיים חפיפה וזהות בין סמכויות המועצה האזורית לבין סמכויות הועדים המקומיים הפועלים בתחום השיפוט של המועצה.

(ב) לפי אותן הוראות, יחסי הגומלין בין המועצה האזורית לועדים המקומיים הם יחסי כפיפות. הועדים המקומיים תלויים בחסדי המועצה האזורית לצורך הגדרת סמכויותיהם. מבחינה זו חל כאן העקרון של אצילת סמכויות.

(ג) סמכות המועצה האזורית עדיפה על סמכות הועד המקומי. במקום שהמועצה מפעילה את סמכותה או במקום שהמועצה משתמשת בסמכות שהעניקה לועד מקומי, חייב הועד לסגת.

(2) העותרים יטענו כי המועצה האזורית שומרון אמצה לעצמה מדיניות שלא להטיל ארנונה על אדמת בנין במשך כל שנות המס משנת 1984 עד שנת המס 1993, לפיכך צווי המסים שהיא הוציאה לגבי כל אחת משנות המס (משנת 1984-1993) לא כוללים הטלת ארנונה על אדמת בנין ממילא גם הממונה לא נתן אשור למועצה להטיל מס כזה.

(3) נוכח העובדות הנ"ל יטענו העותרים, כי, כל עוד למועצה האזורית לא היתה סמכות להטיל בעצמה, בשטח השיפוט הרחב של המועצה, ארנונה על אדמת בנין, היא גם לא היתה מוסמכת לאשר לועדים המקומיים, הפועלים בתחומה, והכפופים לה מבחינת הגדרת סמכויותיהם - להטיל אותו המס.

(4) לפיכך, האישורים שנתנה המועצה האזורית (משיבה מס' 1) לועדים המקומיים (משיבים 2 ו-3) להטיל ארנונה על אדמת בנין בתחום שיפוטם, לגבי כל שנה משנות המס 1984-1993, פסולים מהיסוד בגלל חוסר סמכות הם לוקים גם בחוסר סבירות.

- (5) הפגם שבדבק בהחלטות המועצה האזורית דבק גם בהחלטות הועדים המקומיים ובשומות שהוגשו על ידם לגבי המגרשים של העותרים.

ב. אצילת סמכויות - מבחן הפסיקה

- (1) העותרים מתבססים בעיקר על שני פסקי דין:
- (א) בג"צ 265/77 ועד מקומי סביון נ' שר הפנים פד"י לב' (1) 566.
- (ב) ע/א 337/90 בן-עמי גלברד נ' הועד המקומי שערי תקוה. ניתן ע"י בית המשפט המחוזי בת"א (נספח יג' הנ"ל).
- (2) פסק הדין שניתן בבג"צ 265/77 הנ"ל דן בהוראות הצו שהתקין שר הפנים בישראל ואילו פסק הדין בע/א 337/90 דן בהוראות תקנון שהתקין המפקד הצבאי בשטחי יהודה ושומרון.
- (3) בהקשר זה, ראוי להזכיר, כי תקנון המועצות האזוריות ביו"ש הוא העתק כמעט מדויק של הוראות צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) תשי"ח-1958 שהתקין שר הפנים בישראל מכח פקודת המועצות המקומיות. השנויים נובעים מכך שמדובר בשתי מערכות שיפוטיות שונות. כך, למשל, במקום "שר הפנים" מופיע בתקנון "הממונה".
- (4) הסעיפים הנוגעים לענייננו הם:
- (א) סעיף 112 (א) לתקנון המקביל לסעיף 132 (א) לצו החל בישראל, סעיף זה קובע:
- "לועד מקומי יהיו, בתחומי הנהלתו, אותן סמכויות שיש למועצה בתחום המועצה האזורית לפי סעיף 57 לתקנון, ובכל אותם התנאים וההגבלות וסמכויות המועצה מותנות ומוגבלות בהם, אולם הועד לא יהיה רשאי להשתמש בסמכויות אלה אלא במידה שהמועצה אינה משתמשת בהם וכל עוד שאין משום סתירה להחלטות המועצה שהודיעו עליהם לועד, ולחוקי העזר שלה."
- (ב) סעיף 114 (א) לתקנון מקביל לסעיף 133 (א) לצו החל בישראל. סעיף זה קובע:
- "ועד מקומי רשאי להטיל, בתחום הנהלתו, כל מס מן המסים שהמועצה רשאית להטילם לפי סעיף 65 (א) ויהיו לו בקשר לכך הסמכויות שיש למועצה לפי סעיף 67 (א) ובלבד שהועד יקבל לכל פעולה כזו את אישור המועצה. החלטות הועד המקומי לפי סעיף קטן זה אינן טעונות אישורו של הממונה."
- (ג) סעיף 65 (א) לתקנון, מקביל לסעיף 68 (א) לצו החל בישראל, קובע:
- "המועצה רשאית באישור הממונה, להטיל בתחום המועצה האזורית או בחלק ממנו, ארנונות, אגרות, היטלים ודמי השתתפות (להלן - מיסים)."
- (ד) סעיף 67 (א) לתקנון, מקביל לסעיף 69 (א) לצו החל בישראל, קובע:

"המועצה רשאית, באישור הממונה, לקבוע שיעורי מיסים, את מועדי תשלומם, ולהטילם לפי דרגות או אחוזים או בסיסי הערכה שונים על סוגים שונים של נכסים או בני-אדם או על חלקים שונים של תחום המועצה האזורית".

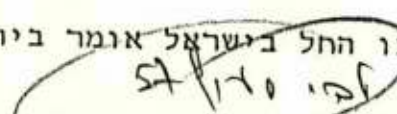
רצ"ב העתק הסעיפים הרלוונטיים מתוך קובץ שהומצא בזמנו לעותר במהלך הדיון המשפטי בערכאות אחרות. נספח כב'.

(5) בפסק הדין בבג"צ 265/77 ועד מקומי טביון נ' שר הפנים הנ"ל קובע בית המשפט כי חלוקת הסמכויות בין המועצה האזורית לועדים המקומיים שבתחומה, נעשת על פי העקרון של אצילת סמכויות.

בעמ' 570 מול האות ז' אומר בית המשפט:

"פקודת המועצות המקומיות כוללת, כידוע, הוראות רבות בדבר כינון ועדים מקומיים באזוריה של מועצה מקומית הכולל שני כפרים או יותר. צו כינון, שניתן לפי פקודה זו, השר מוסמך להורות בו בענין הקמת ועדים מקומיים, סמכויותיהם וחובותיהם, לרבות הסמכות להטיל על נכסים או אנשים שבאזור שיפוטם ארנונות, הטלים וכו' (סעיף 3 (א) (1)). וכן בענין אצילת תפקידים של המועצה המקומית לועדים מקומיים בהגבלות ובתנאים או בלעדיותם (סעיף 3 (א) (2))" (ההדגשה לא במקור).

(6) שר הפנים בישראל פעל על סמך פקודת המועצות המקומיות וקבע בצו הוראות בדבר אצילת סמכויות מהמועצה האזורית לועדים המקומיים, לרבות הסמכות להטיל מיסים. בית המשפט הנכבד מתייחס לסעיפים 132 (א) לצו (הזהה לסעיף 112 (א) לתקנון) וסעיף 133 (א) לצו (הזהה לסעיף 114 (א) לתקנון).

(7) אשר לסעיף 132 (א) לצו החל בישראל אומר בית המשפט הנכבד בעמ' 571 (מול א'):

"סעיף 132 (א) לצו מקנה לועד אותן סמכויות שיש למועצה "אולם כך נאמר - "הועד לא יהיה רשאי להשתמש בסמכויות אלה אלא במידה שהמועצה אינה משתמשת בהן וכל עוד שאין בכך משום סתירה להחלטות המועצה....".

(8) אשר לסעיף 133 (א) לצו (שהועתק בסעיף 114 (א) לתקנון ביו"ש), אומר ביהמ"ש בעמ' 571 (מול א'):

"ובעיקר סעיף 133 (א)... בא להעניק לועד המקומי סמכות להטיל בתחום הנהלתו כל מס מהמסים שהמועצה רשאית להטילם לפי סעיף 68 (א) וליתן לו, בקשר לכך, כל הסמכות שיש למועצה לפי סעיף 69 (א) "ובלבד שהועד יקבל לכל פעולה כזו את אישור המועצה" סייג זה מן הראוי להדגישו".

(9) ביהמ"ש מפרש הוראות אלו וקובע בהמשך דבריו, כי מדובר למעשה באצילת סמכויות (בעמ' 571 מול ב'):

"לדעתי, הוראות אלו אינן משאירות ספק בכך שסמכותו של ועד מקומי הינה "סמכות כפופה". הועד פועל בתחום שהותירה לו המועצה וזו יכולה בכל עת ליתן לו או ליקח ממנו סמכויות. אילולא בוטלה ארנונות רכוש משנת 1968 ואילו הוסיף הועד להטילו עד לשנת 1976, ברור שלפי הצו היתה

המועצה רשאית לבוא ולהחזיר לעצמה את הסמכות הזאת.
(ההדגשה לא במקור).

(10) בפסק הדין שניתן בביהמ"ש המחוזי בת"א בע.א. 337/90 (בנספח ג'), קובע ביהמ"ש הנכבד דברים דומים, הפעם בקשר לסעיף 112 (א) לתקנון (שהועתק מסעיף 132 (א) לצו החל בישראל) בעמ' 5 נאמר:

"סעיף 112 (א) שופך אור על סמכויות הועד המקומי משני הבטים: ראשית הסעיף מלמדנו מהן אותן סמכויות שהוקנו לוועד, לאמור: ... אותן סמכויות שיש למועצה בתחום המועצה האזורית לפי סעיף 57 לתקנון. ... שנית סעיף 112 (א) קובע את סיבו של הקשר בין סמכויות המועצה לסמכויות הועד בשלושה מובנים:

1. קיימת זהות בתנאים ובמגבלות הסמכות המוקנות לשני הגופים.
 2. הועד רשאי להפעיל סמכותו רק במידה שהמועצה אינה עושה כן.
 3. הועד לא יפעיל סמכותו בניגוד לחוקי עזר או החלטות המועצה."
- (ההדגשות לא במקור).

(11) בשני פסקי דין אלה רואה ביהמ"ש את הסמכויות שיש למועצה האזורית ביחס לסמכויות של הועדים המקומיים, באספקלריה של עקרון אצילת סמכויות.

(12) העותרים יטענו כי בפסק הדין שניתן ע"י ביהמ"ש המחוזי בע.א. 337/90 הנ"ל דין ביהמ"ש המחוזי בשאלה האם זקוקה המועצה האזורית לאישור הממונה בבואה לאשר את החלטות הועד המקומי על הטלת מסים.
זאת להבדיל מהחובה המוטלת עליה לקבל את אישור הממונה לגבי ההחלטות שלה על הטלת מסים בתחום שיפוטה. דהיינו, האם יש צורך לקבל את אישור הממונה פעמיים. פעם לגבי ההחלטה על הטלת מסים בתחומה ופעם נוספת לגבי ההחלטה לאשר לוועד מקומי, זה או אחר, להטיל מסים בתחומו.

על שאלה זו ענה ביהמ"ש הנכבד כי אין בתקנון החל ביו"ש כל זכר לצורך לקבל את אישור הממונה פעמיים. החובה היחידה המוטלת על המועצה היא לקבל את אישור הממונה פעם אחת בלבד, זאת כאשר היא מוציאה צו לגבי המסים שהיא מטילה בשטח שיפוטה.

(13) בית המשפט חרף את הדין בשאלה, האם זקוקה המועצה האזורית לאישור הממונה כאשר היא באה לאשר לוועד המקומי להטיל מס - וקבע שאין במקרה כזה צורך באישור של הממונה. זהו הטעם היחידי לאי-קבלת הערעור.

(14) בית המשפט המחוזי נמנע מלחרוץ את הדין בשאלה מה הדין כאשר למועצה עצמה אין סמכות להטיל ארנונה על אדמת בנין בגלל העדר החלטה על כך וממילא בגלל העדר אישור הממונה, והיא בכל זאת מאשרת לוועד מקומי לעשות כן.

בית המשפט נמנע לעשות כן כנראה בגלל שהמועצה האזורית לא היתה צד למשפט ובגלל שצווי המועצה לא היו לפניו.
כדי לקבל הכרעה בשאלה זו הפנה בית המשפט הנכבד את העותרים לפתחו של בג"צ (סוף עמ' 9 לפסה"ד בנספח ג').

ג. חוסר סמכות - אי סבירות

- (1) העותרים טוענים, לגבי השאלה הנ"ל, כי פעולה כזאת, של מתן הרשאה, משמעותה מתן סמכות לועד המקומי להטיל מס מסוים כאשר למועצה עצמה אין סמכות להטילו. פעולה כזאת היא פעולה פסולה מהיסוד. הרשות הניתנת בנסיבות כאלה ניתנת ללא סמכות והיא לכן חסרת תוקף כלשהו.
- (2) אם המועצה האזורית היתה רשאית להסמיך ועד מקומי להטיל ארנונה על אדמת בנין כאשר למועצה עצמה אין סמכות להטיל אותו מס. היה הדבר עומד בניגוד גמור לעקרון אצילת הסמכויות החל על היחסים בין שתי רשויות אלה.
- (3) לו כך היה הדבר, ניתן היה לעקוף את החובה המוטלת על המועצה האזורית לקבל את אישור הממונה לגבי מסייה.
- (4) הרי המועצה יכולה לקבל החלטה שהיא מחזירה לעצמה את הסמכות להטיל מס שהיא הסמיכה את הועד המקומי להטילו. זאת, מתוך כך שהיא הרשות שמוסמכת לאצול מסמכויותיה, והיא הרשות המינהלית הקובעת לצרכי מסוי בשטח הרחב של המועצה. למועצה האזורית יש סמכות לשקול כל העת את צרכי התושבים לעומת משאביה הכספיים. השיקולים נוגעים למסגרת הרחבה של האזור כולו ולא דוקא לישוב זה או אחר. בהקשר הזה יכולה המועצה לקבל החלטות שונות לרבות החזרת סמכויות שהאצילה או העבירה לאחרים.
- (5) באופן כזה, של החזרת הסמכות, לחיק המועצה, יכלה המועצה לזכות בסמכות להטיל ארנונה על אדמת בנין, גם כאשר לה עצמה לא היתה סמכות כזאת לפני כן. ברור שבנסיבות כאלה תפקידו של הממונה היה הופך להיות מיותר וחסר תוכן. זהו מצב בלתי סביר לחלוטין שאין הדעת סובלת.
- (6) העותרים טוענים כי המועצה האזורית בבואה להטיל בעצמה ארנונה על אדמת בנין זקוקה לאישור הממונה לפי סעיפים 65(א) ו-67(א) לתקנון. אם צו המסים, שמקבלת מועצה אזורית לגבי שנת מס מסוימת, לא כולל בתוכו ארנונה על אדמת בנין, והמועצה איננה מוסמכת להטיל מס כזה בעצמה, היא גם לא מוסמכת לתת רשות לועד מקומי, הכפוף לה מבחינת סמכויותיו, להטיל מס כזה. היא גם לא רשאית ולא מוסמכת להטיל מס כזה בדרך של השבת הסמכות לחיקה.
- (7) על מדיניות המועצה, שלא להטיל ארנונה על אדמת בנין, ראה מכתב המועצה האזורית שומרון מיום 26.12.91 בתשובה למכתב מיום 15.10.91 שנשלח אליה ע"י מר נחום ארבל, שהיה צד למשפט בע/א 337/90 הנ"ל, נספח ה'.

ד. נתוח יחסי ממונה - מועצה אזורית - ועדים מקומיים

- (1) פסה"ד שניתן בביהמ"ש המחוזי בע.א. 337/90 (עמ' 9 בנספח ג') דן במספר מקרים שיכולים להתעורר במערכת היחסים בין הרשויות הנ"ל.
- (2) המקרה הראשון (שאיננו דומה למקרה שלפנינו) הוא כדלקמן:
 - (א) המועצה האזורית קבלה החלטה להטיל ארנונה על נכס מסוג אדמת בנין, במועד החוקי.
 - (ב) הממונה אישר למועצה את ההחלטה הנ"ל.

101
102
103

(ג) הועד המקומי קיבל החלטה להטיל ארנונה על נכס מסוג אדמת בנין.

(ד) המועצה אישרה לועד המקומי ההחלטה הנ"ל.

(ה) לפי פסה"ד בע.א. 337/90 הנ"ל הממונה אינו צריך לאשר את החלטת הועד המקומי (הממונה גם לא צריך לאשר את החלטת המועצה האזורית לאפשר לועד המקומי להטיל ארנונה על אדמת בנין).

הממונה, אבל, חייב לאשר את החלטת המועצה להטיל ארנונה על אדמת בנין בתחום השיפוט של המועצה. אם אישר הממונה את החלטת המועצה האזורית בנסיבות האמורות, והמועצה אישרה את החלטת הועד המקומי, אזי מוטמן הועד המקומי להטיל ארנונה על אדמת בנין. זהו המצב התקין.

(3) המקרה השני, אשר גם הוא אינו דומה למקרה שלפנינו, הוא כדלקמן:

(א) המועצה האזורית קיבלה החלטה במועד החוקי להטיל ארנונה על אדמת בנין בצו המסים שלה.

(ב) הממונה מסרב לאשר למועצה להטיל ארנונה על אדמת בנין.

(ג) הועד המקומי מקבל החלטה להטיל מס על מגרשים לבניה הנמצאים בתחום הישוב בו פועל הועד.

(ד) המועצה, למרות שאין לה סמכות בעצמה להטיל אותו סוג מס, מאשרת לועד המקומי להטיל ארנונה מסוג זה.

(ה) ביהמ"ש הנכבד קובע כי מובן שמצב דברים זה אינו תקין (בעמ' 9):

"אף שלכאורה יתכן מצב כזה הרי שלמעשה הדין אינו מתיר זאת. התרופה למניעתה של תוצאה זו מצויה בתחום העילות מן המשפט המינהלי. אין כל ספק שהחלטת מועצה המאשרת החלטת ועד מקומי, בה בעת שהממונה סירב לאשר למועצה עצמה את אותה החלטה, תיפסל בבג"צ בשל אי טבירותה". (ההדגשה לא במקור).

(4) מקרה שלישי (דומה למצב שלפנינו), הוא כדלקמן:

(א) המועצה האזורית נמנעת מלהטיל ארנונה על אדמת בנין, בצו המסים שלה.

(ב) הממונה לא התבקש וממילא לא נתן אישורו למס כזה.

(ג) הועד המקומי מקבל החלטה להטיל ארנונה על אדמת בנין.

(ד) המועצה מאשרת לועד המקומי להטיל ארנונה על אדמת בנין.

(ה) לגבי מקרה זה אומר ביהמ"ש בסוף עמ' 9:

"כאן המקום להעיר שאם אכן נכונה טענתו של ב"כ המערערים, לפיה המועצה החליטה שלא להטיל ארנונה על אדמת בנין בתחומי המועצה, ועל אף קיומה של מדיניות זו אישרה המועצה לועד המקומי שערי תקוה את הטלת הארנונה, יתכן שיש בידיו עילה לעתור לבג"צ נגד

אישור המועצה. אין בידינו לקבוע מסמרות בענין זה בהעדור ראיות על כך". (ההדגשה לא במקור).

(5) המקרה הרביעי, אשר אינו דומה למקרה שלפנינו (עמ' 10 לפסה"ד):

- (א) המועצה החליטה להטיל ארנונה על אדמת בנין.
- (ב) הממונה אישר את החלטת המועצה.
- (ג) הועד המקומי מחליט להטיל ארנונה על אדמת בנין.
- (ד) המועצה מסרבת לאשר את החלטת הועד המקומי להטיל בעצמו ארנונה מסוג זה.
- (ה) לדברי ביהמ"ש בע.א. 337/90 הנ"ל: "הפתרון למצב זה מצוי בסעיף 121, לפיו רשאי הועד המקומי להגיש לממונה ערר מנומק בכתב על כל פעולה מעשה או החלטה של המועצה או הימנעותה מפעולה. לחילופין רשאי הועד לעתור לבג"צ כנגד המועצה ו/או הממונה אשר ממשיכים לנהוג כך".

ה. השוואה בין המקרה השני למקרה השלישי

- (1) אין כל הבדל מהותי בין המקרה השני למקרה השלישי (הזהה למקרה הנוכחי). בשני המקרים חסר אישור של הממונה. מבחינה הגיונית אין חשיבות לשאלה מה גרם לכך שהממונה לא נתן את אישורו. הסיבה לכך יכולה להיות סרוב של הממונה כמו גם אי פניה אליו. בשני המקרים התוצאה היא אחת - חוסר אישור.
- (2) האישור לא יכול להנתן באופן רטרואקטיבי. אין מקום לשאול את הממונה כיצד היה נוהג לו היתה המועצה האזורית מחליטה להטיל ארנונה על אדמת בנין ופונה אליו לקבל אישור על כך.
- (3) המסקנה אליה מגיע ביהמ"ש הנכבד בע.א. 337/90 הנ"ל לגבי המקרה השני, בו סרב הממונה לתת אישור, נכונה גם לגבי המקרה השלישי, בו לא היתה פניה אליו כלל. בשני המקרים מתיימרת המועצה לקבל החלטה לאחר לועד המקומי לעשות פעולה שהיא עצמה לא מוסמכת לעשות. במקרה כזה קובע ביהמ"ש שהחלטה כזאת היא החלטה בלתי סבירה הנגועה בחוסר סמכות.
- (4) ביהמ"ש הנכבד בע.א. 337/90 הנ"ל לא אמר את הדברים בצורה נחרצת בגלל חוסר ראיות לגבי החלטות המועצה האזורית. אם היו מונחות לפניו הראיות אין ספק שהיה מגיע לאותה מסקנה.

ו. שנת המס 1994

- (1) ביום 16.11.93 קיבלה המועצה המשיבה 1 לראשונה החלטה בדבר הטלת מס ארנונה על אדמת בנין בתחום שיפוטת. החלטות המועצה, לרבות ההחלטה הנ"ל, קיבלו את אישור הממונה ביום 27.12.93.
- (2) לאור האישור הנ"ל, סבור הועד המקומי המשיב 3, שאם המועצה היתה פונה בעבר לממונה, לאשר לה הטלת ארנונה על

אדמת בנין, היה הממונה עושה כן. ראה הסיכומים שהוגשו מטעמו לביהמ"ש באריאל בנספח יז' הנ"ל.

עמדה זו - המציגה את הממונה כאילו היה "חותמת גומי" - היא כנראה, גם עמדת המועצה המשיבה 1, לאור העובדה שבא כח המשיב 3, הוא גם בא כוחה של המועצה. ראה נספח כג' הרצ"ב.

(3) העותרים חולקים על העמדה הנ"ל של ב"כ המשיבים 1 ו-3, וטוענים כי זו בגדר השערה בלבד (ראה תגובת עותר 1 על סכומי המשיב 3, בנספח יט' הנ"ל). העותרים מזכירים טענה ו/או עמדה זו אך ורק מכיון שהועלתה בבית המשפט והוצגה כעמדה מוסכמת.

בכל מקרה "הממונה" איננו חותמת גומי של המועצה המשיבה 1. ראה עמדת הממונה בענין ההפלייה בין מועצות מקומיות לאזוריות - במכתבו בנספח כה' הרצ"ב.

(4) עמדת העותרים עולה בקנה אחד עם פסקי הדין הבאים:

(א) פסה"ד של ביהמ"ש המחוזי בחיפה ב-ת.א. 414/88 (הרצוף לנספח יט' הנ"ל), שבו נקבע (בראש דף 11):
"טבורני, שחובת תום הלב... חלה על העיריה על ידי נציגיה המוסמכים... והיא היתה צריכה על כן להעמיד את התובע על כך, כי אין בטחון שהעיסקה תוכל לצאת אל הפועל, שהרי היא תלויה באישורו של גורם שלישי שאינו בשליטת העיריה. לא היתה גם כל סיבה להניח שהממונה על המחוז המיצג אינטרסים ציבוריים רחבים יותר מהאינטרס המוניציפלי הצר, ישמש כעין "חותמת גומי" של העיריה ובודאי לא כך היה צריך להציג את הדברים בפני התובע." (ההדגשות לא במקור).

(ב) בג"צ 292/89 אשרי נ' מפקד כוחות צה"ל אזור חבל עזה ואח' פדי מ"ג (2) עמ' 818 ו-819 (מול האות ז'):
"אך מובן שהממונה אינו רשאי לשקול שיקולים זרים. אך מאידך גיסא אין כל יסוד לתארו כמי שפועל אוטומטית, כחותמת גומי, לשם ביצוע החלטותיהם של אחרים." (ההדגשה לא במקור).

(5) העותרים טוענים, שמן העובדה שלא שונה הוטלה ארנונה, רק בשנת המס 1994 ניתן ללמוד דבר אחר בלבד והוא שהמועצה האזורית שומרון מודה בכך שבכל שנות המס הקודמות היתה למועצה עמדה ברורה שלא להטיל בשטח השיפוט שלה, ארנונה על אדמת בנין. זו היתה מדיניותה המוצהרת של המועצה.

(6) ראוי לשים לב לעובדה שבשנת המס 1994 (בסעיף 16 בנספח א/11), החליטה המועצה לראשונה להפעיל את סמכותה לפעול לפי סעיף 65(ג) לתקנון, לענין גביה ישירה מאת התושבים בחלק הישובים שבתחום שיפוט, לרבות מהתושבים שערי תקוה ועץ אפרים - להבדיל משנים עברו.

(7) למרות האמור לעיל, יוצאים העותרים מתוך הנחה כי המועצה הירשתה לוועדים המשיבים 2 ו-3 להטיל ארנונה על אדמת בנין בעצמם גם בשנת המס הנ"ל.

(8) הפועל היוצא מכך הוא, שלגבי שנת 1994 מודים העותרים בחיוב החל עליהם לשלם ארנונה בגין המגרשים שבבעלותם, לא כך הדבר לגבי השנים הקודמות.

[illegible]

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$, $\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{y}} \right) = \frac{\partial L}{\partial y}$, $\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{z}} \right) = \frac{\partial L}{\partial z}$

[illegible]

Figure 6 shows the effect of the initial concentration of the monomer on the polymerization rate. The reaction rate increases with increasing initial concentration of the monomer. This is due to the fact that the higher the initial concentration of the monomer, the more active sites are available for the reaction.

1. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ (Probability of getting two heads)
 2. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ (Probability of getting two tails)
 3. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ (Probability of getting one head and one tail)
 4. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ (Probability of getting one tail and one head)

1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 26

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

THEY WERE NOT THE ONLY ONES WHO WERE NOT
THEY WERE NOT THE ONLY ONES WHO WERE NOT
THEY WERE NOT THE ONLY ONES WHO WERE NOT
THEY WERE NOT THE ONLY ONES WHO WERE NOT
THEY WERE NOT THE ONLY ONES WHO WERE NOT

- (9) בהקשר זה ראוי לציין כי החלטות הועדים המקומיים להטיל מיסים בתחום פעילותם מתיחסות להטלת מס הנקראת "מס ועד" זאת, מכח סעיף 114 (א) לתקנון שחל ביו"ש. סעיף 65 (א) לתקנון, אליו מפנה סעיף 114 (א), אינו מכיר במס כזה.

ז. החלטות הועדים המקומיים - חוסר סמכות

- (1) יש לכן לראות את החלטות הועדים המקומיים, לגבי הטלת ארנונה על אדמת בנין (לשנות המס מ-1984 עד 1993), כהחלטות שהתקבלו ללא אישור המועצה. החלטות אלה, לכן, גם הן, נאעו בחוסר סמכות.
- (2) על כך נאמר בת.א. 202/66 עיריית חיפה נ' סנדר פס"מ 113, 121: "שומה הנגועה בחוסר סמכות, בטלה מעיקרא, ואין לבטס עליה תביעת חוב. פגם זה יורד לשורשו של ענין. הוא דבק בו לעולמי עד. ואין הדרך חסומה בפני הנפגעים להעלותו כסענת הגנה בהליכי גביה שנפתחו נגדם".

ח. הפליה פסולה

- (1) אפילו יקבע כי החלטות המועצה האזורית, בהן היא אשרה לועדים המקומיים הכפופים לה לעשות פעולות שלה עצמה לא היתה סמכות לעשותן, הן החלטות בעלות תוקף, גם אז יש לפסול את השומות שהוצאו על סמך הוראות בתקנון שאפשרו קיומו של מצב מפלה.
2. סעיף 78 לתקנון המועצות המקומיות ביו"ש, להבדיל מתקנון המועצות האזוריות ביו"ש תוקן ב-22/6/86. בתיקון ניקבע כי "המועצה רשאית להטיל בתחומה, לכל שנת כספים, ארנונה כללית על נכסים שאינם אדמת בנין (להלן: ארנונה כללית)", בשעור שתקבע המועצה באשור הממונה, הארנונה הכללית תשולם על ידי המחזיק בנכס... (רצ"ב צלום הסעיף, נספח ל').
- (3) ככל הידוע לעותרים, סעיף זה תוקן פעם נוספת בשנת 1991 לגבי שנת המס 1992. התיקון החזיר את המצב כפי שהיה לפני התיקון הקודם. לפי זה הוסמכה מועצה מקומית להטיל ארנונה לגבי אדמת בנין החלה על בעלי הקרקע.
- (4) לגבי שנות המס 1986-1992 חל מצב אשר יצר הפליה ברורה בין בעלי קרקעות במועצות מקומיות לבין בעלי קרקעות במועצות אזוריות, ביהודה ושומרון.
- (5) עקרון השוויון הוא עקרון יסודי. כל סמכות שלטונית הפועלת מכח חוק חייבת לפעול מתוך שוויון שאם לא כן תחרוג מסמכותה. משמעותו של השוויון הוא "יחס שווה אל בני אדם אשר לא קיימים ביניהם הבדלים של ממש, שהם רלוונטיים לאותה מטרה. ראה 10/69 ברונובסקי נ' הרבנים הראשיים לישראל ואח' פזי כה (1) 7, 35.

- ט. (1) המפקד הצבאי ביו"ש בהתקינה את התיקון בשנת 1976 לגבי מועצות מקומיות היה צריך לתקן באופן שווה את ההוראות על מועצות אזוריות.

- (2) על עמדתו של "הממונה" לגבי שאלה זו, ראה מכתבו של הממונה מיום 14.5.89 שנשלח בתשובה למכתבה של גב' שרה ברקול, שהיתה אחת הצדדים לע.א. 337/90 שנדון בביהמ"ש המחוזי בת"א כאמור לעיל. המכתב הופנה לעוזר היועץ

1. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$
 2. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$
 3. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$
 4. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$
 5. $\frac{1}{2} \log \frac{1}{2}$

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILLINOIS 60637
U.S.A.

10-10-68
10-10-68
10-10-68
10-10-68
10-10-68

U. S. DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
WASHINGTON, D. C. 20535

2005年10月 第10卷第5期

[illegible]

1. The first step is to identify the problem or goal. This involves understanding the current situation and what you want to achieve.

U. S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE: 1967

W. L. ...
...
...
...
...

המשפטי ליו"ש, המינהל האזרחי ביו"ש. צלומי שני המכתבים רצ"ב נספחים כד' ו-כה'.

(3) במכתב הממונה נאמר:
"מצ"ב מכתבה של גב' שרה ברקול בשערי תקוה המדובר בעז
עצמו. גם אני בדעה, שאין מקום להפלות לרעה בעלי מגרשים
ריקים במועצות אזוריות לעומת בעלי מגרשים ריקים במועצות
מקומיות". (ההדגשה לא במקור).

(4) לענין זה ראה גם את מכתבו של עותר מס' 2 מיום 6.8.91
נספח יא' ותשובתה של גב' פליאה אלבק מיום 19.8.91 נספח
יב', באותו ענין ראה מכתב של עותר 1 מיום 25/6/89 נספח
כו' ותשובת גב' פליאה אלבק מיום 23/7/91 נספח כז' וכן
תשובת הממונה על אזור יהודה ושומרון מיום 8/8/89 נספח
כח'.

(5) העותרים טוענים שכתוצאה מהאמור בשומות שהוצאו ע"י
משיבים 2 ו-3 באשור משיבה 1 לגבי שנות המס 1986 - 1992
הסתמכו על הוראות אשר יצרו הפלייה ולכן הן פסולות
מעיקרן.

טעמים לצו הביניים

העתירה לצו הביניים המפורטת בתחילת העתירה מוגשת מהנימוקים
הבאים:

מדובר בתשלום חיוב שהוא בגדר מס. השאלה היא שאלה שבאמת שנויה
במחלוקת. עד להכרעה בשאלה, שהועלתה בעתירה, מן הדין ומן הצדק
שלא לדרוש מהעותרים לשלם את המס.
טענותיהם של העותרים הן טענות כבדות משקל. הן מתבססות על
אמירה מפורשת של בית המשפט המחוזי אשר הפנה את העותרים לבית
משפט נכבד זה. אכן בית משפט נכבד זה הוא הערכאה המוסמכת
לדיון בטענות העותרים.

4. לסכום - על יסוד האמור בעתירה, ובשל טעמים נוספים או אחרים, כפי
שיראה בית המשפט הנכבד לנכון ולראוי, מתבקש כבוד ביהמ"ש ליתן צו
על תנאי ולהעתר לעתירה לגופה.

א. בנימין צור
זכאי לטעון
טל: 052-7523038
פקס: 052-7523038
613261